

*„Trei culori cunosc pe lume
Ce le țin ca sfânt odor.”
(Ciprian Porumbescu)*

35

Viata noastră

Revistă cu apariție variabilă de cultură și viață aparținând
Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad
Nr. 35 • Iulie • 2017

Drapel și imn, îngemănate !

***„Spună lumii large steaguri tricolore,
Spună ce-i poporul mare, românesc,
Când s-prinde sacru candida-i vâlvoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc!”***

***(Mihai Eminescu,
Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie, 1867)***

Revista „Viața noastră”

Revistă de cultură și viață aparținând Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

Din cuprins

Nicolaie MIHAI <i>Solidaritatea și unirea fac puterea</i>	4	Ghiță CRISTIAN <i>Răscoala țăranilor din 1907 în Valea Horincii</i>	36	Gruia NOVAC <i>Obișnuitul rar</i>	53
Teodora Elena ZALDEA <i>Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, cel mai bun purtător de cuvânt al vârstnicilor</i>	5	Ioan Șt. POCOVNICU <i>Ion Petrovici (1882-1972)</i>	38	Ion N. OPREA <i>Jocul de-a viața - o repetitivă ca însăși viața</i>	55
Gruia NOVAC <i>Gând luminos de 1 Aprilie, 2017, la... Pogana!</i>	17	Valentin ROȘCA <i>Epureni - 25 mai 2017</i>	39	Vel CRONICAR <i>Tinerețea... înțeleptului</i>	57
Gruia NOVAC <i>ALTCEVA, un pronume care, deși nehotărât, se alintă</i>	18	Ioan-Teofil COSTIN <i>Sublocotenent post-mortem VALERICĂ LEU</i>	40	Florentina Loredana DALIAN <i>Prima zi de școală</i>	58
Teodora Elena ZALDEA <i>De-a lungul unui an...</i>	20	Gheorghe VLAD <i>Exilul voluntar al Elenei Cuza (5.2)</i>	41	Teodora Costea CAZACU <i>Petruleana (final)</i>	62
Gruia NOVAC <i>Faptă devenită deprindere</i>	24	Petruș ANDREI <i>Poetul George IRAVA scriindu-se pe sine</i>	43	Mircea FITCAL <i>Întâlnire de promoție</i>	64
Teodora Gabriela SPÎNU <i>O prietenie adevărată...</i>	26	Ioan Șt. POCOVNICU <i>Episcopul martir Grigorie Leu al Hușilor (1881 - 1949)</i>	47	Daniela TEODORU <i>Un strigăt al durerii pe care nu-l auzim</i>	67
Eliza ARTENE <i>Cronică de spectacol la Teatrul „V. I. Popa” din Bârlad</i>	28	Zîna TĂMĂȘANU <i>Frumoasa Bucovina – vatră de istorie și credință</i>	48	Maria CURELARU <i>Cum o mai duceți cu sănătatea ?</i>	68
Mircea COLOȘENCO <i>Ziaristul total: PAMFIL ȘEICARU</i>	29	Ștefania Miruna MONOR, Andreea Maria TĂMĂȘANU, Bucurii montane	50	Gruia NOVAC <i>Româniile nerecenzate</i>	69
Maria MARIN <i>O personalitate a Bârladului: GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ</i>	32	Emanoil STERESCU <i>Vizitând Muzeul Olimpic din Lausanne (Elveția)</i>	51	Nelu Vasile - NEVA <i>Selecție epigrame</i>	70
Marcel PROCA <i>Prezența Marelui Cartier Regal la Zorleni în timpul primului război mondial (noiembrie 1916 - martie 1917)</i>	33	Carmen FRĂȚIMAN <i>Culegătorii de stele</i>	52	Florian PRICOP <i>60 de ani de rugby la Bârlad (7)</i>	71
				REBUS <i>Nelu VASILE, Serghei COLOȘENCO, Costel FILIUȚĂ</i>	73
				Persoane de bună credință <i>Literele A-B</i>	75

Coperți (concepție): Gruia NOVAC

Colectivul de redacție

- Gruia NOVAC
- Serghei COLOȘENCO
- Nicolaie MIHAI
- Teodora ZALDEA - asistent relații publice și comunicare
- Petruș ANDREI
- Emil Cosmin MIHAI - administrator I.T.

Tehnoredactare:

- Bogdan ARTENE

Adresa redacției:

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR „Elena Cuza”
Str. Nicolae Iorga nr. 7A, cod 731182, Bârlad, jud. Vaslui, et. 2, cam. 13
Tel.: 0235 421 340, Fax: 0235-421.341, 0235-425.933
E-mail: revista@carpbarlad.ro
Web: www.carpbarlad.ro

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad
ISSN 2247 – 3580; ISSN-L = 2247 – 3580

Responsabilitatea pentru conținutul textelor aparține autorilor.

*„Trăiască Regele,
În pace și onor,
De Țară iubitor,
Și-apărător de Țară!”*

*(Vasile Alecsandri, Imnul Regal,
Alexandru Flechtenmacher,
compoziția muzicală)*

Pentru Drapel și Imnul Național, descoperiți-vă !

„Se pomenesc (eroii) aceia care, prin sângele lor vărsat cu deplinul simț al jertfei necesare, au sfințit pământul țării celei vechi și au binecuvântat pentru libertate pe acela al ținuturilor încă robite.”

Așa scria istoricul total **Nicolae Iorga** în anul 1925, cuvinte la care adăugăm, cu emoție, recunoștință și închinare a sufletului, că *Eroii noștri dintotdeauna* au murit cu ochii țintă la *Drapelul fluturând al Țării* pe care o purtau în inimă și murmurând, poate, cuvintele *Imnului Național al Patriei*, care le-au dat încredere în istorie victorie și sentimentul „jertfei necesare” în numele neamului românesc.

Iată de ce ne sunt, trebuie să ne fie, scumpe, dragi Copii și Tineri ai României, **Drapelul** și **Imnul**, însemnele solemne și sfinte ale acestui neam greu încercat.

Iulie, 2017

Revista „Viața noastră”

*„Deșteaptă-te, române, din somnul cel de moarte,
În care te-adânciră barbarii de tirani!
Acum ori niciodată, croiește-ți altă soarte,
La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani!”*

*(Andrei Mureșanu, Un răsunet,
Anton Pann, compoziția muzicală)*

Solidaritatea și unirea fac puterea

Magistru. (pens.) Nicolaie MIHAI

Președintele C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad

Stimați prieteni, asociațiile de pensionari din România, care au drept scop important asigurarea condițiilor pentru un trai și o viață decentă a persoanelor de vârstă a treia, sunt reprezentate, la nivel european (FERPA), de Federația Națională a Pensionarilor din România, din care face parte și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad. Prin președintele dumneavoastră, în persoana subsemnatului, doleanțele noastre legitime sunt susținute și rezolvate în permanență, știindu-se că numai împreună, la nivelul continentului, vom asigura o existență decentă pensionarilor noștri, dar ne vom face cunoscută și experiența pe care am acumulat-o de-a lungul unei vieți de muncă dăruite țării acesteia și nevoii de edificare a unei lumi noi. Aceasta este și rațiunea unirii noastre, solidaritatea fiind cheazășia împlinirii dezideratelor generației care s-a sacrificat conștient.

Anul acesta, în ziua de 8 mai 2017, a avut loc reuniunea Consiliului Național al Federației Pensionarilor din România, ale cărei lucrări s-au desfășurat la Predeal. Ce s-a dezbătut acolo? Probleme de actualitate și de interes pentru organizațiile de pensionari (dinamica demografică, fenomenul de îmbătrânire demografică, migrația și influențele ei asupra sistemelor de servicii sociale, sănătate, educație și economie națională etc.), precum și dreptul la demnitate al pensionarilor (respectul dreptății, informarea lor corectă, respectarea intimității, asigurarea exprimării opiniilor în societate, să nu fie tratați cu violență, să fie ajutați și, mai cu seamă, să fie considerați drept o resursă pentru societate și nu o povară), toate acestea urmărind asigurarea unei imagini pozitive a pensionarilor.

Pentru ca toate aceste obiective să se și îplinească, a fost aprobat Bugetul de venituri și cheltuieli pentru 2017, după ce s-a dezbătut Execuția bugetară pe 2016 a Federației și Raportul Comisiei de Cenzori. Discuțiile au stat sub semnul sincerității, democrația opiniilor fiind asigurată de

domnul **Preda Nedelcu**, președintele Federației Naționale a Pensionarilor din România. Reprezentându-vă cu corectitudine și competență, subsemnatul, în numele dumneavoastră și cu maximă responsabilitate, am insistat nu numai pentru asigurarea unei vieți senine a pensionarilor, mai ales că, după 1990, guvernele României nu prea s-au gândit cu adevărat la noi, deși pensionarii au realizat tot ce a fost mai valoros în România, au creat și au lăsat moștenire urmașilor o impresionantă avuție națională.

lată de ce am insistat ca pensionarilor să li se acorde cea mai mare atenție în *păstrarea și conservarea demnității lor*.

Ceea ce a fost cu adevărat impresionant, responsabilitatea opiniilor exprimate a reieșit din fiecare cuvânt. Influența Federației noastre este din ce în ce mai puternică, aceasta și pentru că implicarea fiecărei asociații este mai concretă și mai personală. De pildă, Casa Noastră s-a evidențiat prin implicarea membrilor ei în viața spirituală a orașului, la noi preocuparea pentru creșterea culturală a persoanei fiind un scop care-l completează pe cel privind satisfacerea nevoilor materiale curente.

Dragi prieteni, întâlnirea de la Predeal a fost o reușită, dându-ne astfel încredere că problemele noastre, ale vârstnicilor bârlădeni, alături de ale tuturor din

România, vor fi îndeplinite într-o măsură considerabilă.

lată de ce reafirm că doar solidaritatea și unirea noastră vor putea asigura, în mod real, creșterea atenției celor care ne conduc față de segmentul important al populației de vârstă senectuții. Poate că e bine să nu se uite vorba de demult că un bătrân, dacă nu-l ai, e bine să-l cumperi!

Reuniunea Consiliului Național al Federației Naționale a Pensionarilor din România de la Predeal a fost semnalul că privirile guvernanților avem toate șansele să se îndrepte mai mult, mai des și cu folos spre bunicii celor care conduc azi România.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, cel mai bun purtător de cuvânt al vârstnicilor

Teodora Elena ZALDEA

*Motto: „Dacă oamenii cred în ei înșiși,
vor realiza lucruri extraordinare.”*

(Sam Walton)

Titlul prezentului material l-ați putea cataloga drept deplasat, dacă nu chiar sunând a laudă de sine.

„Modestia este pentru proști”, avea să decreteze istoricul Nicolae Iorga, și așa zice că nu s-a înșelat defel. Atenție însă, lipsa modestiei nu o găsim ca implicând în mod automat și prezența defectului de a fi lăudăros. Iar într-o societate atât de competitivă, precum este cea în care ne ducem existența zilnică, ați evidențiat realizările, ați pune în valoare calitățile e ceva absolut necesar.

Pe acest principiu îmi voi așeza și eu, acest expozeu, ce vine să contorizeze realizările, poate și eșecurile pe care asociația noastră avea să le înregistreze pe parcursul celor 365 de zile calendaristice ce s-au scurs (anul de referință - 2016) în încercarea sa de a schimba lucrurile într-un mod pozitiv pentru persoanele vârstei a treia (grupul nostru țintă), dar și pentru comunitatea bârlădeană.

**Adunarea Generală a Reprezentanților
Membrilor C.A.R.P. „Elena Cuza”
Bârlad, Căminul Cultural Pogana,
1 aprilie 2017**

În atare condiții, într-o atmosferă primăvărată, cu un soare blând și mireasmă de flori emanând la tot pasul, Consiliul Director al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, în frunte cu inimosul său președinte, magistrat pensionar Nicolaie Mihai, și-a întâmpinat membrii și invitații la **Lucrările Adunării Generale a Reprezentanților membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad**, desfășurate în data de 01 aprilie a.c. în incinta Căminului Cultural din comuna Pogana.

Realizările au fost multe de-a lungul anului 2016 (le veți regăsi ilustrate în continuarea acestei prezentări), fiind de departe rezultatele unui management performant aplicat de către conducerea asociației, fundamentat, în principal, pe o bună cunoaștere a problemelor cu care membrii C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad se confruntă.

În același timp, dați-mi voie să nu fac uz de falsă modestie și să afirm cu voce tare și cu toată convingerea că C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, prin măsurile de natură socială (iar aici mă refer la împrumuturile cu dobânzi avantajoase, la ajutoarele nerambursabile acordate cu ocazia diferitelor sărbători legale sau religioase, la facilitățile oferite prin intermediul

cabinetelor medicale, magazinelor de tip economat, funerar, cu profil naturist etc.), ori de ordin cultural (simpozioane, conferințe, spectacole, piese de teatru, concerte) sau prin parteneriatele stabilite cu diferitele instituții ale statului, este cel mai bun purtător de cuvânt pentru problemele vârstnicilor. Și nu, nu o spun doar eu (cu o vădită notă de subiectivitate în glas), au afirmat-o și alții.

Spre exemplu, **președintele Federației Naționale a Persoanelor Vârstnice din România, domnul Preda Nedelcu**, prezent la Pogana, a recunoscut activitatea susținută înregistrată de către asociația noastră, catalogând C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad drept instituția fanion pentru celelalte ONG-uri ce posedă același obiect de activitate sau **domnul Dumitru Buzatu, președintele Consiliului Județean Vaslui**, ce a găsit activitatea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad drept dovada modului în care se manifestă solidaritatea între oameni. **Fostul prefect al județului Vaslui, Isabel Bogdan, actualmente director executiv al Casei Județene de Pensii Vaslui**, a asigurat conducerea asociației de întreaga sa prețuire, felicitând-o pentru activitățile desfășurate pe parcursul anului trecut, C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad fiind prezentă în viața socio-culturală și spirituală a județului printr-o serie de manifestări ce au făcut cinste tuturor persoanelor vârstnice, fiind un model pentru tânăra generație.

Conștienți că încetul cu încetul se fabrică oțetul, ne-am străduit și reușit în majoritatea cazurilor să ne ducem treaba la bun sfârșit, fiindcă existențele oamenilor nu sunt veșnice.

**Membrii delegați studiind materialele
prezentate**

Asta a fost rațiunea pentru care ne-am gândit permanent atât la nevoile materiale de fiecare zi ale noastre, dar și la cele de natură spirituală. În această gândire au și fost întocmite toate materialele referitoare la munca de un an, pe care vi le relatăm și dumneavoastră acum. Fără o astfel de abordare nu ar fi fost posibil de dus la capăt și de rezolvat problemele foarte diverse ale celor **17.063** membri din filiala Bârlad și a celor **15.743** membri ai celor 32 de sucursale, în total:

32.806 înscriși, cifră care cunoaște o dinamică permanentă, modificările intervenind aproape zilnic. Totodată, dacă dumneavoastră, stimați cititori, ați fi urmărit (și sunt absolut sigură că da) mișcarea fondurilor din anul 2016, ați fi remarcat desigur că numai ajutoarele rambursabile ale filialei au ajuns la suma de **15.700.125 lei**, acordate unui număr de **5.479 membri**, iar în sucursale suma a ajuns la **18.313.997 lei**, acordate la **6.663 membri**.

Iar dacă adăugăm la toate acestea și ajutoarele nerambursabile în sumă de **705.477 lei** pentru **6.079 beneficiari** (constând în facilități și servicii, pentru cei aflați în nevoi, pierderi materiale, boli incurabile, activități social-culturale, fidelitate, decese etc.), sumele fiind stabilite de lege în vigoare, dar și de posibilitățile financiare în cuantum stabilit de Consiliul Director, putem avea o imagine clară a eforturilor depuse de cei care conduc și slujesc C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad. De asemenea, găsim potrivit a evidenția și contribuția sponsorilor noștri – persoane fizice

și juridice – care în anul 2016 au donat suma de **242.079 lei**, reprezentând **9.916 persoane**, iar **626 persoane fizice** au direcționat **2%** impozitul pe venit către asociația noastră.

Toate acestea aveau să genereze un val de aprecieri pozitive, ce au venit din partea doamnelor **Luciana Cănilă, vicepreședintele Federației Naționale a Persoanelor Vârstnice și Roxana Miron-Feraru, viceprimarul municipiului Bârlad, a domnilor Ioan Stamate, președintele Consiliului Județean al Persoanelor Vârstnice Vaslui și Petru Poiană, vicepreședintele C.A.R.P. Fălțiceni sau Catincăi Popa, președintele Uniunii Pensionarilor Bârlad**, prezenți de asemenea la Pogana la lucrările Adunării Generale a Reprezentanților Membrilor C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad.

Cu promisiunea unui program novator și realist pentru anul 2017, conchidem că „schimbarea nu asigură neapărat progresul, însă progresul în mod implacabil necesită schimbare.” (Henry Steele Commager) „Fii tu schimbarea pe care vrei să o vezi în lume.” (Mahatma Gandhi)

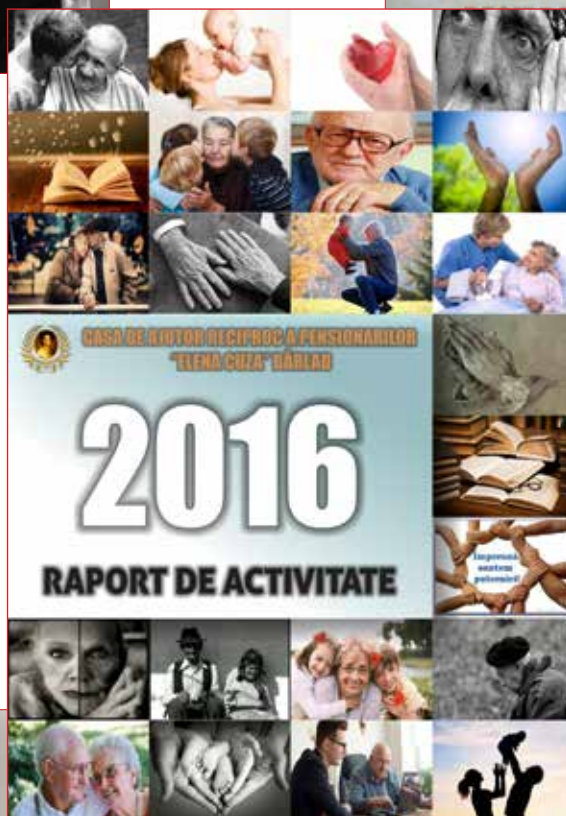
Preda Nedelcu

Roxana Miron-Feraru

Luciana Cănilă

Dumitru Buzatu

Petru Poiană

Ioan Stamate

Catincăi Popa

Aspecte privind lucrările Adunării Generale a Reprezentanților Membrilor C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad le puteți regăsi pe pagina de Facebook Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad sau pe canalul Youtube C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad.

Prin implicare și dăruire am reușit împreună
ca numărul membrilor C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad
la finele anului 2016 să fie **32.806** membri

Bârlad

17.063 membri

Sucursale (32)

15.743 membri

2016

**"Păstrați bucuria de a ajuta pe cei aflați în suferință și împărtășiți-o
cu toți cei pe care îi întâlniți."**

Maica Tereza

SITUAȚIA MEMBRILOR

C.A.R.P. "Elena Cuza" BÂRLAD

La 31 decembrie 2016

Nr. Crt.	Sucursala	Nr. total membri	Nr. Crt.	Sucursala	Nr. total membri	Nr. Crt.	Sucursala	Nr. total membri
1	Al. Vlahuță	358	12	Gherghești	142	23	Raiu	140
2	Băcani	466	13	Grivița	682	24	Roșiești	369
3	Banca	1.262	14	Hălărești	261	25	Sl. Moldova	138
4	Bârlad	17.063	15	Iana	404	26	Șuletea	516
5	Blăgești	135	16	Ivești	837	27	Tutova	488
6	Bogdănești	234	17	Mălușteni	211	28	Unțești	328
7	Ciocani	547	18	Murgeni	756	29	Vetrișoaia	164
8	Coroiești	342	19	Perieni	1.088	30	Viișoara	384
9	Epureni	411	20	Pogana	754	31	Vinderei	504
10	Fălcium	406	21	Popeni	722	32	Voinești	301
11	Frunțișeni	340	22	Puiești	613	33	Zorleni	1.440

Evoluția membrilor C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad pe parcursul anului 2016

* ÎNSCRIERI

1.519 persoane

* RETRAGEREA CALITĂȚII
DE MEMBRU

67 persoane

IMPORTANT!

* RETRAGERI LA CERERE

248 persoane

* DECESE

803 persoane

* TRANSFERURI

20 persoane

AJUTOARE RAMBURSABILE acordate în anul 2016

* BÂRLAD

În valoare de 15.700.125 Lei
acordate unui număr de 5.479 membri

* 32 sucursale

În valoare de 18.313.997 Lei
acordate unui număr de 6.663 membri

Nr. CRT.	SUCURSALA	ÎMPRUMUTURI ACORDATE	VALOARE
1.	ALEXANDRU VLAHUȚĂ	151	314.371
2.	BĂCANI	268	630.332
3.	BANCA	507	1.146.707
4.	BLĂGEȘTI	42	96.810
5.	BOGDĂNEȘTI	114	361.151
6.	CIOCANI	282	904.152
7.	COROIEȘTI	120	420.948
8.	EPURENI	178	394.742
9.	FALCIU	159	446.546
10.	FRUNTIȘENI	143	274.958
11.	GHERGHEȘTI	50	121.028
12.	GRIVIȚA	334	895.605
13.	HALAREȘTI	151	418.848
14.	IANA	142	421.063
15.	IVEȘTI	290	598.821
16.	MĂLUȘTENI	81	227.127

Nr. CRT.	SUCURSALA	ÎMPRUMUTURI ACORDATE	VALOARE
17.	MURGENI	256	747.940
18.	PERIENI	513	1.470.897
19.	POGANA	389	1.178.621
20.	POPENI	272	1.599.122
21.	PUIEȘTI	228	505.386
22.	RAIU	47	140.556
23.	ROȘEȘTI	197	385.612
24.	SLĂNIC MOLDOVA	38	86.787
25.	ȘULETEA	184	447.100
26.	TUTOVA	195	531.457
27.	UNȚEȘTI	190	515.772
28.	VETRIȘOIA	80	229.272
29.	VII ȘOARA	170	476.055
30.	VINDEREI	110	288.957
31.	VOINEȘTI	118	474.545
32.	ZORLENI	664	1.562.709

Avem grija de BĂTRÂNII NOȘTRI!

* Ajutoare acordate în urma unei achete sociale

BENEFICIARI 20 membri

VALOARE 1.855 Lei

* Ajutoare de fidelitate

BENEFICIARI 12 membri

VALOARE 885 Lei

* Ajutoare acordate unor cazuri speciale

BENEFICIARI 194 membri

VALOARE 6.235 Lei

* Ajutoare pentru activități sportive

BENEFICIARI 127 membri

VALOARE 3.600 Lei

* Ajutoare pentru susținerea activității culturale

BENEFICIARI 531 membri

VALOARE 29.760 Lei

* Ajutoare oferite persoanelor care au celebrat centenarul

BENEFICIARI 4 membri

VALOARE 400 Lei

**"Cineva alături are
întotdeauna nevoie
de ajutorul tău."**

Ion Untaru

* **Ajutoare deces**

BENEFICIARI 764 membri

VALOARE 499.731 Lei

* **Ajutoare acordate cu ocazia zilelor de 1 și 8 martie**

BENEFICIARI 6 membri

VALOARE 280 Lei

* **Ajutoare acordate cu ocazia sărbătorilor religioase**

BENEFICIARI 3.688 membri

VALOARE 105.690 Lei

* **Ajutoare acordate cu prilejul nunții de aur**

BENEFICIARI 132 membri

VALOARE 9.000 Lei

* **Ajutoare oferite de Federația Națională a Pensionarilor din România cu
prilejul zilei internaționale a persoanelor vârstnice - 1 octombrie**

BENEFICIARI 480 membri

VALOARE 12.000 Lei

* **Ajutoare oferite persoanelor ce au beneficiat de bilete de tratament în
stațiunile balneo-climaterice**

BENEFICIARI 121 membri

VALOARE 36.041 Lei

* **Ajutoare materiale constând în reviste, cocarde, plachete, medalii**

BENEFICIARI 22.029 membri

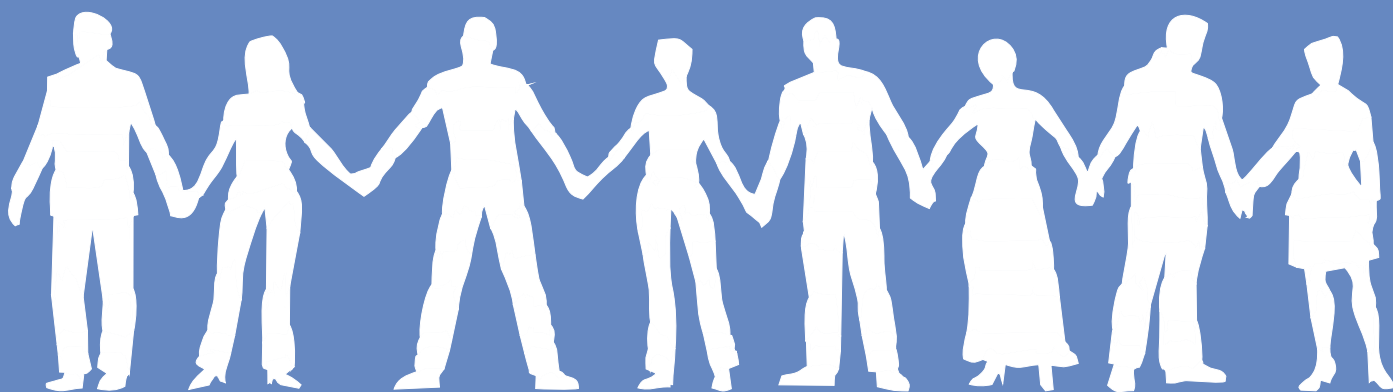
VALOARE 436.689 Lei

* **Ajutoare constând în îmbrăcăminte oferită prin sponsorizare
de S.C. Confecții S.R.L. Bârlad**

BENEFICIARI 665 membri

VALOARE 32.688 Lei

- * Cabinete stomatologice (în număr de 3)
BENEFICIARI 939 membri ce au economisit 87.890 Lei
- * Cabinet oftalmologic DR. Romanescu Carmen - Iași
BENEFICIARI 446 membri ce au economisit 22.300 Lei
- * Cabinet oftalmologic DR. Șerban Maria
BENEFICIARI 313 membri ce au economisit 1.748 Lei
- * Cabinet imagistică medicală (ecograf)
BENEFICIARI 346 membri ce au economisit 21.315 Lei
- * Cabinet tratamente medicale
BENEFICIARI 2.318 membri ce au economisit 15.837 Lei
- * Cabinet kinetoterapie
BENEFICIARI 2.032 membri ce au economisit 24.017 Lei
- * Cabinet termomasaj (ședințe GRATUITE)
BENEFICIARI 449 membri ce au economisit 22.450 Lei
- * Cabinet bioenergie
BENEFICIARI 6 membri ce au economisit 200 Lei
- * Cabinet îngrijire corporală
BENEFICIARI 83 membri ce au economisit 1.832 Lei
- * Cercul de gimnastică ritmică și aerobic
BENEFICIARI 23 membri ce au economisit 4.480 Lei
- * Cabinet juridic
BENEFICIARI 38 membri ce au economisit 1.900 Lei
- * Salon frizerie (Bârlad, Zorleni, Puiești, Iana, Perieni)
BENEFICIARI 7.178 membri ce au economisit 55.718 Lei
- * Atelier croitorie (Bârlad și Pogana)
BENEFICIARI 756 membri ce au economisit 3.442 Lei

Împreună suntem mai puternici!

Magazine de TIP economat

se regăsesc în cadrul SUCURSALELOR

- * ALEXANDRU VLAHUȚĂ
- * Banca
- * BOGDĂNEȘTI
- * CIOCANI
- * EPURENI
- * FĂLCIU
- * IANA
- * IVEȘTI
- * MURGENI

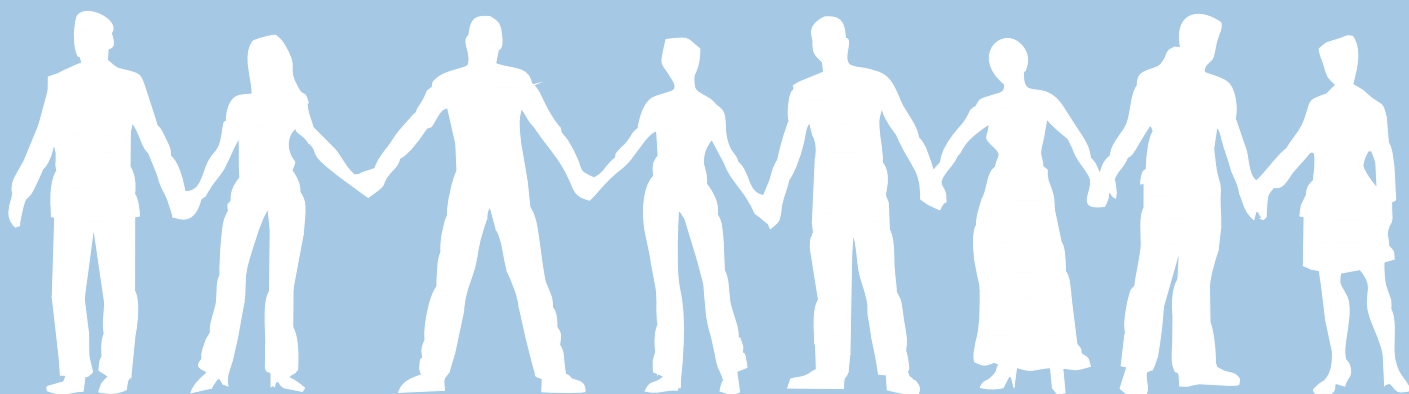
- * PERIENI
- * POGANA
- * PUIEȘTI
- * SLĂNIC MOLDOVA
- * SULETEA
- * VOINEȘTI
- * ZORLENI
- * GHERGHEȘTI (deschisă în 2016)

Volum desfacere în anul 2016 - 921.420 Lei

Număr membri BENEFICIARI - 20.119

NR. CRT.	ECONOMAT	NUMĂR MEMBRI	DESFACERE
1.	ALEXANDRU VLAHUȚĂ	358	20.774,65
2.	BĂRLAD	9.912	156.679,57
3.	BANCA	1.262	98.665,63
4.	BOGDĂNEȘTI	234	14.095,10
5.	CIOCANI	547	131.588,03
6.	EPURENI	411	67.765,41
7.	FĂLCIU	406	16.003,58
8.	GHERGHEȘTI	142	17.577,92
9.	IANA	404	21.725,08

NR. CRT.	ECONOMAT	NUMĂR MEMBRI	DESFACERE
10.	IVEȘTI	837	19.224,72
11.	MURGENI	756	14.927,34
12.	PERIENI	1.088	63.438,27
13.	POGANA	754	91.135,69
14.	PUIEȘTI	613	12.665,75
15.	SLĂNIC MOLDOVA	138	19.472,79
16.	ȘULETEA	516	86.203,55
17.	VOINEȘTI	301	53.089,99
18.	ZORLENI	1.440	16.386,19

Împreună suntem mai PUTERNICI!

**"Nimeni nu este inutil în această lume
dacă alină povara ce atârnă pe umerii
semenilor săi."**

(CHARLES DICKENS)

**MAGAZINE CU PROFIL NATURIST
(BÂRLAD ȘI SLĂNIC MOLDOVA)**

**BENEFICIARI 15.432 persoane
VALOARE 531.207 Lei**

**Pompe funebre
se regăsesc în cadrul sucursalelor**

- * **ALEXANDRU VLAHUȚĂ**
 - * **BÂRLAD**
 - * **CIOCANI**
 - * **EPURENI**
 - * **GHERGHEȘTI**
 - * **IANA**
- * **MURGENI**
 - * **PERIENI**
 - * **POGANA**
 - * **PUIEȘTI**
 - * **ZORLENI**

NR. CRT.	POMPE FUNEBRE	NUMĂR MEMBRI	DESFACERE
1.	ALEXANDRU VLAHUȚĂ	35	9.148,28
2.	BÂRLAD	340	209.899,45
3.	CIOCANI	6	2.641,81
4.	EPURENI	44	16.429,50
5.	GHERGHEȘTI	10	3.832
6.	IANA	28	7.623,34

NR. CRT.	POMPE FUNEBRE	NUMĂR MEMBRI	DESFACERE
7.	MURGENI	10	3.888,28
8.	PERIENI	14	5.111,76
9.	POGANA	32	9.852
10.	PUIEȘTI	17	7.891,21
11.	ZORLENI	35	10.018,64
12.	TOTAL	571	286.336,27

**STRATEGIA ȘI OBIECTIVELE
C.A.R.P. „Elena Cuza” BÂRLAD
PENTRU anul 2017**

- 1. Menținerea unui număr de minim 33.000 de membri;**
- 2. Continuarea și finalizarea lucrărilor la sucursala IVEȘTI;**
- 3. Achiziționarea unui teren sau a unei clădiri pentru sucursala BANCA;**
- 4. Organizarea Nunții de Aur la sediu și la sucursalele din teritoriu;**
- 5. Organizarea de excursii pentru membrii asociației, la tarife reduse cu 50% din contravaloarea transportului;**
- 6. Perfecționarea activității de acordare a împrumuturilor, a ajutoarelor nerambursabile și a ajutoarelor de deces;**
- 7. Dezvoltarea relațiilor instituționale cu organismele legislative ale administrației publice centrale și locale pentru promovarea și susținerea proiectelor legislative care fac referire la drepturile membrilor asociației, persoane de vârstă a treia;**
- 8. Realizarea de proiecte și programe de asistență socială, medicală, culturală și de protecție socială;**
- 9. Diversificarea de către asociație și sucursalele sale a activităților cultural-recreative, de socializare și consiliere psihosocială pentru persoanele vârstnice;**
- 10. Înființarea unui cabinet pentru consultații EKG;**
- 11. Procurarea de spații pentru sediile sucursalelor la prețuri rezonabile și avantajoase;**
- 12. Procurarea unui spațiu pentru înființarea unui CLUB cu utilități multiple: tenis de masă, șah, activități culturale și sportive, spectacole etc.;**
- 13. Instalarea de sisteme de alarmare în caz de incendiu în clădirea administrativă a asociației și la sucursalele din teritoriu;**
- 14. Acordarea de ajutoare nerambursabile cu diverse ocazii (laice, religioase etc.), precum și pe bază de anchetă socială, în funcție de disponibilitățile bănești ale asociației;**
- 15. Promovarea imaginii asociației și a diverselor activități organizate prin publicarea pe site-ul asociației și pe rețelele de socializare a materialelor foto și video aferente acestor activități;**
- 16. Obținerea de donații și sponsorizări.**

Gând luminos de 1 Aprilie, 2017, la... Pogana!

Gruia NOVAC

Stimați prieteni din această adunare,

Nu cu multe zile în urmă, o **Persoană**, apropiată mie ca gândire și caracter, îmi mărturisea că abia așteaptă să mă asculte vorbind în **Adunarea de la Pogana**, lăsând astfel loc unei posibile ieșiri spectaculoase la rampă, dar și vreunui posibil eșec; că doar nu toate zilele fac parte din zodia norocoasă a... porcului. Nu-mi dau seama care să fie izvorul intuiției anticipative a persoanei, dar recunosc că m-am abținut. Mai cu seamă că zodia în care a hotărât Creatorul să mă nasc spune că, chiar azi, și chiar la această oră, nativii de-alde mine riscă să se piardă în discuții sterile, „vorba multă sărăcia omului” fiind un proverb rupt, iată, din contextul cotidian în care mă aflu.

Nu vreau să mă iau cu vorbele, învelindu-mă cu ele, de aceea vă promit că nu mă voi referi absolut deloc la cunoscutele materiale prezentate. Președintele nostru, parcă, în editorialul din ultimul număr al revistei „Viața noastră”, ne spunea răspicat că „faptele trec întotdeauna înaintea vorbele”. Și cum nu putem fără folosirea vorbelor, acestea trebuie să aibă acoperire în faptele care, singurele, asigură demnitatea omului investit cu o responsabilitate.

Stimați prieteni, niciuna din realizările înscrise în rapoarte nu este ficțiune. Toate au acoperire și legică, și morală, nimeni dintre noi neputând aduce argumente potrivnice. De ce? Fiindcă cei aleși de noi, Președintele și Consiliul Director, și-au luat foarte în serios răspunderile, fiecare dorind să-și probeze calitățile profesionale, dar și încrederea pe care Adunarea Generală a avut-o când i-a ales. Și lucrarea aceasta se petrece an de an: în același mod, după același tipic, realizările sunt aceleași, doar conținutul lor se modifică după dinamica creșterii, de regulă a numărului de membri și a amplificării spre pozitiv a activității de fiecare zi. Există o Comisie de Cenzori care veghează, ba și un audit care își exercită competențele, autocontrolul fiecărui funcționar e permanent și responsabil, nemulțumirile membrilor tind spre o cotă minimă, aproape insignifiantă.

Într-o asemenea situație – reală și de necontrazis

- mie, personal, mi se pare că avem un exces de ADUNĂRI GENERALE ANUALE. Și ca să simplific: propun spre studiu, atât conducerii C.A.R.P. „Elena Cuza”, cât și Federației Naționale a Pensionarilor din România, organizarea Adunării Generale a reprezentanților membrilor C.A.R.P. **doar** de două ori într-o legislatură: **prima** – după primul an de mandat al conducerii; **a doua** – în ultima săptămână a mandatului.

Se va putea împlini o asemenea propunere numai dacă, îmbunătățindu-se climatul moral local, zonal și național, se va institui, între oameni, sentimentul aproape pierdut al încrederii, eradicându-se, totodată, suspiciunea atât de dăunătoare.

Și pentru ca propunerea mea – **tinerească, curajoasă, novatoare, temătoare, dar conștientă și realistă** – să nu rămână doar vorbă în vânt, vreau să-i pun ca proptea sigură o pildă semnată de profesor universitar doctor *Ion Popescu-Sireteanu*, bucovinean prin naștere, ieșean prin formare intelectuală și predare la universitate, iar acum piteștean prin retragerea la pensie, pildă intitulată *Între gânduri*.

Iată-o: „*Stau între gânduri. Și văd că cei bogați se tem și de dușmani și de prieteni, și de străini și de copii. Bogăția stăpânește și minte și suflet, că cel bogat n-are nici sfânt și nici Dumnezeu, iar biserica lui stă să se ruineze. Ci tu, când ai ajuns în neguri, să nu-ți dai cu degetele în ochi, că nu poți pune proptele la belele. Și ia aminte că trufia este începutul păcatelor. Poți fi foc mistuitor, dar să pipăi cuvântul înainte de a-l slobozi, să-i simți tăria și lumina și să-l vezi intrupat în faptă, că cel care stăruie învinge.*”

Stimați prieteni, vă asigur că am cumpănit bine cuvintele mele când le-am așezat pe hârtie. Am făcut-o, cum o fac de când mă știu, cu gândul la înaintași. Fiindcă, iarăși nu uit vorbele colegului și prietenului *Ion Popescu-Sireteanu*, bucovineanul: „*Plângea Dumnezeu/De durerile neamului meu./Bătrân și cuminte,/Vorbea cu mine fără cuvinte;/Numai cu gândul, cu ochii, cu mâna/ Binecuvânta țărâna! În care dorm cumiți/Atâția părinți.*”

Să fiți sănătoși!

ALTCEVA, un pronume care, deși nehotărât, se alintă

Fără nicio introducere, voi afirma abrupt că Adunarea Generală anuală, cu lucrări desfășurate în comuna Pogana, într-o zi de 1 aprilie, 2017, a fost **ALTCEVA** față de ceea ce eram obișnuiți. Un eveniment **mai aparte**. Un pâlcc de maci roșii într-un vast lan galben...

Organizată impecabil, cu contribuția directă a președintelui C.A.R.P. „Elena Cuza”, domnul **Nicolaie MIHAI** și cu „complicitatea” conștientă a primarului Poganei, domnul **Maricel GÂFU**, Adunarea Reprezentanților, care a analizat pas cu pas, șirul activităților din anul 2016, s-a transformat – firesc și pe nesimțite – în exemplu faptic și moral de cum trebuie să gândească și să se comporte cei implicați în acțiuni aparent de rutină, dar cu șanse de distanțare de tradiția comodă.

Să mă explic. Spre deosebire de alte dăți, sala Căminului Cultural din Pogana i-a întâmpinat pe participanți (mulți, mulți!) cu o familiaritate de altă factură, îndemnător-colocvială, din care lipsea rigiditatea unor reguli procedurale impuse. Până și mesele de lucru, cu scaunele (comode) aferente, erau așezate ca la o șezătoare, părăsindu-se (oare la ideea cui?!) aranjamentul „ca la sedință”.

De aici încolo, sensul lui **ALTCEVA** din titlu a luat amploare, s-a multiplicat, i-a cuprins deopotrivă pe participanții activi și pe invitații aproape uimiți de... schimbările vizibile, cursul „întâmplării” în ansamblu devenind curgător, asemenea unui râu, **cuminte și curat**, văzându-și de apele lui într-o natură dumnezeiască. Probabil că din asemenea pricină legătura „prezidiului” adunării cu „masa” reprezentanților a părut naturală, totul desfășurându-se ca-ntr-o horă a frățietății, unității și etalării bunelor intenții.

Trei caracteristici ale evenimentului de la Pogana mi-au deschis ochii și mi-au întărit convingerea (chiar dacă în fașă) că... **se poate**. Nimic nu e pierdut, când speranța se arată volnică.

1. M-a încântat atmosfera generală, care, destinsă fiind și alimentată cu simț participativ, i-a animat pe toți deopotrivă, lăsând astfel loc unei bune dispoziții generatoare de optimism și încredere. Deci: se poate!

2. Ca o consecință imediată și așteptată, toți vorbitorii voluntari și-au exprimat opiniile eliberați parcă de constrângeri, accentuându-se astfel senzația de libertate care potența, în mod concret, democrația. O clipă lungă am simțit că democrația (din definiția antică și clasică) a coborât cu adevărat printre noi... inclusiv în cuvintele **stabilor mari** de la... națională și de la... local-județeană. Deci: se poate!

3. Finalul adunării a devenit apoteotic și instructiv prin invitația făcută de gazdele dascălești din Pogana, la o expoziție absolut uluitoare: a) **pictură**, pe carton și pânză, realizată cu o sensibilitate vrednică de admirație de **Oana**

Florentina Sava, elevă în clasa a 8-a la Școala Gimnazială din comună și b) prezentarea unui număr apreciabil (cca. 20) **obiecte din ceramică**, reprezentând cărți de demult, în ipostaze diverse (cronici, ceasloave, incunabule, file disparate sau tomuri legate în cheutori de metale rare), obiecte care au impresionat prin realizarea propriu-zisă, dar, mai cu seamă, prin semnificații, toate având ca autoare pe doamna profesor de arte plastice **Niculina Vlad Leonte**.

Vernisajul, prezentat cu profesionalitate calmă și convingătoare de doamna profesor **Mitrița Galben**, a devenit parte componentă a unei activități reale, într-o zi numită „a păcălelilor”. Superstiția e bună, iar când e contrazisă, inteligent și profesionist, devine o cocardă bună de păstrat, totuși, într-un muzeu!

Admirația noastră, a foarte multora dintre participanții prezenți la vernisaj, s-a manifestat și prin mulțumirile necomplete adresate celor două creatoare: eleva **Oana Florentina Sava** și profesoara-artistă **Niculina Vlad Leonte**. Deci: se poate!

Așa-i că **ALTCEVA** e cuvântul devenit epitet auriu al unei Adunări Generale desfășurate **ALTFEL**? Deci: se poate!

**General de FLOTILĂ AERIANĂ, Veteran de război,
RADU THEODORU**

Membru titular al Uniunii Scriitorilor din România
Premiant al Academiei Române
Cetățean de Onoare al Comunei Miroslavicești – IAȘI
Reședința „Grădiștea de Argeș”, com. COMANA, Jud. GIURGIU,
cod poștal 087058; tel. 0246/28.40.29
Adresa din București: Drumul Taberei 36, bl. T4, sector 6; tel. 021/7451350
Cetățean de Onoare al Comunei Călugăreni – GIURGIU
Membru de Onoare al Senatului Universității Andrei-Șaguna Constanța
Distins cu EMBLEMA DE ONOARE A FORȚELOR AERIENE

Grădiștea „pe Argeș”
7 mai 2017

*Stimate Domnule
NICOLAIE MIHAI,*

Președinte al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

Am răspuns cu plăcere la invitația Dvs. de a participa la simpozionul sinteză dedicat unor evenimente hotărâtoare pentru istoria noastră, având surpriza unei întâlniri dincolo de rutina unor asemenea manifestări prin:

I. Lărgirea spațiului socio-cultural al momentului în care ați inclus o informare documentară privind complexitatea actului de protecție și ajutor acordat pensionarilor și vârstnicilor spre a-i scuti de tribulațiile birocratice și rapacitatea interesaiților.

I-ați eliberat de osteneala și timpul pierdut în labirintul coridoarelor și al ghișeeleor, organizând un flux operativ al itinerariului solicitanților și beneficiarilor instituției.

Interesante sunt complementaritățile venite în ajutorul membrilor: de la cabinete medicale dotate superlativ, la magazinul cu produse naturiste, de la frizerie la sala de gimnastică aerobică, o notare zgârcită a funcționalei diversități a serviciilor puse în slujba vârstnicilor pentru a le menține sănătatea și a le face viața plăcută.

II. Sper ca membrii CARP Bârlad să conștientizeze că departe de a se cantona doar pe palierul financiar-sănătate fizică, li se oferă complementul spiritual legic necesar spre a-și păstra și perfectă condiția umană.

M-a impresionat diversitatea tematică a activităților cultural-spirituale ale Casei. Diversitate adresată tuturor vârstelor formând un complex tonic-educativ cu dublu flux: de la vârstnici la tineret și copii; de la aceștia la vârstnici, oferind fluxului natural al vieții un nimb de umanism luminat de experiența unora și de candoarea și entuziasmul altora.

Actul cultural-spiritual de la vârf care asigură perenitatea acestui demers complex însumează tipăriturile Casei.

♦ *Revista „Viața Noastră”,* în buna tradiție a genului, ferită de excesele postmodernismului dâmbovițean de import de prin suburbiile și tavernele occidentale, tematic esențială din perspectiva românității contemporane și a agresiunii împotriva acestei românități, cu un sumar bogat, răspunzând multor întrebări adresate socialului, sugestiv și inspirat tehnoredactată și ilustrată, prezentată în condiții concurențiale pe hârtie velină, cu un tipar de zile mari.

♦ *Istoricul CASEI* semnat de Gheorghe GHERGHE, Nicolaie MIHAI, cu o prefață de Gruia NOVAC,

♦ *Omagiu Eroilor Județului Vaslui,* o monografie complexă, însumând eroii tuturor localităților vasluiene căzuți în cele trei războaie care au făcut și păstrat România: 1877, 1916-1920; 1941-1945; volum de referință al genului semnat de colonelul în retragere Constantin CHIPER, de președintele Casei, magistratul Nicolaie MIHAI și de maiorul în retragere Mircea FITCAL, membru în Consiliul Director, completează fericit demersul cultural-spiritual la care m-am referit.

Iată, domnule Nicolaie Mihai, câteva gânduri izvorâte din scurta dar esențiala escală bârlădeană, pe care le închei mulțumindu-vă dumneavoastră și colaboratorilor apropiați pentru tot ce faceți, ca viața vârstnicilor să se desfășoare într-o normalitate benefică.

Vă rog să transmiteți coralei mulțumiri pentru momentele muzicale care au îmbogățit simpozionul la care am participat.

*Prețuirea
Generalului de Flotilă Aeriană,
veteran de război,
Radu THEODORU*

Domnul Radu Theodoru a participat, alături de col. (r.) Dumitru Stavarache la Reuniunea dedicată Zilei veteranilor de război (29 aprilie), Zilei Independenței României (9 mai 1877), Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial (9 mai 1945) și Zilei Europei (9 mai), activitate organizată de Casa de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad, în parteneriat cu Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, Primăria Municipiului Bârlad, Cercul Militar și Protopopiatul Bârlad, în data de 5 mai 2017.

Teodora Elena ZALDEA

De-a lungul unui an...

lunie... soare... zbor de rândunele și zumzet de albine... cireșe-n urechi... vacanță... relaxare... gându-mi zboară cu iuțeală la acestea numai ce aud pomenindu-se de luna lui cireșar. Nu-i așa că și dumneavoastră?

Dar, luna Sânzienelor, cum mai este cunoscută din bătrâni, ne amintește și de faptul că primele șase luni ale anului s-au scurs într-o clipită.

Rubrica *De-a lungul unui an* se vede nevoită, în atare condiții, să rememoreze ultimele evenimente cultural-artistice realizate sub egida Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad în intervalul martie – iunie a.c.

♦ **19 martie a.c.**, lansarea numărului 34 al revistei „Viața noastră”, în prezența profesorului Gruia Novac, membru al colectivului redacțional;

♦ **19 martie a.c.**, asociația noastră în parteneriat cu Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria” au organizat simpozionul „197 de ani de la nașterea domnitorului Alexandru Ioan Cuza”. Despre personalitatea și opera reformatoare a domnului Unirii aveau să vorbească: col. (rtg.) Constantin Chiper, vicepreședintele Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” și președintele filialei Prahova; col. (r.) Paul Valerian Timofte, vicepreședinte al Asociației Naționale Cultul Eroilor

„Regina Maria”, președintele filialei Bacău și prof. Maria Marin. Manifestarea s-a dorit un pios omagiu adus celui ce a desăvârșit Unirea Principatelor Moldovei și Valahiei, ce a pus bazele României moderne prin reformele profunde implementate;

♦ **27 martie a.c.**, membrii C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad au putut urmări pe scena Teatrului „Victor Ion Popa” Bârlad comedia „O noapte furtunoasă”, în interpretarea actorilor Dragoș Ionescu, Afrodita Androne, Tudorel Filimon, Orodol Olaru, Narcisa Pinte, Florin Dobre și Dan Tudor aflați în turneu;

♦ **27 martie a.c.**, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, beneficiind de sprijinul Asociației Cultul Eroilor „Regina Maria”, Primăriei municipiului Bârlad, Protopopiatului Bârlad și asociației „Acțiunea 2012”, a aniversat la cimitirul „Eternitatea” 99 de ani de la unirea Basarabiei cu România și 47 de ani de la trecerea în neființă a locotent colonelului Gheorghe Andronachi. Evenimentul s-a deschis cu o rugăciune închinată în memoria celor trecuți la cele veșnice, iar apoi col. (r.) Paul Valerian Timofte, vicepreședintele Asociației Cultul Eroilor „Regina Maria” și președintele filialei Bacău, a rememorat evenimentele de la 27 martie 1918 – „Unirea Basarabiei cu Patria Mamă”, iar prof. Maria Marin a

evocat personalitatea locotent colonelului Gheorghe Andronachi, un fervent apărător al cauzei românești;

♦ **1 aprilie a.c.** Căminul Cultural din comuna Pogana a fost gazda Adunării generale a reprezentanților membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad unde au fost prezentate programele desfășurate pe parcursul anului 2016, fiind totodată aprobate

ADUNĂRILE GENERALE ANUALE - 2017 -

NR. CRT.	NUMELE SOCIETĂȚII	DATA PROMOANĂ	LOCUL DESĂȘURĂRII
1	ELCOT	01.03.2017	SEȘIU
2	VEȘTEJAN	01.03.2017	SEȘIU
3	SLAVIȘTI	01.03.2017	SEȘIU
4	BOGHIȘ	01.03.2017	SEȘIU
5	BALE	01.03.2017	SEȘIU
6	AL. VLAHIA	01.03.2017	SEȘIU
7	BOGHIȘ	01.03.2017	SEȘIU
8	VITODARA	01.03.2017	CĂM. CULT. VITODARA
9	CELEȘTI	01.03.2017	PRIMĂRIA POGANA
10	BOGHIȘ	01.03.2017	PRIMĂRIA POGANA
11	SPINĂRILE	01.03.2017	PRIMĂRIA CĂM. CULT. VITODARA
12	PUGIȘTI	01.03.2017	PRIMĂRIA PUGIȘTI
13	BOGHIȘ	01.03.2017	SEȘIU
14	BALE	01.03.2017	CĂM. CULT. VITODARA
15	MĂLĂRȘI	01.03.2017	CĂM. CULT. MĂLĂRȘI
16	BALCA	01.03.2017	SC. GARA BALCA
17	CELEȘTI	01.03.2017	SEȘIU
18	CELEȘTI	01.03.2017	BĂRĂLAȘA AL. CUZA
19	CELEȘTI	01.03.2017	SEȘIU
20	BOGHIȘ	01.03.2017	CĂM. CULT. VITODARA
21	BOGHIȘ	01.03.2017	PRIMĂRIA VITODARA
22	SLAVIȘTI	01.03.2017	SEȘIU
23	BOGHIȘ	01.03.2017	PRIMĂRIA POGANA
24	MĂLĂRȘI	01.03.2017	PRIMĂRIA BALCA
25	BALE	01.03.2017	PRIMĂRIA BALCA
26	BOGHIȘ	01.03.2017	SEȘIU
27	BALE	01.03.2017	SEȘIU
28	CELEȘTI	01.03.2017	PRIMĂRIA VITODARA
29	BOGHIȘ	01.03.2017	BĂRĂLAȘA AL. CUZA
30	BALE	01.03.2017	PRIMĂRIA BALCA
31	BOGHIȘ	01.03.2017	PRIMĂRIA VITODARA
32	BOGHIȘ	01.03.2017	PRIMĂRIA POGANA
33	ADUNAREA GENERALĂ A REPREZENTANȚILOR C.A.R.P. 'ELENA CUZA' BÂRLAD	01.03.2017	CĂMINUL CULTURAL POGANA

HOTĂRÂREA CONSILIULUI DIRECTOR NR. 1/CD/24.03.2017

proiectele ce urmează a fi implementate de-a lungul anului 2017;

♦ **24 aprilie a.c.,** profesorii Gruia Novac și Lucia Munteanu au evocat personalitatea scriitorului drumeț – Calistrat Hogaș, în cadrul conferinței „Calistrat Hogaș – amantul nestrămutat al marilor priveshti ale naturii”. Manifestarea a avut drept corolar aniversarea a 170 de ani de la nașterea scriitorului – 17 aprilie 1847;

♦ **27 aprilie a.c.,** o nouă întâlnire cu actorii Teatrului „Victor Ion Popa”

Bârlad, ce au prezentat piesa „Scandal la operă” de Ken Ludwig;

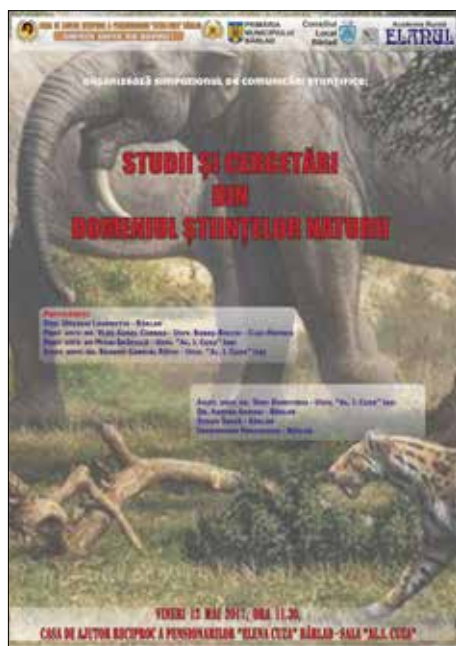
♦ **5 mai a.c.,** asociația noastră a pregătit membrilor săi, în parteneriat cu Asociația Națională Cultul Eroilor „Regina Maria”, Primăria municipiului Bârlad, Cercul Militar și Protopopiatul Bârlad, o nouă manifestare de suflet – *Reuniunea dedicată Zilei Veteranilor de Război (29 aprilie), Zilei Independenței României (9 mai 1877), Victoriei Coaliției Națiunilor*

Unite în cel de al doilea război mondial (9 mai 1945) și Zilei Europei (9 mai). Au fost prezenți în sala „Alexandru Ioan Cuza” a Casei, cu alocuțiuni, generalul de flotilă aeriană Radu Theodoru, veteran de război și membru al U.S.R., precum și colonelul în rezervă Dumitru Stavarache, membru în Comisia României de Istorie Militară. Temele supuse dezbaterei au privit „Armata și Biserica. Instituția preoților militari în armata română și participarea acestora în marile războaie ale României (1877-1878; 1916-1919; 1941-1945)”, conferențiar preot Răzvan Acostioaei, dar și evocarea faptelor de vitejie ale unui cavaler al ordinului Mihai Viteazul – comandor aviator Lazăr Munteanu. Intervenții pe marginea acestora au avut profesorii Gruia Novac, Maria Marin, dar și deputatul Adrian Solomon, președintele Comisiei de Muncă și Protecție Socială sau Roxana Miron – Feraru, viceprimarul municipiului Bârlad. Întreaga activitate a beneficiat de momente artistice susținute de Corul „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad aflat sub directa coordonare a profesoarei Mihaela Oprea;

♦ **12 mai a.c.,** în parteneriat cu Primăria municipiului Bârlad și Academia rurală „Elanul”, asociația noastră a pregătit *Simpozionul de comunicări științifice „Studii și cercetări în domeniul științelor naturii”*. Au fost prezenți specialiști din țară, dar și din orașul nostru, care au prezentat problematici legate de preocupările și realizările din domeniul științelor naturii. E bine să-i menționăm în acest sens pe drd. Laurențiu Ursachi, prof. univ. dr. Vlad Aurel Codrea, de la Universitatea „Babeș-Bolyai” Cluj Napoca, prof. univ. dr. Mihai Brânzilă de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași, asist. univ. dr. Bogdan Gabriel Rățoi și asist. univ. dr. Tony Dumitriu, ambii de la universitatea ieșeană, dr. Adrian Andrei, Simon Salcă și Ferdinando Perniciano;

♦ **18 mai a.c.,** în cadrul Zilelor Culturale ale Bârladului, ediția a XXXII-a,

Primăria și Consiliul Local Bârlad, alături de Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, Casa de Cultură a Sindicatelor „George Tutoveanu” au organizat, în sala mică a Casei de cultură, lansarea volumului „Jocul de-a viața” semnat Vasile Chelaru, precum și expoziția de pictură a prof. Eugen Iftene. Prezentarea volumului a fost realizată de prof. Gruia Novac, iar expoziția a fost vernisată de Andi Bentu și ing. Mihai Ștefan;

♦ **19 mai a.c.,** tot în cadrul Zilelor Culturale ale Bârladului, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad a organizat *spectacolul „Tinerețea vârstei înțeleptului”*, ce a avut loc în sala de spectacole a Teatrului „Victor Ion Popa” Bârlad. Au cântat și încântat audiența Corul „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, condus de prof. Mihaela Oprea, Ansamblul de mandoline „Doina Similei” din comuna Alexandru Vlahuță, coordonator prof. Jorj Dulgheru, Ansamblul

folcloric „Micii răzeși” Pogonești, profesorii Gruia Novac și Petruș Andrei și mulți, mulți alții. Surpriza serii - celebra interpretă de muzică populară Viorica MACOVEI;

♦ **5 iunie a.c.**, membrii C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad au putut asista la concertul „Sărbătoarea salcânilor”, susținut de Orchestra Națională de la Chișinău „Lăutării” condusă de Nicolae Botgros, alături de interpreții Cristian Pomohaci, Steliana Sima, Mioara Velicu, Constantin Enceanu, Ion Paladi pe Stadionul Municipal Bârlad;

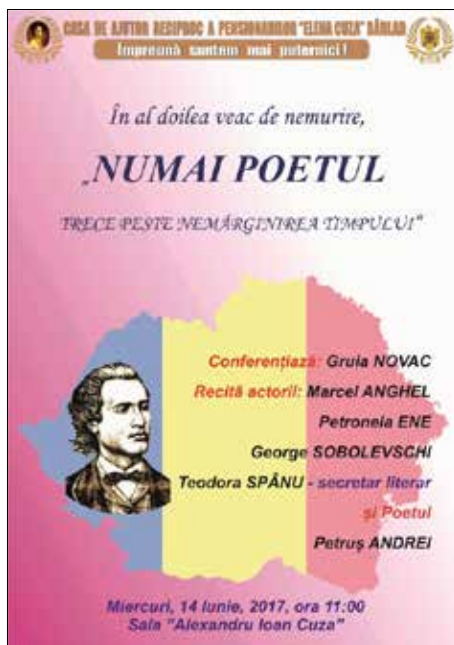

♦ **9 iunie a.c.**, actorii Teatrului „Victor Ion Popa” Bârlad: George Sobolevski, Bogdan Manolache, Lucian Arhire, Oana Florea și Alexandru Savu s-au reîntâlnit cu publicul C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, de data aceasta în cadrul spectacolului „Pacea cu zmeii (Poveste de adormit adulții)”, semnat Valeriu Butulescu;

♦ **14 iunie a.c.**, pios omagiu a fost adus Luceafărului poeziei românești,

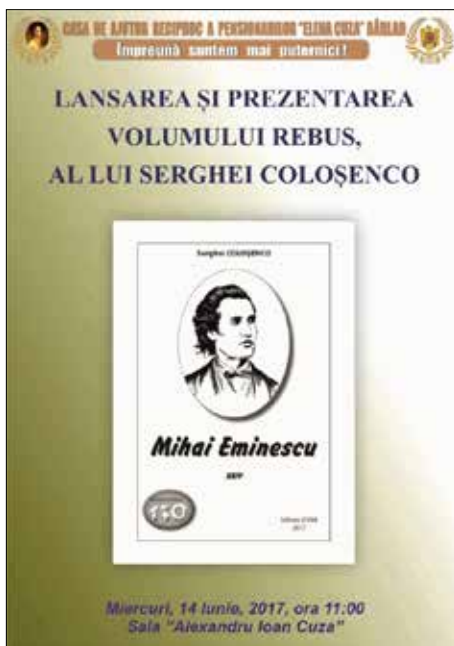

Mihai Eminescu, în cadrul conferinței „Numai Poetul trece peste nemărginirea timpului”, manifestare prilejuită de aniversarea a 128 de ani de la trecerea în neființă a marelui poet. Prof. Gruia Novac, în sala „Alexandru Ioan Cuza” a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad a prezentat aspecte legate de viața și personalitatea celui supranumit geniul poeziei românești, a discutat temele și motivele ce caracterizează poezia eminesciană. I s-au alăturat

actorii Teatrului „Victor Ion Popa” Bârlad Marcel Anghel, Petronela Ene, George Sobolevski, Teodora Gabriela Spănu - secretar literar și poetul Petruș Andrei ce au recitat din creația eminesciană;

♦ **14 iunie a.c.**, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad a organizat lansarea celui mai nou volum semnat de Serghei Coloșenco, reputat rebusist și enigmist bârlădean, membru al colectivului redacțional al

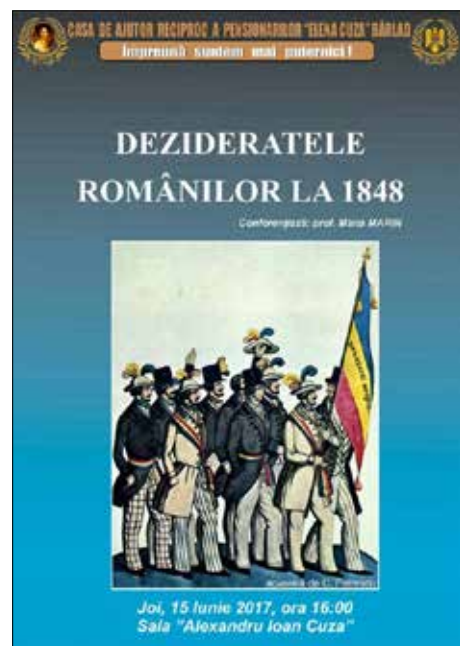

revistei „Viața noastră.” Cu începere de la ora 11:00, în sala „Alexandru Ioan Cuza” a fost prezentată placheta rebusistică dedicată aniversării a 128 de ani de la moartea Luceafărului poeziei românești, Mihai Eminescu. Realizată în condiții grafice deosebite la editura Sfera din Bârlad, placheta a apărut sub egida Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad și conține 28 de pagini unde pasionații de cuvinte încrucișate pot identifica definiții și careuri ce privesc viața și opera marelui poet național;

♦ **15 iunie a.c.**, conferința „Dezideratele românilor la 1848” unde profesoara Maria Marin a oferit o nouă lecție despre istoria zbuciumată a neamului românesc, aducând în atenție de această dată, programele pe care revoluționarii moldoveni de la 1848 le-au redactat.

În finalul conferinței, Consiliul Director al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad a aniversat-o pe doamna profesoară Maria Marin ce a împlinit frumoasa vârstă de 70 de ani. Aceasta a primit din partea conducerii Casei în semn de prețuire o plachetă jubiliară, diplomă aniversară, medalia de aur a Casei, flori. Alături de doamna profesoară Maria Marin în această zi specială, s-au aflat prezenți în sala „Alexandru Ioan Cuza” profesorii Vasile și Georgeta Cărcotă, Petruș Manolache, dar și foști elevi precum Ștefan Constantinciu, Dorin Apostu - consilier local, Roxana Miron Feraru - viceprimarul municipiului Bârlad, Vasile Chelaru, Veronel Aionitoaiei, președintele Judecătoriei Bârlad sau reprezentanți ai presei locale cu care doamna profesoară a avut ocazia să colaboreze de-a lungul timpului - Doina Săcăreanu de la postul de televiziune Media TV sau Mioara Timofte, președintele asociației AFI Bârlad;

♦ **21 iunie a.c.**, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad în parteneriat cu Consiliul

Județean Vaslui, Muzeul „Vasile Pârvan” Bârlad, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași și Primăria Municipiului Bârlad a organizat *conferința „Biogeografia și paleobiologia maimuțelor din Miocenul Eurasiei”* ce a beneficiat de prezența profesorului universitar doctor Jay Kelley de la Universitatea din Arizona, cercetător afiliat al Universității Harvard, cercetător asociat al Institutului Smithsonian;

♦ **24 iunie a.c.**, de Ziua Universală a lei (24 iunie), Primăria Municipiului Bârlad, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad și Asociația Femeilor Întreprinzătoare Bârlad i-au așteptat pe

bârlădeni la sărbătoarea „Cu Ia la șosea”.

♦ **25 iunie a.c.**, cu prilejul Zilei Drapelului Național (26 iunie), Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad a pregătit *colocviul „Roșu, galben și albastru - Drapelul românesc*

- istorie și simboluri”. Au fost prezenți cu alocuțiuni col. (r.) Paul-Valerian Timofte, președintele Asociației Cultul Eroilor „Regina Maria”, filiala Bacău - „Istoria tricolorului românesc” și col. (rtg.) Constantin Chiper, vicepreședintele Asociației Naționale Cultul Eroilor „Regina Maria” și președintele filialei Prahova - „Drapelul de luptă - simbol al onoarei, gloriei și vitejiei militare”. Totodată, au răspuns prezent invitației adresate de către Casa noastră de a celebra împreună Ziua Drapelului Național deputatul Adrian Solomon, președintele Comisiei de Muncă și Protecție Socială, Eduard Popica, prefectului județului Vaslui, Dumitru Boroș și Roxana Miron Feraru, primarul, respectiv viceprimarul municipiului Bârlad. De asemenea, conducerea asociației l-a celebrat pe colonelul în rezervă Ioan Staș, ajuns la frumoasa vârstă de 88 de ani. Domnul Ioan Staș este membru al asociației noastre de peste 20 de ani, colaborator al revistei „Viața Noastră”. Consiliul Director i-a înmănat în semn de prețuire pentru activitatea desfășurată în slujba patriei și

a persoanelor vârstnice medalia de aur a Casei, o diplomă aniversară și o plachetă jubiliară.

Gruia NOVAC

Faptă devenită deprindere

Primul număr pe 2017, al revistei „Viața noastră”, nr. 34 în ordine cronologică, apărut în luna martie, e o publicație suplă, aerisită, echilibrată tematic și elegantă. Renunțând la aspectul stufos al aparițiilor de mai bine de 18 luni în urmă, „Viața noastră” nu mai este „tribuna” colaborărilor amatoristice, lipsite de originalitate, sclave ale internetului și surselor superficiale de informare, când nu erau copiate din manuale școlare depășite, dar, mai cu seamă, revista a devenit o apărătoare conștientă și permanentă a limbii române, a exprimării corecte și armonioase.

Toate acestea au fost posibile prin schimbarea de viziune și atitudine a colectivului de redacție, care a primit girul pentru exigență și valoare din partea Consiliului Director, prin prezența în redacție, în calitate de realizator activ, a însuși președintelui C.A.R.P., domnul Nicolaie Mihai. Foarte aproape de domnia-sa se află, zi de zi, domnișoara Teodora Zaldea, subsemnatul și prof. Serghei Coloșenco, folosindu-ne și de contribuția operatorilor tehnici Sorin Bocan și Cosmin Mihai. Ne bucurăm și de aportul altor persoane din cadrul instituției, fiecare, după posibilități și solicitări, asigurând consistență cuprinsului și regularitate apariției revistei.

Am primit tot felul de articole, dar am fost foarte fermi în a păstra contribuțiile valoroase. Când am solicitat materiale, am cunoscut calitatea morală, pregătirea și preocupările colaboratorului. Numai așa am diminuat numărul veleităților, a celor care și-au descoperit târziu plăcerea de a-și vedea numele tipărit sub un text plagiat sau parafrizat, fiindcă în tinerețe au avut preocupări mai serioase, nu să facă publicistică; numai așa am scăpat de amatorii întru ale scrisului, indiferent de gustul personal sau de subiect. Am dat naștere la supărări, ni s-au adus reproșuri, unele nemulțumiri hilare chiar le-am publicat, sub forma haioasă de „drept la replică”, dar redacția n-a cedat, păstrându-și firea, consecvența și înălțimea.

Nr. 34, care este, de fapt, pretextul acestei prezentări, arată, din punct de vedere tehnico-editorial, impecabil. A apărut în prima lună de primăvară, normal se înfățișează, pe coperta 1, cu chipul Doamnei Elena Cuza, alături de o splendidă poezie, *Legenda femeii*, de Petruș Andrei, iar pe coperta 4, chipul Reginei Elisabeta a României, ca un omagiu adus FEMEII în toate ipostazele vieții ei sociale și familiale.

Fiind socotită o *oglină* a întregii activități a C.A.R.P. „Elena Cuza”, revista „Viața noastră” întregeste deprinderea de a începe fiecare număr cu un Editorial. De regulă,

editorialele, ca directivă și ca deschidere spre gândirea pozitivă, sunt semnate de președintele Casei, domnul Nicolaie Mihai. Subiectul editorialului acestui număr este „**Faptele trec întotdeauna înaintea vorbelor**”. Un fragment, scurt dar edificator, trebuie să-l redau: „**Am procedat așa, pentru că m-a călăuzit întotdeauna credința că, dacă ești cinstit cu cei care ți-au acordat încrederea lor, faptele vor fi acelea care te vor menține vertical, nu vorbele. Sau, mai bine zis, vorbele trebuie alăturate faptelor, fără de care n-ar exista temeiul rostirii lor**”.

Gândul redactorilor activi ai revistei este permanenta informare și clarificare a semnificațiilor evenimentelor la zi, atât ale Casei, cât și ale orașului, zonei sau țării, din dorința de a deveni astfel mai utili, atât din punct de vedere practic, dar și moral-spiritual. De aceea, într-o formă personală, am evidențiat Ziua Culturii Naționale, permanența lui Eminescu în conștiința neamului, crezul

poetic al inegalabilului Nicolae Labiş, Unirea şi Alexandru Ioan Cuza, 1907 şi problema eternă a satului şi ţăranului român, actualitatea frapantă a lui Caragiale, Sărbătoarea de Dragobete şi primăvara, ceva din istoria sportului bârlădean, dar şi premiera unui volum despre eroii judeţului Vaslui, realizat de autorii Nicolaie Mihai, Mircea Fitcal, alături de colonelul Constantin Chiper, ori activităţi de marcă, de-a lungul unui an, relatate succint, dar zemos, de către neobosita Teodora Elena Zaldea.

Nu lipsesc literatura şi istoria prin textele unor colaboratori din ţară, precum Szenti Gheorghe Csaba (din Sibiu), Vasile Filip (din Iaşi), Kolea Kureliuc (din Dărmăneşti, Suceava), Nelu Vasile (din Gorj), academicianul Alexandru Zub (din Iaşi), Gheorghe Vlad (din Roşiorii de Vede), Florentina Loredana Dalian (din Slobozia), Emanoil Sterescu (din Curtea de Argeş).

Calitatea materialelor publicate a fost asigurată cu profesionalitate de apropiaţii noştri interni: Petruş Andrei, Livia Andrei, Zîna Tămăşanu, Lucia Munteanu, Ecaterina Teletin, Marcel Proca, Virgil Vesel, Ghiţă Cristian, Florian Pricop, Carmen Frăţiman, Daniela Teodoru, Teodora Costea Cazacu, Costel Filiuţă, Dumitru David, Jorj Dulgheru.

Un cuvânt de apreciere trebuie rostit apăsător în legătură cu truda depusă de prof. Serghei Coloşenco, cel care, pe lângă girarea paginilor de rebus, se ocupă cu seriozitatea cunoscută, de acurateţea revistei, dând sugestii profesionale despre paginatie şi făcând corectură de specialist.

Nu vreau să credeţi că modestia mă va obliga să mă uit chiar pe mine. Sunt conştient că şi partea mea de sprijin în apariţia revistei „Viaţa noastră”, cu o doză de experienţă şi cu un bob de pricepere, la care adaug o cantitate însemnată de exigenţă consecventă, la care nu voi renunţa, au făcut ca publicaţia noastră să depăşească graniţele strâmte ale C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad şi să depăşească hotarele judeţului şi, de câteva ori, ale ţării. Este, de fapt, ceea ce Conducerea Casei, colectivul de redacţie şi, de ce nu, chiar dumneavoastră, dorim, ca munca noastră, nu chiar atât de uşoară, să fie cunoscută şi apreciată.

Se cuvine, de asemenea, să adresăm, cu acest prilej,

mulţumiri afectuoase şi sponsorilor care ajută C.A.R.P. Numai în anul 2016, au fost făcute donaţii în număr de 9.916 persoane fizice şi juridice, în valoare totală de 242.078,25 lei.

Revista „Viaţa noastră” trăieşte, ca orice acţiune făcută cu simţ de răspundere, prin exigenţă neprefăcută şi prin

competenţă. Atâta timp cât Consiliul Director, condus ferm de un preşedinte cu simţ de răspundere, va gândi pozitiv, în favoarea oamenilor, viaţa acestei Case de Ajutor Reciproc va prospera, iar oglinda acesteia, revista „Viaţa noastră”, îşi va păstra strălucirea.

Nr. 34 al revistei „Viaţa noastră” este matur, este incitant, este prietenul dumneavoastră. Vă invităm, de aceea, la colaborări serioase şi originale. Cine vrea să ne păcălească, să renunţe. Noi muncim, dar şi veghem la valoarea ei. Dacă o să ne şi apladudaţi, gestul va fi omenesc şi meritat.

Închei, citându-vă o maximă a lui Kolea Kureliuc din Măriţea Mică-Suceava, căreia el îi zice „scurtissimă”: „Uneori mâinile se strâng pumn, ca să nu tragi palme!”

Să trăiţi! Citiţi revista „Viaţa Noastră” şi-o să fiţi mai bogaţi...

P.S. Citiţi, la pagina 51 a revistei, o epigramă: „Cam așa e-n viaţă / Când nu e tandreţe: / Unul face faţă, / Alta, feţe-feţe!”

Simpozionul „197 de ani de la naşterea domnitorului Alexandru Ioan Cuza”, 19 martie 2017

Col. (rtg.) Constantin Chiper, prof. Maria Marin,
col. (r.) Paul Valerian Timofte

Nicolaie Mihai, alături de Bogdan Isabel

O prietenie adevărată

Teatrul „Victor Ion Popa” și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
„Elena Cuza” Bârlad

Teodora Gabriela SPÎNU

Secretar literar

Teatrul „Victor Ion Popa”

William Shakespeare a zis cândva că *“Lumea întreagă e o scenă și noi toți suntem actori”*. Așa a zis și așa a rămas. Astăzi, se folosesc tot mai des noțiuni ca: **tragedie, dramă, act, farsă, afiș, teatru de război...** Fie că vorbim de campanii electorale sau de ascensiuni în carieră, toate sunt legate de uimitoare **puneri în scenă**. Candidaților li se cer **carismă, intrare în rol, sensibilitate, dicție**; unii ajung să fie **apludați la scenă deschisă** chiar de la prima **ieșire la rampă**. Peste multe inițiative cade **cortina**, iar viitorul nostru stă sub semnul **suspansului** și nu puțini **trag sforile din culise** sau fac **figurație**. Chiar și actele de agresiune sunt **regizate**, multe atentate fiind doar o ingenioasă **punere în scenă**. Ce să mai vorbim de **show electoral, trac, bufonerii, monolog, actori** de duzină, simpli **spectatori, public de galerie** și multe altele... Într-o astfel de lume, ce aduce din ce în ce mai bine cu un teatru ieftin, ne rămâne alternativa **teatrului adevărat, al profesioniștilor**. Spre o astfel de alternativă și-a îndreptat atenția, în ultimii ani, și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad, stabilindu-se o frumoasă și fructuoasă colaborare între cele două instituții.

Oferta noastră a fost bogată și, sperăm noi, pe gustul iubitorilor de teatru, membri ai CARP. Astfel, spectacolele produse în stagiunea 2016 - 2017 au fost următoarele:

1. Spectacolul *Scandal la operă*, de Ken Ludwig, în care întâlnim un figurant devenit, peste noapte, vedetă... În 1934, spectacolul omagial al *Operei Mari* din Cleveland, Ohio, este în pericol! Tenorul italian, Tito Merelli, urmează să apară în rolul principal în seara respectivă, dar se cufundă într-o stare de beție... mortală aproape, motiv pentru care este considerat mort. Docilul asistent al directorului, un cântăreț amator de operă, ia locul

celebrului invitat și e aclamat în rolul lui Othello. Între timp, tenorul își revine

și, de aici, se declanșează o serie de încurcături, în cursul cărora cei doi sunt tot mai grav confundați... La acestea, adăugați o nevastă italiancă plină de capricii, două tinere îndrăgostite, un liftier nerușinat și un impresar inventiv și cinic și veți obține o comedie pe măsura marilor farse clasice!

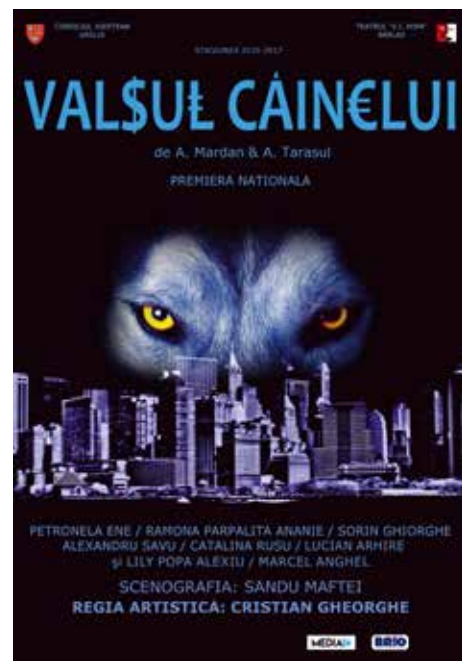

Distribuția: **Max** - Simon Salcă jr., **Maggie** - Ramona Părpăliță Ananie, **Saunders** - George Sobolevski, **Tito Merelli** - Sorin Ghiorghe, **Maria** - Cella Todică, **Liftierul** - Lucian Arhire, **Diana** - Oana Pavalache Florea, **Julia** - Cătălina

Rusu; **Regie:** Dorin Mihăilescu, **scenografie:** Sandu Maței, **costume:** Iuliana Maței.

Premiera: 15 octombrie, 2016

2. Spectacolul *Valsul câinelui*, de Al. Mardan și Al. Tarasul, despre care **regizorul** (Cristian Gheorghe) spunea: *„Agonie, goană nebună, ură, lipsă de scrupule, agitație continuă, soluții extreme, într-un război al iluziei că fiecare dintre actanții poveștii este,*

de fapt, unic moștenitor al unei averi imense, care devine rațiune de a fi, demolând astfel umanitatea, strivind moralitatea, sufocând sentimentele. Înfruntare pe viață și pe moarte în jurul unui seif care, cu siguranță, ascunde mult doritul testament – cel dăruitor de putere supremă celui ce va ajunge să intre în posesia giganticei sume de bani conținută în el. Până la urmă, un joc care scoate la iveală adevărata față a unor oameni pentru care a avea cât mai mult este unic scop, joc care face să se topească măștile reliefând snobism, răutate, reducere umană, într-o mecanică urâtă ce are ca finalitate extincția”.

Distribuția: **Nadejda** - Petronela

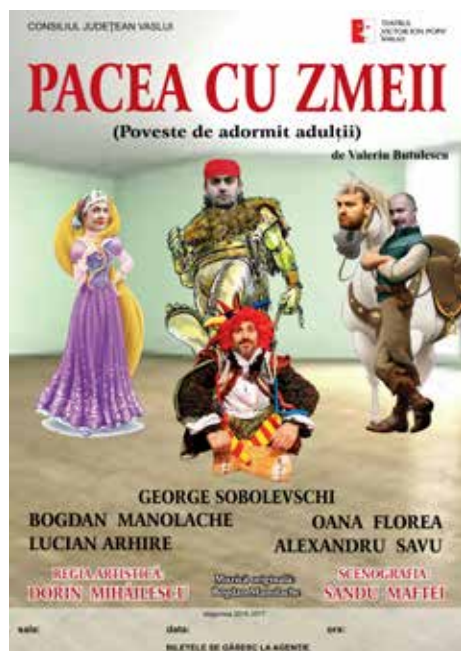
Ene, **Vera** - Ramona Părpăliță
 Ananie, **Sergei Petrovici** - Sorin Ghiorghe, **Nikolay** - Alex Savu, **Liubov Nikolaevna** - Cătălina Rusu, **Căinele** - Lucian Arhire și **Crainicul televiziunii** - Lily Popa Alexiu, **Evgheniy Petrovici Razdaybeda** - Marcel Anghel; **Regia** - Cristian Gheorghe, **scenografia**: Sandu Maftei.

Premiera: 15 decembrie, 2016

3. Spectacolul Pacea cu zmeii, cu subtitlul Poveste de adormit adulții, de Valeriu Butulescu, este o comedie în care se reinterpretează basmul clasic „Făt-Frumos și Ileana Cosânzeana”. Cele două personaje celebre sunt surprinse într-o ipostază cotidiană, preocupați de banalitatea traiului de zi cu zi. Basmul este, cumva, răsturnat – palatul este o garsonieră, Ileana nu mai este o tinerică, iar numele de Făt-Frumos nu este suficient pentru a plăti facturile. Întreaga acțiune se desfășoară în jurul lui Făt-Frumos, acum șomer, care nu dorește/nu poate să accepte realitatea. Cu mult umor și sarcasm, acțiunea aduce în prim plan mândria și neacceptarea condiției.

În **distribuție**: **Făt-Frumos** - George

Sobolevski, **Ileana** - Oana Florea, **Zmeul Zmeilor** - Lucian Arhire, **Calul** - Bogdan Manolache, **Pepelea** - Alexandru Savu; **Regia**: Dorin Mihăilescu, **scenografia**: Sandu Maftei.

Premiera: 18 februarie, 2017

4. Grădini meseriașe cu copii și câini, după Grădinile groazei este un text care aparține dramaturgului german **Daniel Call**, în traducerea lui **Victor Scoradeț**, în care întâlnim două cupluri – **Sonni Esser** (Andreea Darie

- studentă la Universitatea Națională de Arte „George Enescu”, Iași) și **Sigi Esser** (Bogdan Manolache), alături de fratele lui Sigi, **Friedo** (Lucian Arhire) și soția sa, **Frieda** (Petronela Ene). Sonni

și Sigi Esser se instalează la țară, în vecinătatea fratelui lui Sigi, Friedo. Ea (Sonni) e pasionată de modă, snoabă și artificială; el (Sigi) este pasionat până la obsesie de chimie și speră să facă o descoperire senzațională.

Friedo (electrician) și Frieda (preocupată de istoria Celui de-al Treilea Reich) au o familie numeroasă (**5 copii** - Sorin Ghiorghe, Alex Savu, Cecilia Todică, Simon Salcă jr., Oana Florea), sunt mereu entuziaști, gălăgioși (fără să spună nimic), dornici de a face bine (fără să li se ceară), genul care îți invadează fiecare colțșor al intimității.

Cum e și firesc, cele două cupluri incompatibile nu pot comunica, nu pot relaționa, fiind alienați de manipularea televiziunii și de incultură. De aici, scânteia unui conflict care evoluează progresiv către un soi de Război Total prin grădinile din fața și din spatele celor două case!

Regia: Octavian Jighirgiu, **scenografia**: Sandu Maftei.

Premiera: 21 mai, 2017

În afară de premierele stagiunii, au mai putut fi (re)văzute spectacolele: **Take, lanke și Cadîr**, de V. I. Popa, **Comedie pe întuneric**, de Peter Shaffer, **Jocul de-a vacanța**, de Mihail Sebastian sau **Psihoterap politică**, de Dominik W. Rettinger.

Noi vă așteptăm cu drag și în viitoarea stagiune și vă dorim o vacanță de vară minunată!

Activitatea Casei noastre o puteți urmări accesând:

www.carpbarlad.org

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" Bârlad

CARP Elena Cuza Barlad

Eliza ARTENE

Cronică de spectacol la Teatrul „V. I. Popa” din Bârlad

Infernul sunt ceilalți...

Dacă doriți o mostră de iad, puteți să simulați o plimbare prin... grădinile groazei, sau „grădini meseriașe cu copii și câini”... Visul oricărui familist, nu? Nu și al personajelor noastre moderne, care fug în căutarea tihnei și a împlinirii în doi.

Nu degeaba Jean-Paul Sartre a spus că *Infernul sunt ceilalți!* Nu e nevoie de flăcări și de smoală... Când oamenii vor să-i domine pe ceilalți, se dezlănțuie iadul ascuns din suflete. Minți diabolice parcă îți întind nervii, îți demolează lumea și-ți trasează nevoi.

Doi porumbei de oraș, fericiți... Visuri mărețe, stil, inteligență, viitor... Așa începe. Problema e... cum continuă. Cum? Clasic! Banal, stupid, eronat: se mută împreună și încep rudele să fie darnice, prietenoase, dușmănoase, nesimțite, intruzive... Adio planuri, adio intimitate, adio viață tihnită în doi!... Experiența trebuie lăsată să ghideze, pentru că altfel „vorbește lumea”, „bați la ochi” dacă nu te integrezi în peisaj!... Ați dat orașul pe viața tihnită și fericită de la țară, acum luați tot tacâmul aferent: țeapă care studiază istoria la facultatea de subsol (să zicem!), electricieni bătărași, cu burtă și sete de viață/bere, ochi curioși care te pândesc când vii acasă de la slujbă, musafiri neașteptați (nepoții) și needucați! Când „familia tradițională” îți dictează și nu te conformezi, complici lucrurile. Incompatibilitatea dintre rude duce la inevitabilul război, la construirea de ziduri, la săcăieli intenționate și la nefericire. Un chimist, o lady, o țeapă și un electrician - cu odraslele lor cu tot (cinci la număr și mai vine unul, fix în plin război interfamilial!) pictează dizgrațios tabloul vieții care nu mai există din moment ce toată lumea îți dă indicații despre cum să trăiești, cum să-ți amenajezi casa, câți copii să faci și-și descarcă vechiturile în casa ta, pe motiv că nu s-a pomenit stilul tău minimalist! Teoretic și practic, nu ai voie să trăiești decât după rețeta lor de fericire. Tipic, clasic, n-ai loc de rude ca să-ți trăiești fericirea!

Trecând prin toate fazele posibile, de la amabilitate, toleranță, la finețuri, la ironii, exasperare și război total, eroina noastră (Sonni) este excelent interpretată de Andreea Darie. Superbă, foarte expresivă, cu un joc viu, atacă rolul cu bucurie și credibilitate, contrabalansând-o colegul ei, Bogdan Manolache, un chimist (Sigi) cu capul în nori și dorința de a face descoperiri mărețe, veșnic surd la monologul ei, dar drăgălaș și pacifist. Dincolo de ziduri și războaie se află suflete. Neînțelegerea urlă din toți răunchii. Petronela Ene, Frieda, este pseudo-specialista în Hitlerologie, mamă eroină, etern gospodină, păcat că nu și licențiată în design interior, pasionată de mâncat și băut, care mai fură din mers câteva scheme interesante de la „fata cu stil, de la oraș”, întru... dezvoltare personală. Soțul Friedo, Lucian Arhire, este perfect de acord cu ea, se simte fericit în îngustimea și-n necioplia

lui, om simplu, cu „școala vieții”. O echipă savuroasă, întregită (garnisită?) de/cu adorabilii copilași interpretați de Sorin Ghiorghe, Cella Todică, Oana Florea, Cătălina Rusu și Alex Savu.

Scenografia propune o cameră spațioasă, a celor doi, cu privilegii spre curte, unde se află un cățel intuit, pus acolo strategic, pentru primirea călduroasă a oaspeților veșnic nepoftiți. La Sartre vorbim despre „Ușile închise” în care dă în clocot insuportabilul. Aici, dacă ușile tot se deschid când nu te aștepti, „că doar suntem în familie”, în iadul nostru se mai poate respira puțin, tensiunea nefiind chiar atât de mare pe cât te-ai aștepta citind titlul piesei. Montarea nu apasă, e ușor ludică, doar sunând a bășcălie pe tema fixismelor, clișeele și a lipsei de bun simț.

O piesă de actualitate, cu mult umor și cu un mesaj clar: trăiți și lăsați-i și pe alții să trăiască!

Ziaristul total: PAMFIL ȘEICARU

(18 aprilie 1894 - 21 octombrie 1980)

Mircea COLOȘENCO

Autor de articole, alte materiale pentru ziar/revistă, în calitate de angajat/redactor ori independent/freelancer/colaborator, director, proprietar de publicații și imprimerii, trecând prin toate meseriile intermediare, scriind în toate genurile publicistice, organizator de syndicate ale ziariștilor, de campanii de presă etc. Acesta a fost Pamfil Șeicaru. Asemenea pionierilor presei române, a fost director de direcție jurnalistică, semănând întrucâtva lui Ion Heliade Rădulescu, Gheorghe Asachi, Gheorghe Barițiu, adevărați creatori de imagine pentru vremurile lor bicisnice, la fel ca și cele ale lui Pamfil Șeicaru, fără deosebire față de cele din prezent și totdeauna, întrucât acesta e destinul presei. A creat un stil și o epocă, a ridicat o ștachetă, fiind neutral, echilibrat, dar persuasiv.

Debutul absolut în presă al lui Pamfil Șeicaru datează din ziua de 1 iunie 1911, când a semnat Pamfil Popescu-Șeicaru.

Publicația care i-a oferit șansa și la care va rămâne colaborator statornic, intitulată „Freamătul”, revistă literară și științifică, a apărut, mai întâi, la Tecuci (ianuarie-decembrie 1911, bilunar, avându-i ca directori pe Constantin Doboș și Dimitrie Sbârnea) și, apoi, la Bârlad (ianuarie-decembrie 1912, directori fiind George Tutoveanu și Dimitrie Sbârnea, secretar de redacție – Tudor Pamfile). Printre alți colaboratori, s-au numărat: George Bacovia, Eugen Boureanu, Mihai Codreanu, Ion Petrovici ș.a.

În acest timp, Pamfil Șeicaru era elev și urma cursurile (fără frecvență) ale Liceului „Gheorghe Roșca Codreanu” din Bârlad (absolvite în 1914).

La Bârlad, a locuit în gazdă în casa familiei lui George Tutoveanu, poet și animatorul vieții culturale locale, fondatorul (alături de Tudor Pamfile și Toma Chiricuță) a Societății „Academica Bârlădeană”. Peste ani, fiii lui George Tutoveanu și ai lui Zoe Frasin (cum semna ca scriitoare soția acestuia), respectiv, Polidor și Alexandru, vor fi încadrați ca redactori la „Curentul” de către fostul lor coleg mai mare de liceu, devenit director-patron al viotriolantului cotidian.

Debutul lui Pamfil Șeicaru constă dintr-o scenetă (în treisprezece tablouri cu zece personaje), intitulată **Pe nemâncate**, cu mențiunea autorului: „Acțiunea se petrece în zilele noastre într-un orașel, capitală de județ din sudul Moldovei”, care a fost publicată în două numere consecutive (I, 10-11, 1 iunie 1911, pp. 154-161; I, 12-13, 1 iulie, pp. 168-173). Următoarea colaborare este o altă scenetă, titrată **De ce ne căsătorim?** (în trei tablouri cu patru personaje), cu mențiunea autorului: „Acțiunea se petrece în zilele noastre” (I, 16-17, 1 septembrie 1911, pp. 221-225). Subiectele sunt minore, însă compoziția este alertă.

Celelalte colaborări (semnate consecvent Pamfil Șeicaru, renunțând definitiv și irevocabil la generativul Popescu, numele său de familie din viața civilă) sunt cronici literare la cărți românești și străine de Al. Cazaban, Tr. Demetrescu, Pompiliu Eliade, I. Soricu sau

Anatole France ș.a., opinii privind opera lui Ștefan Petică (cu ocazia comemorării acestuia), necrologul lui Ion Luca Caragiale, dar și pamflete la adresa lui E. Lovinescu (supranumit Amorino) ori la cea a lui G. Cair – plagiatorul lui G. Tutoveanu.

După încetarea apariției revistei „Freamătul”, Pamfil Șeicaru va colabora la „Răsăritul”, gazeta intereselor generale, Bârlad (15 ianuarie-6 mai 1912; 13 ianuarie 1913-23 aprilie 1915), săptămânal, director: G. Tutoveanu), cu cronici literare și plastice, opinii privind neaplicarea legilor la sate etc.

În paralel, va colabora la o altă publicație bârlădeană, „Propaganda conservatoare”, organ de presă al Partidului Conservator din județul Tutova (1913-1914).

Avea un câștig lunar, din aceste colaborări, de 100 lei, venit destul de consistent pentru acele vremi.

După absolvirea cursurilor liceale, în 1914, se stabilește în București, înscriindu-se student la Facultatea de Drept, și se angajează ca pedagog la Pensionul de Băieți Macovei (director: I. Tutuc), dând meditații la istorie și geografie elevilor din clasele secundare, colaborând la „Steagul” (București, 1914-1916, director: C.C. Bacalbașa), „Ramuri” (Craiova, 1905-1947) ș.a. Din banii câștigați, trimitea lunar contracostul lecțiilor de pian (60 lei) luate de surorile sale Virginia și Eugenia, aflate eleve într-un pension buzoian.

În toamna anului 1915, a fost încorporat ca elev T.R. la Școala de Ofițeri în Rezervă din Iași. Aici, unde și-a început periplul militar, îl întâlnim de la 28 mai 1916, redactor la revista „Versuri și proză” (director-proprietar: Alfred Hefter Hidalgo), la care colaborau, cu

ilustrații: Iser, Victor Ion Popa, Ross, iar el – cu cronici literare/recenzii la opere de Nichifor Crainic, Mihail Dragomirescu, Ion Pillat, Mircea Rădulescu, dar și de H. Ibsen, avansând ideile percutante, interesante. Alți colaboratori: George Bacovia, I.M. Rascu, Mihai Codreanu.

Perioada de școlire militară încheindu-se concomitent cu intrarea României în război alături de Antanta (4/17 august 1916), este repartizat sublocotenent comandant de pluton de mitraliere la Regimentul I Mehedinți nr.17 „Știrbei Vodă”.

Până la ieșirea României din război, se află mereu în prima linie a frontului, remarcându-se prin fapte de eroism, fie la Orșova, pe Dunăre, fie în etapele retragerii armate în Moldova, fie în timpul rezistenței militare în Munții Oituzului, când, în zilele de 27-29 august 1917, a săvârșit minuni de vitejie, la Cota 771 (Cireșoaia), cu prețul vieții, barând înaintarea inamicului, iar pentru abnegația ieșită din comun a fost decorat, de români, cu Crucea de Cavaler al Ordinului Militar de Război „Mihai Viteazul”, cl. a III-a (25 ianuarie 1918), iar, de francezi, cu Crucea de Război Franceză/Croix de Guerre (înmănată de gen. Berthelot).

Este demobilizat, la 18 aprilie 1918, asemenea tuturor celor care erau studenți la încorporare, cu câteva zile înainte de semnarea

Tratatului de Pace de la București dintre România, pe de o parte, și Germania, Austro-Ungaria, Bulgaria, Turcia, pe de cealaltă parte (24 aprilie/7 mai 1918).

Reintră în presă, colaborând la gazete ieșene: „Arena” (martie-octombrie 1918), „Tribuna”, ziarul Partidului Muncii (martie-decembrie 1918), dar și la altele, în care își arată puterea corosivă a verbului său și datorită căruia își va face, deopotrivă, prieteni și dușmani intoleranți.

Este începutul celei de a doua perioade publicistice.

Scoate, în București, revista „Hiena”, publicație antiguvernamentală (ianuarie-martie 1919), apoi, la Cernăuți (aprilie 1919 – martie 1920), când, la solicitarea expresă a celebrului lăncu Flondor, liderul românilor bucovineni, își schimbă domiciliul în nord-estul țării, și conduce, împreună cu Cezar Petrescu, gazeta naționalistă „Bucovina” (10 martie – 25 ianuarie 1920), militând prin scris la perfectarea unirii în toate domeniile constituționale cu Țara a tuturor regiunilor istorice românești urgisite de atâtea secole de străinătate (Basarabia, Bucovina, Transilvania).

Revine singur în Capitală, în vreme ce Cezar Petrescu s-a dus la Cluj (unde a scos „Gândirea”), și editează cotidianul „Ora” (5 aprilie-4 septembrie 1921), cu concursul financiar al lui Constantin Argetoianu, vicepreședinte al Partidului Poporului (fondat împreună cu generalul Alexandru Averescu), la care au colaborat: D. Karnabatt, N. Davidescu, Eugen Boureanu, cu articole diverse, dar și Victor Ion Popa, cu caricatura zilei.

Ulterior, din mai 1923, face parte din comitetul de redacție al revistei „Gândirea”, seria din București, la a cărei conturare ideologică de început participă cu principiul „culturalismul etnic”, așa cum alți colaboratori au avut și ei propunerile lor: Vasile Băncilă („duhul sărbătorii”), Radu Dragnea („supunerea la tradiție”), Petre Pandrea („autohtonismul ordinii juridice”), Dumitru Stăniloae („românism și ortodoxie”), ca finalizarea curentului gândirist să-i aparțină lui Nichifor Crainic („autohtonism/românism și ortodoxie/creștinism”).

Colaborează și la „Cuvântul” (noiembrie 1924 – ianuarie 1934, fondator: Titus Enacovici).

În acest răstimp, se căsătorește cu Constanța Pătrașcu, cu care va avea o fetiță, Viorela (nemurită într-un tablou de copil de N.N. Tonitza), și o căsnicie fără cusur. Participă la viața familiei, ajutând spiritual, social și material surorile și fratele (unul dintre cumnați era și el Cavaler al ordinului „Mihai Viteazul”). Ceea ce trebuie remarcat de la bun început este faptul că bunicii paterni și materni au fost oameni cu stare, lăsând moșteniri consemnabile. De asemenea, au avut un statut moral/spiritual ireproșabil.

La Tăbăraști-Buzău, Haralambie – tatăl lui Pamfil Șeicaru – deținea pământuri de la preotul Constantin Șeicaru. La Buzău, Ana – mama lui Pamfil Șeicaru –, prin foaia dotală, deținea o casă înconjurată cu o curte mare, unde se află în prezent edificiul Primăriei, iar la Ploiești, magazine și, în împrejurimi, pământ petrolier. Prin tranzacții comerciale/bancare, au construit, înainte de primul război mondial, cazinou, restaurant și hotel în Buzău, în care germanii și-au ținut caii, deteriorându-le.

După război, pământul petrolifer i-a oferit lui Pamfil Șeicaru baza materială de a întemeia Societatea Anonimă „Curentul”, al cărui unic acționar, inițial, a fost doar el.

Apariția ziarului „Curentul”, miercuri, 11 ianuarie 1928, avându-l trecut pe frontispiciu/cap de ziar, ca director, pe însuși Pamfil Șeicaru, constituie intrarea în a treia perioadă a existenței sale publicistice și de deplină maturitate profesională și socială. Redacția și administrația era într-o clădire situată pe strada Regală nr.9, astăzi demolată, în București.

Sub titlu, date, localizare și numele directorului, stau scrise trei propoziții scurte afirmative și una interogativă, în loc de program: „Nu începem. Continuăm. Programul nostru? Nici unul n-am împlinit 40 de ani.”

Totuși ziarul pare la prima vedere, pro-național-țărănist și anti-liberal. Din cele șase pagini, una dedicată/rezervată activităților culturale.

De pe întâia pagină, am selectat următoarele patru citate edificatoare din articolele a tot atâtor autori, de parcă sunt extrase

dintr-un ziar de astăzi:

- „Gândiți numai la ce-ar fi putut fi și ce este: la fiecare pas, în orice domeniu. Reforma agrară, armată, învățământ, universitate, sprijinire a industriei, gospodărie. Pretutindeni, intenția cea mai generoasă și necesitatea cea mai imperioasă, trecute în fapt, au devenit mijloace de căpătuală, prilej de ilegalitate, abuz, procopseală și scandal. De aceea, pe liberali îi urâm. Sunt dușmanii noștri lăuntrici, sunt ucigașii viitorului.” (Cezar Petrescu, *De ce-i urâm?*);

- „Va birui adevărul? E ținta pe care ne-o propunem încă o dată, luând asupra-ne, hotărâți și calmi, riscurile înălțătoarei lupte împotriva tuturor puternicilor efemeri care tremură de groaza acestui adevăr.” (Nechifor Crainic, *Pe același drum*);

- „Trăim într-o epocă în care politicul este subordonat economicului; și dacă Ardealul economic gravitează spre Budapesta, nu este greu de bănuț corolarul politic. Noi spunem mai puțin patetic: plutim într-o atmosferă de farsă idioată.” (Pamfil Șeicaru, *Ar fi mai potrivit*);

- „Ceea ce nu înțelegem, însă, este de ce conducătorii noștri se recrutează, cu precădere, dintre dobitoци? De ce? De ce când viața e așa de isteată și de susceptibilă farmecelor spiritului, nu se oferă ca s-o înșele decât proștii?” (Dem. Theodorescu, *Elogiul Dobitocii*).

Tonul articolelor și-a păstrat vehemența/virulența în toți anii în care a apărut ziarul, până la 10 august 1944, deși cu timpul redactorii s-au schimbat, iar țara și-a căpătat an de an altă înfățișare, cu oameni cu tot.

În primii zece ani, Pamfil Șeicaru, artizanul cotidianului, și-a dovedit spiritul de inițiativă organizatorică, prin ridicarea edificiului propriu în str. Domnița Anastasia, numit Palatul „Curentul”.

Iată câteva date privind elementele principale ale construcției, extrase din numărul 3570, luni, 10 ianuarie 1938, p.9.

Imprimeriile „Curentul” S.A.R./Palatul Curentului dețin un spațiu de 940 mp., 11 etaje, suprafață utilă de construcție 8800 mp., câte 800 mp. pentru fiecare etaj. Cuprindeau: redacția+administrația publicației; imprimeriile; 4 etaje închiriate (restaurant, birouri, apartamente de locuit). Placat/construit cu marmură de Rușchița, la subsol, a fost dispus institutul tipografic, în două holuri de câte 150 mp. fiecare, pentru două rotative; un alt hol pentru patru mașini plane. La diferite etaje, erau dispuse 18 linotipuri, zețarie, corectură, lavabouri, garderobe, dușuri pentru tipografi. Funcționau patru ascensoare.

Construcția s-a ridicat (arh. St. Peternelli; antreprenori: Mihai Gheorghiu, Nicolae Dumitrescu) pe un teren fost albia Dâmboviței; pânza freatică la 3,50 ml. A fost executată o talpă generală din beton armat. A fost izolat subsolul contra apei freactice, contra trepidațiilor etc. S-au făcut izolații para-fon, instalații de încălzire cu aer cald și electrice pentru lumină, aer condiționat, crematoriu pentru gunoi, centrale telefonice.

Rotativa veche avea o productivitate de 30.000 ex. ziar/oră în două culori. Noua mașină rotativă, construită, în Germania, special pentru „Curentul”, de Maschinenfabrik Augsburg-Nürnberg A.G., avea un sistem total inedit (după război, a fost captură sovietică).

La aniversarea primului deceniu de existență a ziarului, doi dintre colaboratorii apropiați ai lui Pamfil Șeicaru i-au creionat, fiecare în parte, câte un portret:

- „În directorul și animatorul ziarului – Pamfil Șeicaru – am regăsit un soldat călăt în viforoase epoe: tot atât cât prin talent, pentru mine era zămislită autoritatea lui din consacrarile severe ale tranșeei. Un combatant cu toate încruntările, năpustirile și generozitățile luptătorilor oțeliți în patetica aventură. Un camarad născut să trăiască în permanentă intimitate cu colaboratorii reuniți în fidelă și însuflețită patrulă.” (Ion Dimitrescu, *Animatorul, echipa, trofeele*, în „Curentul”, XI, 3570, 10 ianuarie 1938, p.11);

- „N-avem timp să îmbătrânim. Pamfil Șeicaru nu ne dă timpul necesar să îmbătrânim, creatorul de evenimente creează tinerețe în noi. Și merge înainte.” (Ion Biciolla, *Creatorul de evenimente*, în „Curentul”, XI, 3570, 10 ianuarie 1938, p.12).

În schimb, colegii de breaslă de dinafară și nu numai ei, l-au stigmatizat cu toată otrava talentului lor: E. Lovinescu în pamfletul „În peștera lui Caliban”, („Sburătorul”, 12 iulie 1919); Ion Agârbiceanu, sub

numele de Ilarie Zopârțan, în romanul *Sectarii* (1938); Liviu Rebreanu, sub cel de Pahonțu, în romanul *Gorila* (1938); Tudor Mușatescu, sub cel de Bartolomeu Zălaru, zis Bică, în melodrama *Al optulea păcat* (1945); Marin Preda, în *Delirul* (1975).

Orbiți de ură și tempeste personale, adversarii nu i-au recunoscut însă, printre defectele inerente, calitățile superioare și, îndeosebi, marele merit al lui Pamfil Șeicaru de a fi transformat, în perioada interbelică, presa într-o instituție de temut – a patra putere în stat –, alături de corpurile legislative, juridice și executive. I-au atribuit diferite porecle, dar și invective, cum este cea cu „etajul și șantajul”, care sună a injurie/blasfemie.

Fie ca ziarist, fie ca deputat (1928, 1931, 1935), fie în alte funcții responsabile (Președinte al Societății Ziariștilor Români, membru în comitetul de conducere al Societății Române de Radio ș.a.), a detestat oportunismul, demagogia și politicianismul, fiind apărătorul cauzelor celor mulți. Dotat cu o intuiție superioară, cu o agerime a minții deosebită în a descifra sensul mișcărilor în marea politică internă/internațională a arătat consecințele viitoare, fiind un politolog subtil, perspicace. Ceea ce trebuie subliniat este faptul că nu a făcut niciun fel de politică de partid, nu a simpatizat cu niciunul dintre partidele existente în perioada interbelică și nici în exil, unde și-a păstrat statutul de azilant! Îi era prieten oricine – român ori personalitate străină –, care acționa sau sprijinea interesele țării și nu ale lui.

Din această perspectivă trebuie să vedem opiniile sale în cele patru eseuri antologate între copertile unei cărți, urmate în completare de trei portrete edificatoare dedicate lui A.C. Cuza, Constantin Stere și Nicolae Iorga, personalități pe cât de distincte, pe atât de convergente.

La 10 august 1944, Pamfil Șeicaru, cu un avion pus la dispoziție de Mihai Antonescu – ministru al afacerilor străine – a ajuns la Viena, unde se afla soția sa și fiica. De acolo este reținut de Himmler și Ribentrop, turnat de „banda” Niculescu-Buzești și Pogoneanu, că s-ar duce la Lisabona, pentru a semna armistițiul de pace cu Aliații, fiind reținut și anchetat șapte luni în Germania. După ce nu s-a confirmat nimic din intriga pusă la cale de cei doi diplomați ticăloși, i s-a dat drumul, stabilindu-se cu familia la Madrid, în Spania, până în 1975, când se va muta mai întâi la München și, ulterior, la Dachau, în Germania.

Cu exilul, începe cea de a patra perioadă de ziarist a sa, când, în paralel, va scrie și publica (în franceză, germană, română) cărți de politologie, iar în manuscris va rămâne un roman (ce o are ca personaj principal pe Magda Wolf, alias Elena Lupescu) recent tipărit.

În pofida calităților spirituale, morale și sociale, de om cu o vastă erudiție, iubitor și admirator al culturii și științei naționale/universale, procesul intentat de comuniștii aduși pe tancurile rusești l-a condamnat la moarte în contumacie (reabilitat, în 1994). I s-au imputat fapte oribile (inventate, bineînțeles) de denigrare, insultă, șantaj, estorcare de bani, numit gangster al presei, admirator al lui Hitler și Mussolini, averea ridicându-i-se la miliarde de lei etc.

În realitate, erau mașinațiuni comuniste. În ceea ce privește averea, Banca Națională a României, la 20 noiembrie 1944, a înfirmat acuzația de îmbogățit prin adresa expediată prim-procurorului Tribunalului Ilfov: Pamfil Șeicaru nu avea depuse în centrala acesteia nicio avere mobilă (acțiuni, efecte, înscrise, numerar, titluri, safeuri). Un răspuns asemănător l-a dat Creditul Național Industrial S.A., la 15 ianuarie 1945: a acordat credite numai Societății Anonime „Curentul”, garantate cu ipotecă și numai asupra imobilului societății și fără garanție personală sau orală personală. Celelalte douăsprezece bănci comerciale din România au dat, de asemenea, răspunsuri negative.

Din ce consta S.A. „Curentul”? Din 60.000 acțiuni, din care Pamfil Șeicaru deținea 52.680, în valoare de 26.340.000 lei, iar celelalte aparțineau soției sale. Mai deținea un teren în b-dul Bonaparte, un imobil la Sibiu (din informații necontrolate de cei care instruiau cazul – doamna Sidorovici-Brucan), precum și, la Ciorogârla, lângă București, în urma împrumutării datorită decorării cu Ordinul „Mihai Viteazul”, a unui lot de pământ arabil, vie, livadă, pădure, casă, magazine, grajduri, animale, unelte agricole, uzină electrică etc. Soția sa, Constanța Șeicaru, era proprietara Fabricii de Cherestea din Bacău, precum și a șapte hectare de teren arabil în Tântana-Ilfov, cumpărat în martie 1940 și a unui imobil în București.

Dar toate aceste averi obținute pe cale legală au rămas în țară. În exil, au trăit ajutați de prieteni devotați și dezinteresați, întrucât nu a existat între românii care au părăsit pământul natal vreo uniune națională de suflet și de gânduri patriotice.

Acolo, departe de patrie, soția a decedat răpusă de cancer, în 1967, iar fiica, Viorela (București, 17 octombrie 1923-20 iulie 1981, Moulins-Franța), căsătorită cu arh. Marius Cișmigiu, divorțată și recăsătorită Vergne, a murit la Paris. Fiica Viorelei din prima căsătorie, Ioana Cișmigiu (devenită, prin căsătorie, Reflegeau), născută la Viena, în 24 aprilie 1944, este de naționalitate franceză, expertă în geografie. Aceasta, la 17 decembrie 1982, a renunțat, prin act oficializat de Tribunalul din Moulins (Alliers), la succesiunea moștenirii averii bunicilor materni din România.

Fie în Spania, fie în Germania, Pamfil Șeicaru a făcut parte discordantă cu diaspora românească. Cităm, în continuare, dintr-un material de presă, câteva evenimente: „Exploatându-i sentimentele antirusești, Securitatea reușește să-l aducă, în 1976, timp de câteva zile în România, ca oaspete al lui Ceaușescu! Reeditează la München, începând din februarie 1978, gazeta „Curentul”. Printr-un document datat Dachau, 7 februarie 1978, încredințează lui Vasile C. Dumitrescu dreptul de proprietate asupra titlului ziarului „Curentul”. După moartea lui, survenită brusc în 1980, se declanșează procesele privind moștenirea „Curentului”, unele susținute din umbră, în Germania, de Securitatea română. Vasile Dumitrescu, în virtutea documentului lăsat de Șeicaru, înființează în România societatea „Curentul” SRL, înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. 407081/1991, titlu protejat de OSIM cu decizia din 8 octombrie nr. 11454/1990. La București, în noiembrie 1990, Ion C. Ivan scoate ziarul „Curentul” al cărui titlu copiază originalul lui Șeicaru, inclusiv Palatul. Nu după mult timp își încetează apariția. Intră în scenă Alexandru Stăiculescu din București, fiul vitreg al ultimului moștenitor al lui Șeicaru, Ovidiu Pamfil Ionescu, domiciliat la München. Primăria Capitalei îi eliberează, la 31.05.1990, autorizația nr.2969 privind editarea ziarului „Curentul”. Cu toate că Șeicaru a transferat cu acte titlul ziarului în proprietatea lui Vasile Dumitrescu, în România procesele se țin lanț. Lovitură de teatru în mai 1991. Lideri politici ai momentului, Petre Roman, Eugen Dîjmărescu, Adrian Severin, Vasile Secăreș, Victor Babiuc, Petre Rareș, solicită Judecătoria Sectorului 1, prin dosarul nr. 995, înființarea SRL „Curentul” cu obiect de activitate editarea și tipărirea de cărți și publicații în țară și străinătate! Se pare că s-a urmărit în primul rând să se pună mâna pe fostul Palat al ziarului „Curentul”. (Dumitru Ion Dincă, *Curentul – o afacere cu multe întrebări*, în „Național”, București, marți 23 septembrie 1997, p.9).

A murit, la 20 octombrie 1980, departe de țară, părăsit de proprii confrați, intrat în penumbră la noile generații, abandonat de istoricii recentți, corpul neînsuflit fiind înhumat la cimitirul din Dachau, pe fostul teren unde a funcționat lagărul nazist antisemit. Totuși, nu întâmplător, primul ministru al Bavariei, Franz Josef Strauss, l-a omagiat într-un mesaj, descriindu-l pe Pamfil Șeicaru drept „un patriot român și un eminent ziarist român. Moștenirea pe care a lăsat-o compatrioților săi este lupta pentru dreptate, omenie și pace.” (Academia Româno-Americană pentru Știință și Arte, *Enciclopedia Români în știința și cultura occidentală*, Davis, USA, 1992, pp. 360-361).

Duminică, 17 februarie 1991, ultimii fideli spirituali în viață și rudele i-au adus și reînhumat rămășițele pământești la Cimitirul Sfânta Vineri-Grivița, din București, cu ceremonie religioasă.

La 8 mai 1995, în cadrul ședinței publice este citată minuta deciziei nr.17 Dosar nr.18/1994 a Curții Supreme de Justiție, Secțiile Unite, prin care a fost admis recursul în anulare declarat de Procurorul general, Pamfil Șeicaru și ceilalți inculpați în procesul odios din iunie 1945, conexat cu cel din mai 1947, fiind reabilitați post-mortem. (Una dintre nepoate, dr. Ana Viorela Ionescu a fost adevăratul artizan al acestui demers de mare onoare.)

Putem constata că, parafrazăndu-i ultimele cuvinte în care sintetizează trăsăturile primordiale ale lui Nicolae Iorga, în portretul editat în antologie, Pamfil Șeicaru a fost anahoret al unui singur cult, dragostea nețărmurită față de români și România, și că rămâne în amintirea generațiilor viitoare grandios și neverosimil.

Prof. Maria MARIN

O personalitate a Bârladului: GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Comemorăm anul acesta 52 de ani de la dispariția lui Gheorghe Gheorghiu-Dej. Că ne place sau nu, el a condus România între 1952-1965.

S-a născut în Bârlad, la 8 noiembrie 1901, părinții fiind muncitori, Ana și Tănase Gheorghiu. S-a calificat electrician și a lucrat la Atelierele CFR Grivița din București. În anul 1929/1930 a devenit membru al PCR. În 1933 este arestat și condamnat la 12 ani de închisoare pe care îi execută la Doftana, secția H. În 1935/1936 devine membru al Comitetului Comuniștilor Români. Tot în acest timp, este transferat de la Doftana la Târgu Jiu, unde împarte aceeași celulă cu Nicolae Ceaușescu. În 1940 evadează din închisoare și după 3 ani elaborează un plan de reorganizare a activității partidului și de creare a unei formațiuni de luptă.

La scurt timp, este reîncarcerat la Târgu Jiu și primește numele de cod – Fieraru. Va fi îndepărtat din conducere de Ștefan Foriș. În închisoare se va îmbolnăvi de plămâni. În aceeași perioadă, 1944-1945, devine secretar general al PCR, fiind singurul etnic român din conducerea partidului. În această calitate, participă cu delegația României la Conferința de Pace de la Paris, condusă de Gheorghe Tătărescu. În timpul celui de al doilea guvern C. Sănătescu, este numit membru în guvern la Ministerul Comunicațiilor. La 6 martie 1945 se instaurează primul guvern comunist, condus de dr. Petru Groza, guvern care va lua o serie de măsuri conform hotărârilor Conferinței Naționale din octombrie 1945. În 1952, în calitate de secretar general al C.C. al PMR, devine prim ministru. În anul 1953 moare Stalin și urmează la conducerea URSS N. Hrușciov, care declanșează o politică de destalinizare și de reforme. În aceste condiții se impunea și în România o politică nouă, semiautonomă în interior și în exterior, în cadrul Tratatului de la Varșovia. Ca urmare, se trece la crearea industriei grele – la Galați se construiește Combinatul Siderurgic, iar la Bârlad Întreprinderea de Rulmenți, care avea 9000 de angajați, deci 1/9 din populația orașului.

De asemenea, se elimină influența sovromurilor, sunt

eliberați deținuții politici și începe procesul de destalinizare. Împreună cu Nicolae Ceaușescu îi determină pe sovietici să-și retragă trupele din România și astfel vom fi singura țară pe teritoriul căreia nu mai există astfel de trupe. Se revine la vechile denumiri de orașe și instituții culturale și se observă o revigorare a învățământului. În 1958 își începe activitatea și Complexul Școlar din Bârlad, ce cuprindea toți elevii din clasele V-XI. În politica externă se stabilesc relații cu țările occidentale. Anul 1964 reprezintă un moment important în politica românească. La plenara largită a CC al PMR este adoptată *Declarația din aprilie* cu privire la poziția partidului în problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale. Această Declarație marchează îndepărtarea de Moscova și introducerea unor principii noi în relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești, bazate pe neamestecul în treburile interne ale altui partid, respect și colaborare, nerecurgerea la forță și la amenințarea cu forță.

Ca urmare, România nu acceptă Planul Valev propus de URSS, va vota la ONU diferit față de celelalte state socialiste și își va consolida relațiile cu Iugoslavia și statele vest europene. Bineînțeles că în timpul său s-au înregistrat și unele acțiuni care au vizat încălcarea drepturilor omului, impunerea unor măsuri de stalinizare, desființarea Bisericii Unite, a îndepărtat unele personalități politice. Măsurile luate au contribuit la dezvoltarea țării, la dezvoltarea industriei și a agriculturii, la lichidarea analfabetismului și la impunerea unor principii noi în relațiile dintre partidele comuniste și muncitorești. Gheorghe Gheorghiu-Dej trebuie considerat un șef de stat ce a schimbat cursul de dezvoltare al României, iar bârlădenii să știe că este o personalitate a orașului. Tocmai din acest motiv, Casa memorială Gheorghe Gheorghiu-Dej trebuie să reentre în circuitul turistic al orașului.

Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a stins din viață la 19 martie 1965. A fost înmormântat la Mausoleul din Parcul Carol. După 1990 este reînhumat la Cimitirul Bellu.

Prezența Marelui Cartier Regal la Zorleni în timpul primului război mondial (noiembrie 1916 - martie 1917)*

Prof. Marcel PROCA

Marele Cartier Regal era condus de regele Ferdinand I, care din punct de vedere constituțional era Comandant de Căpetenie al armatei române, iar pe timp de război și șef al Marelui Cartier General român (pentru ca în decembrie 1916 să devină și comandantul forțelor româno-ruse aflate pe frontul din Moldova).

Imediat după intrarea României în război și instalarea Marelui Cartier General al Armatei la Periș a avut loc și deplasarea celui regal la Scroviștea, acolo unde s-au luat în primă instanță principalele decizii privind desfășurarea operațiunilor militare pe frontul românesc. În contextul evoluției nefavorabile a campaniei militare și a contraofensivei Triplei Alianțe în zona munților Carpați, în principal pe direcția Predeal – București, s-a dispus pregătirea a două garnituri de tren pentru mutarea Marelui Cartier General într-o cu totul altă locație, fără ca aceasta să fie indicată. Trenul regal, numerotat nr. 2, avea în componență un vagon de siguranță, un vagon regal, un vagon restaurant și unul pentru suită, două vagoane clasa a II-a pentru personal, două vagoane pentru bagaje, opt vagoane pentru automobile și trei vagoane de trupă.

Trenurile au rămas în așteptare până la 19 noiembrie/2 decembrie 1916 când au plecat în direcția Buzău. Regele Ferdinand a fost găzduit la Vila „Albatros” de la marginea orașului, care i-a fost pusă la dispoziție. Un funcționar al Casei Regale, șeful serviciului P.T.T. al suveranului, Eugeniu Arthur Buhman, alsacian de origine, dar născut în România, insera în însemnările sale, oferindu-ne o perspectivă contemporană asupra evenimentului, la 25 noiembrie 1916 următoarele: „De când am plecat din Brătilești și până am ajuns la Iași, toate mesele cartierului nostru sunt prezidate de rege. Acum a sosit și Principele Carol la noi. La Buzău, unde ne precedase Marele Cartier, n-am rămas decât vreo trei zile”.

Șeful Misiunii Militare franceze din România nota, și el, într-o scrisoare expediată cununatei sale Louise pe 26 noiembrie/9 decembrie 1916, următoarele: „Am părăsit și noi Perișul, care îmi plăcea mult, pentru a veni într-un oraș numit Buzău, unde de altfel, nu vom rămâne prea mult timp, pentru că imediat ce vor sosi rușii, trupele românești vor trece la reorganizare în spatele lor. Noi îi vom urma bineînțeles, pentru a încerca să refacem această armată cât mai curând posibil și să recâștigăm cu ea pământul țării, dar consider că este nevoie de cel puțin trei luni pentru această realizare”.

Prezența Marelui Cartier General la Buzău și a celui regal a fost de scurtă durată, în seara zilei de 23 noiembrie/6 decembrie 1916 începând deplasarea spre următoarea locație stabilită – orașul Bârlad. Dislocarea Marelui Cartier Regal a avut loc în etape, majoritatea membrilor acestuia fiind deja instalați în seara zilei de 24 noiembrie/7 decembrie

la Zorleni, în clădirea Orfelinatului Agricol „Principele Ferdinand”, departe de aglomerația și tumultul lașului, dar și de freamătul unui mic târgușor de provincie devenit aproape peste noapte centrul militar a ceea ce mai rămăsese din Vechiul Regat.

Bârladul devenise un oraș supraaglomerat de populația refugiată aici, inundat de o masă amorfă de uniforme militare românești și rusești la care mai apoi se vor adăuga și cele franceze: „În oraș și pe străzi și în localurile publice, ziua și noaptea este o înghesuială de nedescris, în care nu se văd decât numai uniforme militare române și ruse [...]”

Strada principală care vine de la Tecuci și duce spre Vaslui, în permanent este străbătută de trupe române în dezordine, în grupe mici de oameni, cai și trăsură, ce se retrag domol spre Vaslui, lipsiți în bună parte de comanda și conducerea celor mai mici grade ofițerești [...] Persoane civile cu familiile lor, băjenari din Oltenia și Muntenia, stau ghemuiți prin colțuri de stradă fără adăpost, iar alții se grămădesc prin localurile publice pe care nu le părăsesc zile întregi, în așteptarea unei locuințe [...]

Și pe când această admirabilă trupă suferă fără murmur greutățile războiului în localurile publice, înghesuiri în cea mai scârboasă promiscuitate, se vedeau generali, colonei și o puzderie de ofițeri de toate armele și de toate gradele, lăsând impresia uitării datoriei ce li se impunea, de a suporta deopotrivă cu soldatul rigorile situației nenorocite pe care războiul le crease”. La polul opus, față de această prezentare a realității, generalul Henri Berthelot scrie soției că se află „într-un orașel din Moldova, care este destul de cochec”. Stăm și ne întrebăm de unde această diferență de percepție. Cel mai probabil ea provine din zona cercurilor sociale diferite în care evoluau autorii acestor rânduri.

Locotenent-colonelul Radu R. Rosetti precizează la rândul său că „Bârladul era plin de fel de fel de foști învârtiți a căror idee dominantă era de a găsi un nou loc la adăpostul primejdiei de glonț și de lipsa de confort a frontului”. Printre cei în cauză se numărau Alexandru Bianu (fiul lui I. Bianu) și avocatul Grigore N. Filipescu (fiul lui N. Gr. Filipescu) ce comanda aici o secție de proiectoare.

La Zorleni amenajarea spațiilor disponibile începuse încă de la 27 octombrie/9 noiembrie 1916. Regele dă dispoziții să fie folosită în acest sens, pentru sporirea confortului, mobila adusă de la Sinaia, în condițiile în care mobilierul auster și sărăcăcios al orfelinatului nu cadra cu distinșii oaspeți. Sarcina nu era deloc ușoară având în vedere că trebuia asigurată funcționarea unei structuri complexe din care făceau parte, alături de Casa Militară Regală: 3 generali, 9 ofițeri superiori, un medic dentist, un căpitan, 2 sublocotenenți, un ofițier șeful serviciului telegrafo-poștal, șeful cancelariei – Popescu

Apostol, 5 civili, 14 sergenți, 15 caporali, 35 de soldați, un comisionar, doi agenți speciali de siguranță.

Eugen Buhman detaliază componența Cartierului Regal, în memoriile sale, ce cuprindea, potrivit acestuia, în momentul strămutării la Iași: „...pe Generalul Mavrocordat și contraamiralul Grașoski care urmau să ne părăsească în curând, primind alte misiuni, apoi general Th. Râmniceanu, maior Jean Florescu, locotenent-coloneii Florian Tzenescu, Traian Stârcea și Cezărescu. Semai mobilizaseră la noi J. Krainic, dentistul Curtții, Nicu Pavelescu, Director din Administrația Căilor Ferate și ofițerii din Escorta Regală Vlădăianu (din Ministerul de Externe), Coșoi și Cazacu. Eu și Goilav la P.T.T. La Administrația civilă se adăugase Stan, director la Domeniul Coroanei, N. Butculescu, șeful contabil, Filip Ionescu și Florian Marinescu, Kirileanu Ghiță, bibliotecar. Apostol Popescu trecuse la Cartierul Reginei. Medicul nostru era Mamulea”. În același timp cu Tzenescu mai sosise – relatează Buhman – „și un alt inspector de la Siguranța Generală, Bogdan” și că a fost și el personal ridicat la acest grad, de inspector.

Chiar dacă fostul conac boieresc al familiei Conachi-Roznoveanu avea, în total, 16 săli spațioase la parter și 10 la etaj, la care se adăugau două anexe trebuie luat în considerare și faptul că o parte din aceștia erau urmați și de familie. Sărăcăciosul Zorleni, cum deseori îl definește regina, ori chiar Bârladul erau departe de a putea oferi condițiile necesare unor persoane, care datorită poziției sociale puteau emite pretenții.

Clădirea orfelinatului din piatră și cărămidă, ridicată la începutul secolului al XIX-lea, avea ziduri groase de până la doi metri, cu planșee și grinzi din stejar. La parter, în corpul central, funcționau la începutul secolului XX sălile de clasă, atelierele, biblioteca, infirmieria și cabinetul directorului. La etaj erau amenajate patru dormitoare, dispuse două câte două și despărțite de camera învățătorului și respectiv a conductorului agricol. Spălătoria era alimentată cu apă curentă, pompată din puțul săpat la subsol. În corpurile laterale, pe un singur nivel, se aflau într-o parte locuința directorului și în cealaltă bucătăria și sala de mese.

Grigore Patriciu, profesor din Bârlad, în monografia

orfelinatului, publicată în 1911, afirmă că edificiul amintea de mărețele localuri de școli americane cu săli spațioase și curate. În fața orfelinatului se întindea grădina cu pomi și stupină sistematică, iar pe malul râului Bârlad – grădina de zarzavat. În primii ani ai secolului al XX-lea, în curtea orfelinatului au fost ridicate două imobile pentru a servi ca locuință învățătorului și conductorului agricol ce au devenit locuință pentru rege și apropiați.

La Zorleni, odată cu începutul războiului, unde fusese amplasat un spital militar și acum Cartierul Regal în clădirea orfelinatului, situația foștilor locatari devenise de-a dreptul tragică: „N-a fost mult ca orfanii să fie trimiși pe la casele lor – după cum relatează directorul M. Lupescu, care a fost nevoit să așeze - orfanii într-un atelier, fost pe vremuri grajd unde dormeau și luau masa și mai făceau și școală. Bucătăria era în poiata găinilor, iar celelalte lucruri, averea copiilor, grămadită pe unde s-a putut. În această îngrămădeală au trăit orfanii din septembrie 1916 și până în mai 1917...”

Șeful serviciului poștal al monarhului, ne-a lăsat cele mai multe pagini despre perioada petrecută de suveran în această localitate limitrofă Bârladului. Memoriile sale ne prezintă, fragmentar și nesistematic, informații diverse despre starea de spirit și evenimentele petrecute pe parcursul traseului retragerii. Chiar dacă Zorleniul era departe, de teatrele de operațiuni, spectrul întunecat al războiului plutea și asupra micului sătuc. Vestea ocupării capitalei a produs consternare în rândul membrilor Cartierului Regal: „Ne așteptam la asta și totuși când ni s-a dat știrea am rămas cu toții înlemniți. Ce-o fi acolo? Ce fac ai mei? Această întrebare o citeam în ochii tuturor și nimeni n-avea vreun răspuns. Colegul meu Goilav îmi propune să ne îmbătăm. Ca să uităm!”

Ca peste tot cortegiul ororilor conflagrației se abătuse și pe aici atingând nu numai pe oameni ci și dobitoace deopotrivă. Retragera haotică angrenase în cursul său și herghelii de cai ce sufereau acum de foame și de frigul tăios al iernii: „Ieri am avut un spectacol apocaliptic. În jurul Zorlenilor întroienit și biciuit de vântul de pe stepele rusești, tăios ca briciul, am văzut mii de cai aduși din restul țării ocupate spre a nu cădea în mâna inamicului, goniți acum

Cartierul Regal de la Zorleni. În imagine se observă de la stânga la dreapta: Regele Ferdinand I, V. V. Zaharov, M. Al. Beleaev, Henri Berthelot. În plan secund: Ernest Baliff, principele Carol și prințul Barbu Știrbei.

spre nordul Moldovei. Fără adăposturi și fără hrană. În timpul nopții, chinuți de foame, au ros cu dinții gardurile din jurul caselor și coaja copacilor și acuma stăteau obosiți și triști, pradă iernii cumplite. O nespusă milă de biete animale atât de frumoase și care nu se puteau apăra mi-a strâns inima ca într-un clește. Și nu puteam face nimic. M-am întors în casă să nu mai văd nimic și să nu mai aud groaznicul lor nechezat chinuit”.

Un episod similar relatează și regina. În cursul plimbărilor cotidiene prin sat, însoțită de Ernest Ballif și uneori de prințul Barbu Știrbey, „a întâlnit o turmă întreagă de oi mănate dintr-un loc în altul; unele erau aproape moarte de frig și foame”. „Îmi luai sarcina să mă duc din colibă în colibă, rugând pe țărani să adăpostească câte o oiță sau două ca să le scape de o moarte sigură și făgăduii ciobanului că-l voi despăgubi de orice pierdere. Nu mă răbda inima să văd biete animale înghețând fără adăpost”.

Dar la Zorleni erau și momente de relativă relaxare cu prilejul unor recepții ce reuneau diferite personalități militare și politice prezente aici în diferite momente. Regina menționează că în ziua sosirii la Cartierul Regal a avut loc un „prânz mare, cu toți aghiotanții și cu Brătianu, Mosolov și Fournier”. În aceeași zi are loc o cină într-un cadru lărgit la care participă și Berthelot, care nu contenește să fie mirat și „angoasat” de disputele politice ale românilor deși atmosfera era „agrabilă”. A. A. Mossolov, trimisul plenipotențiar al țarului Nicolae al II-lea, mărturisește și el în memorii că „a fost înveselit de conversația strălucită a Majestății Sale, conversație plină de antren și glume spirituale”.

Desigur că asemenea întruniri neoficiale erau și prilejul colportării ultimelor noutăți. Potrivit acestuia Brătianu nu a scăpat ocazia de a-l prezenta pe generalul Averescu într-o lumină negativă mărturisindu-i confidențial: „Este un tip care se preface a fi cumsecade și pe care îl suspectez de multă vreme”. Și pentru a justifica cele spuse îi prezintă o scrisoare, din octombrie 1916, pe care a interceptat-o, adresată lui Carp, șeful partidului germanofil, în care Averescu îi declară: „Dacă veți constitui un guvern pentru a face pace cu germanii, sunt ministrul dumneavoastră de război”.

Doar din Jurnalul Reginei putem deduce modul în care se desfășura viața cotidiană la Cartierul Regal: „Nando avea din când în când lume la micul dejun; altfel viața era cât se poate de monotona și de singuratică, lucru aproape de necrezut. Veștile de pe front erau rele, dar slavă Domnului, n-aștepta nimeni de la mine să fac planuri militare! Afară de vizitarea spitalelor din Bârlad, n-aveam mai nimic de făcut și îmi rămânea multă vreme să citesc, să scriu și să gândesc”. Totuși dincolo de odihna binemeritată regina se implica și în activitățile specifice structurii de comandă regale, așa cum reiese din amintirile sale: „Carol și Brătianu erau la Petersburg iar eu cu prințul Știrbey ajutam lui Nando să descifreze nesfârșitele telegrame politice și confidențiale ce soseau de acolo. Reînviasă deodată vechiul proiect de căsătorie între Carol și cea mai mare fiică a țarului, proiect care părea să aducă întrucâtva o asigurare prețioasă, în asemenea vremuri disperate și nenorocite”.

Așa cum ne relatează Victor Pétin, în fiecare dimineață, în prezența regelui, se ținea o ședință de raport în care erau prezentate evenimentele de pe front și la care participau șeful Statului Major General, generalul Beliaev și generalul Berthelot. Când regele lipsea, fiind plecat la Iași, era înlocuit

de principele Carol, după cum menționează Berthelot în memoriile sale.

Dincolo de comandamentele vremii, neobișnuit de friguroasă, ce o împiedicau să își satisfacă cea mai mare plăcere cea a călăriei, regina relatează că cel mai plăcut moment al șederii la Zorleni a fost clipa când colonelul Moruzzi, din Regimentul 4 Roșiori, i-a dăruit „un minunat pur sânger al lui, numit Ardeal” pe care și-l dorise de mult timp. Benefică și, în același timp, reconfortantă pentru regină era prezența în „liniștitul și sărăcăciosul Zorleni” a prințului Barbu Știrbey „care locuia pe același domeniu, la un loc cu aghiotanții”.

La 13/26 ianuarie 1917, Regele Ferdinand și Regina Maria, însoțiți de Principele Barbu Știrbey, au vizitat orfelinatul. Cu această ocazie Regina Maria a oferit prăjituri și câte un ban de aur fiecărui orfan, la rândul lor aceștia au oferit în dar un miel alb, spunând „Noi copii orfani și săraci adunați aici din mila Mărețului nostru Rege, vă rugăm să primiți de la noi acest miel”.

La începutul anului 1917, deși locația bârlădeană a Marelui Cartier General nu era un impediment major în desfășurarea activităților de reorganizare a armatei și de contacte cu reprezentanții misiunilor militare în România, începe să se ia în considerație mutarea acestuia la Iași. Cu acest prilej Buhman notează la 15 ianuarie: „E vorba ca Marele Cartier și noi să ne mutăm la Iași în scurtă vreme. Pentru rege s-a ales casa Creditului Urban din strada Lăpușneanu, unde a locuit pe vremuri domnitorul Alexandru Ioan Cuza”.

La 25 martie/7 aprilie 1917 structura militară regală se mută în capitala Moldovei, după cum ne informează Buhman: „Cartierul nostru părăsește Zorleniul și se mută la Iași, unde Marele Cartier ne-a și precedat. Am ocupat casa Creditului Urban din Str. Lăpușneanu. Casă veche, locuită pe vremi de Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, dar destul de măricică și încă arătoasă, cu toată culoarea ei cenușie-vânăta în care a fost vopsită odată”.

Regele se stabilise în această locație încă de la jumătatea lunii ianuarie, făcând însă în continuare naveta de la Zorleni la Iași, deoarece Marele Cartier General continua încă să funcționeze la Bârlad ca și Misiunea Militară Franceză. Stabilirea definitivă a regelui la Iași a avut loc în data de 24 februarie/9 martie 1917 când regina consemnează pentru ultima dată venirea regelui de la Zorleni însoțit de „Saharov, șeful lui de stat-major” și de Prezan. Tot atunci și Berthelot scria că: „Ieri, Saharov mi-a spus că, dat fiind că regele este obligat să se ducă frecvent la Iași, crede că trebuie să-și instaleze acolo cartierul general. Prezan este de aceeași părere. În aceste condiții mă voi instala și eu acolo”.

Prin Bârlad (implicit Orfelinatul agricol „Principele Ferdinand” și conacul de pe moșia regală Slobozia - Zorleni) s-au perindat numeroase personalități politice și militare românești (prim-ministrul Ion I. C. Brătianu, principele Carol, prințul Barbu Știrbey, generalul Constantin Prezan, generalul Dumitru Iliescu, generalul Eremia Grigorescu, generalul Constantin Cristescu, maiorul Ion Antonescu), străine (generalul Henri Mathias Berthelot, generalul A. A. Mossolov, generalul V. V. Zaharov), atașați militari (englez C. B. Thomson, italian Luciano Ferigo, belgian, sârb) etc.

* Pentru detalii vezi și Marcel Proca, *Bârladul în contextul primului război mondial (II)*, în „Elanul”, nr. 180, februarie 2017.

Răscoala țăranilor din 1907 în Valea Horincii

Prof. Ghiță CRISTIAN

Flacăra răscoalei a izbucnit la 8/21 februarie 1907 în satul Flămânzi din județul Botoșani a cuprins întreaga Moldovă, Muntenia și s-a stins abia în Oltenia în satul Flămânda. Având cauze multiple: înăsprirea învoielilor agricole, a inechității în repartizarea proprietății funciare și mai ales exploatarea nemiloasă a arendașilor, foarte mulți străini de glie, răscoala, una din cele mai mari mișcări de acest fel din Europa, a ajuns și în sudul Moldovei, în județul Covurlui, pe Valea Horincii. Înăbușită în sânge de către conducătorii vremelnici ai țării, a lăsat urme adânci în sufletul și viețile truditorilor acestui pământ.

În tabloul general al desfășurării răscoalei din 1907, Valea Horincii s-a înscris în rândul centrelor mari ale răscoalei din județ, alături de Măstăcani, Foltești, Drăgușeni, Vârlezi, Slobozia Conachi, Piscu, Vameș, Independența. Localitatea horinceană în care s-au desfășurat acțiunile țărești cu cea mai puternică rezonanță a fost Rogojeni. La 12 martie, cca. 400 de țărani răsculați din Grăpeni, Cavadinești și Gănești, în frunte cu Petre Osanu, au ajuns, către amiază, în Rogojeni. Aici locuitorii se aflau în mare fierbere, hotărâți să curme exploatarea nemiloasă de pe fosta moșie a lui Alexandru Calimach, care avea peste 5.700 ha, deținută de Costică Vasiliu Bolnavu, față de care rogojenii aveau o mare adversitate deoarece îi concurase la cumpărarea moșiei. Uniți, țăranii din Rogojeni, Cavadinești și Gănești au pus stăpânire pe primărie. În fruntea lor, se afla Ghiță Bujor, care într-o convorbire telefonică cu prefectul de Covurlui, Atanasiu, i-a spus: „Aici este Ghiță Bujor, prefect de Rogojeni. Vom veni la Galați cu toții horincenii, ca să obținem pământ pentru țărani.” Între căpetenii se numărau, de asemenea, Pavel Grigore, Vasile Mocanu, Gh. Corjos ș.a.

Țăranii din Rogojeni și-au îndreptat atacul împotriva conacelor moșierești. Un grup de răsculați s-a îndreptat spre conacul proprietarului C. Vasiliu-Bolnavu, unde au devastat casele și hambarele; un alt grup a atacat conacul arendașului Vasile Duma, și au bătut arendașul moșiei. Comandantul Teritorial al corpului 3 Armată, generalul Vastiadi, împreună cu prefectul Ciuntu, au hotărât ca o companie de soldați ce se găsea cantonată în comuna Oancea să fie trimisă de urgență la Rogojeni. Au urmat represiunile: 34 țărani din Rogojeni au fost reținuți și trimiși în judecata Curții Marțiale. La 1 octombrie 1907, când începuseră procesele țăranilor, gazeta „Cuvântul”, din Galați, adresa autorităților întrebarea: „Este sau nu, adevărat, că țăranii din Rogojeni au fost torturați mai rău de cum se torturau hoții de cai în vremurile trecute, că

țăranii din Măstăcani au fost bătuți până la leșin, cu frânghii înmuiate în apă?”

Iată relatarea lui Vasile Portase, țăran din satul Rogojeni, în vârstă de 84 de ani, înregistrată pe bandă magnetică de Ioan Brezianu, în locuința informatorului, în 1972:

„La 11 martie 1907 a venit din Valea Horincii un om tânăr, Costache Osanu, zicea că-i student; a venit cu revolta de la Cavadinești. Erau mulți și în Horincea care n-aveau pământ și lucrau pe moșia lui Vasiliu Bolnavu. La noi, în Rogojeni, situația era și mai rea, că noi am fost sat de clăcași și lucram toți pe moșia lui Costică Vasiliu-Bolnavu, care are o întindere de vreo 6.000 de ha. Știu că vorbea lumea din sat că s-a început răscoală pe la Suceava sus, la Flămânzi. De-acolo răscoala a mers mai departe. Oamenii știau din gazetă cum merge treaba. Eu, eram băietan de vreo 16 ani și mă-nfingeam și eu printre oameni, că începuseră să se adune pe la Primărie, și ascultam ce vorbesc. Munceam la boier și aveam o haraba în primire. În Rogojeni aveam un arendaș Vasile Duma; conacul îl avea aici; acum e Căminul cultural. Când au venit cu revolta cei de la Horincea, s-au întors în sat și cei pe care-i

chemase cu ordin la concințare la Tecuci; nu s-au mai dus, că aflase de prin gazetă că-i cheamă să-i trimită prin sate să curme răscoala. Și n-au vrut să mai plece. Când s-au unit ai noștri cu horincenii au zis: «Hai mai oameni buni, să facem și noi revoluție contra boierilor; să mergem la Vasiliu-Bolnavu și la Duma». Și de-odată s-au fierbântat oamenii, și-a luat fiecare ce-a avut la îndemână, și-am plecat la Suceveni, la conacul lui Bolnavu. Când am intrat în Suceveni iaca venea călare administratorul lui Bolnavu, Dumbală îi zice. El nu știa că oamenii-s furieți acolo. Când i-a văzut, a lăsat calu' și-a fugit la unu' Ionescu, dascăl la biserică, și s-a ascuns în ogradă. Lumea, cu fimei cu tot, a înconjurat casa. Administratorul se băgase într-o hrubă. Au intrat unii și l-au scos din hrubă și l-au bătut, i-au dat ghioage, că oamenii aveau care ghioage, care ciomege, furci, coase. De aici ne-am dus la conac, la Bolnavu. Acolo am găsit niște turci, că boieru' avea la conac niște turci care-i păzeau conacul. Turcii s-o băgat în gunoaie. Dar lumea le-a văzut fesurile roșii și s-a repezit pe ei și le-a dat și lor câteva ciomege, că erau tot de-ai boierului. Boierul nu era la moșie. De acolo ne-am întors în sat și am mers la conacul lui Duma. Ei, aici, ca oamenii, a luat care

Octav Băncilă, 1907

ce-a putut: unii fasole, alții popușoi ori grâu, alții hjin. Eu, am luat o râșniță de cafea. Pe ăștia, care-au fost mai îndrăzneți, i-au scris oamenii boierului, că avea boierul spionii lui în sat, avea vătăjeii lui, logofeții, care ghiogeau pe țărani; era unul, Ilie Rusu, Andronache Vesela, mai era unul de pe la Horincea, Ion Băjenaru, pe care-l poreclisem „Cărați”, că ziceam: mă, când s-o căra și acesta de pe capul nostru? Era rău și bătea tare! Dacă nu te duceai la muncă, te bătea cu un ghici împletit, lung, iac-așa... Umbla călare prin sat, venea la poartă ori te întâlnea pe drum și... haide mă, cutare, haide la prășit, haide la mașină, după cum era treaba. Dacă mai atârni o lecuță, că nu mergi, că am și eu de lucru atâta-ți trebuia, că te lua la ghici. Mi-o tras și mie odată 3-4 ghice de era să mă scâp pe mine. El de-a călare și eu pe jos! Ale lor să fi fost făcute la vreme, ale noastre puteau rămâne pârlăoagă, că nu le păsa nimic.

De la conac am mers la Primărie. La Primărie, Ghiță Bujor, cap de revoluție, a vorbit cu Prefectul, Atanasie, de la Galați și i-a spus: „Eu sunt prefect la Rogojeni și peste tot județul.” M-am dus și eu la Primărie cu un prieten, tot de vârsta mea, Ștefanache Rusu, și ne-am vorbit să intrăm în Primărie să căutăm contractul pe care-l aveam cu Panainte, grecul de la Oarba, să-l rupem, să scăpăm de datorie. Dar n-am apucat să intrăm, c-a venit armata și-a înconjurat satul cu infanteria. Tunurile le-au pus mai în jos, că dacă oamenii n-ar fi primit armata, să tragă cu ele în sat. Dar la noi nu s-a opus nimeni. După ce-au ocupat satul, a început să-i cheme pe oameni la Primărie, după listă. N-avea voie nimeni să iasă din casă. Trimitea soldații cu un ofițer la cei scriși, îl lua și-l puneă între baionete. Dacă nu se silea să meargă numai înainte, îl împungea cu baioneta.

La Primărie, băga câte unul. Acolo era o masă lungă, cât omul de lungă, dar, mai lată, și lângă masă era o căldare cu apă și o funie groasă, un ștreang din cânepă. Un subofițer înmuia funia în căldare și apoi te întreba:

- Ai luat ceva de la boier, ai luat cutare... cutare...?
- N-am luat, domnule subofițer...
- Auzi mă cum minte! Ia urcați-l pe masă!

După ce te puneau pe masă cu fața în jos, doi te țineau de mâini și doi de picioare, iar el cu frânghia îți trăgea câte cinci funii peste fund. Apoi iarăși te întreba ce ai luat și din nou îți dădea cinci, și uite așa, până leșinai. A bătut pe mulți din sat de la noi: pe Gheorghe Bujor, pe Gheorghe Bărdășoiu, Ion Rusu, Ghiță Corjos, Gheorghe Florea, Constantin Popa, Ion Băltag, Apostol Arfire și pe alții. Am luat și eu zece trăgători. După ce ne-au bătut, ne-au legat cu funiile pe la coaste și când ne lega ne puneau un genunchi în spate ca să ne strângă mai bine. De aici ne-au dus la Berești, pe jos și de acolo la Galați, la Regimentul 11 Siret. Acolo, era un beci mare, o bașcă. A desfăcut capacul de la bașcă și striga câte unul, îl lega de picioare, apoi îl bătea cu frânghia. La beci era o scară și după ce te bătea, îți dădea drumul cu capu-n jos, să-ți rupă gâtul, că am auzit și eu că dacă chică omul cu gâtul-n jos, moare. Când am văzut așa bătea, ne gândeam noi că aici murim cu toții, că ne omoară. A fost rău de cel dintâi, că al doilea s-a dus cu schinarea și a chicat pe gâtul lui. Primu' pe care l-o prăvălit o fost Ghiță Bujor, „prefectul” di Rogojeni. Se făcuse o droaie și chicau toți unul peste altul.

De la 11 Siret, ne-au dus la penitenciar, la Galați. Din Rogojeni erau vreo 40, și aici am sta vreo juma' de an. Pe mine, fiindcă eram mai tânăr, aveam vreo 16 ani, m-o lăsat dezlegat și mă-nchidea cu oamenii numai sara. Ziua cântam din fluier și jucam hore. În închisoare s-o stărnit un cântec și-l cântau oamenii. Eu nu-l știu tot, l-am uitat, că de-atunci... sunt 65 de ani, începe cam așa: «La 11 martie/Revolta s-a-nceput/Pe strada Domnească/Țăranii mor plângând».

De la penitenciar ne-a dus la judecată, la un Tribunal. A condamnat pe Ghiță Bujor la 15 ani, pe Artene Luca – 15 ani și pe Gheorghe Luca la 10 ani. ăștia, erau frați. Au făcut vreo câteva luni și apoi au scăpat că a umblat Spiridon Popescu pentru ei.

Viața noastră

El era profesor și era pentru țărani. Pe mine m-a judecat dar nu m-a condamnat; am dat o declarație pentru râșnița de cafea pe care am luat-o de la Vasile Duma, și când am venit acasă am dus râșnița la boier.

Armata a stat în sat vreo două săptămâni; de tras nu s-a tras. N-a murit nimeni de gloanțe, dar au murit de bătaie pe care i-a bătut mai rău și de legătura asta la chept... Gheorghe Ștefanache o murit, Ștefanache Viorel zis Sulea, Iamandi Alexa și-au mai murit și alții, la câțiva ani.”

Evenimentul a fost reflectat în presa vremii. Personalități marcante au luat atitudine, manifestându-se în scris: Ion Luca Caragiale, Al. Vlahuță, Liviu Rebreanu, Tudor Arghezi ș.a., în artele plastice: Nicolae Tonitza, Octav Băncilă, Ștefan Luchian, Constantin Brâncuși.

Ulterior în Piața Obor din Capitală a fost ridicat „Monumentul 1907”, autor, sculptorul Naum Corcescu.

Un cronicar al evenimentelor a fost și scriitorul Spiridon Popescu, originar din Rogojeni, care în nuvelele „Moș Gheorghe la expoziție” (jubiliară-1906) și în „Rătăcirile de la Stoborâni” – 1909, a reflectat momentele desfășurate pe Valea Horincii.

(Apud: Ioan Brezeanu – Valori ale culturii populare din zona de sud a Moldovei)

„Lăcomia boierilor și a arendașilor se accentuase în toată țara. Răzvrătirile sporadice din 1888, 1889, 1904 și 1906 au fost ecoul războiului țărănesc de la 1514 a lui Gheorghe Doja, răscoala iobagilor sub conducerea lui Horia, Cloșca și Crișan și Avram Iancu, mișcarea revoluționară a lui Tudor Vladimirescu, prevestitorii marii revolte țărănești de la 1907.

Mișcările ușoare din nordul Moldovei în județele Vaslui și Botoșani spre finele anului 1906 și începutul lui 1907 au culminat cu începutul decisiv al răscoalei la 8 februarie 1907 în comuna Flămânzi care simboliza necesitatea absolută a acestei răscoale.

Treptat revolta s-a întins spre sud ajungând în Covurlui la 10 martie. Cel care a făcut cartea aceasta era de 9 ani când revolta s-a produs și în comuna Cavadinești și știu exact o parte din acest episod. Eram în clasa a treia primară. Treceam la școală pe lângă primărie. Acolo venise armata și multe femei și copii plângeau afară.

Seara a venit la noi Ion Pintilie, cumnatul lui tata, care, venind de la primărie, s-a dezbrăcat arătându-ne trupul cu carnea plesnită și vântată și plin de sânge care se scursese în ciubotele lui. Fuseseră bătuți cu bicele întinși pe masa primăriei așa cum i-a bătut pe toți care au luat parte la răscoală.

A doua zi, la o fântână de peste drum – fântâna lui Niță – am văzut doi jandarmi și doi oameni: Vasile Tiron și Gheorghe Pecingină. Vasile Tiron s-a dat în fântâna, care era adâncă de vreo 6-7 metri și a scos un cântar și un ceas pe care le aruncase acolo de teama reprimării, pe care le declarase după ce a fost bătut. Gheorghe Pecingină care cântase prin sat: „La 11 martie zi de primăvară/Pe strada Domnească plugarii se strecoară.”

Despre această propagandă a lui neștiind anchetatorii, a scăpat mai ușor deoarece la curțile boierului Vasile Bolnavu unde se duse și el cu mulțimea când au dat foc curților să ardă cu tot cu uneltele agricole, el a scăpat de la foc un copil mic a unei slujitoare. Mai târziu și după ce am ieșit învățător și am venit la școala din această comună unde sunt și născut am aflat mai multe amănunte despre această mișcare a țăranilor din comuna mea.

Vestea răscoalelor a adus-o în comună Osanu, ziarele rare care veneau în comună odată cu începerea revoltei le opreau în capitala județului.”

(Din memoriile învățătorului Ioan Petcu)

Ion Petrovici (1882-1972)

Ioan Șt. POCOVNICU

Filosof, fiu al orașului Tecuci, a venit în lumea aceasta în ziua de 14 iunie 1882, într-o familie de intelectuali, pe care, după mulți ani, în 1938, o va evoca în cartea **Amintirile unui băiat de familie**. Urmează cursurile școlii primare în orașul natal, iar pe cele secundare la Liceul „Sfântul Sava” din București. În timpul liceului își face debutul în poezie, publicând în revista „Arta și literatura română”.

La București urmează cursurile Facultății de Drept, luându-și licența în 1903, iar în anul următor o va obține și pe cea în litere și filosofie. În anul 1905 susține și trece la doctoratul în filosofie, disciplină în care, încurajat de Maiorescu, va urma cursuri de specializare, o perioadă de timp în Germania la Berlin și Leipzig, unde activau somități ale timpului, precum Paulsen, Wundt, Riehl, Dilthey ale căror cursuri au fost audiate de tânărul Petrovici. După stagiul de specializare revine în țară, în 1906, și este numit conferențiar la catedra de logică și istoria filosofiei moderne de la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. În 1912 urcă în treapta de profesor, în cadrul aceleiași catedre, onorând prestigioasa instituție de învățământ superior ieșeană, timp de 34 de ani, până în anul 1946, când se transferă la Universitatea bucureșteană.

Ion Petrovici a fost un strălucit orator, calitate remarcată și de Aurel Leon în cartea sa, „Umbre”, vol. II, ținând cursuri și prezentând expuneri în străinătate la congrese internaționale de filozofie (Londra, Berlin, Paris (Sorbona), Munchen, Bruxelles etc.). Opera sa este foarte diversă cuprinzând lucrări literare, memorialistice, note de călătorie, cursuri și manuale didactice și mai ales lucrări filozofice pentru că adevărata lui vocație era cea de filozof și gânditor.

În plan politic a fost de partea Partidului Conservator, apoi unul din membrii fondatori ai Partidului Poporului la Iași. Între 1921-1926 a făcut parte din guvernul conservator (ministru la Ministerul Lucrărilor Publice și apoi la Ministerul învățământului). Pentru faptul că în anii 1937-1938, a făcut parte din guvernul Cuza-Goga, iar în perioada 1941-1944, din guvernul mareșalului Ion Antonescu, Ion Petrovici a fost arestat și condamnat, de puterea comunistă, instaurată în august 1944.

În lucrările sale **Cercetări filosofice** (1907) și **Noi cercetări filosofice** (1911), argumenta că știința și credința sunt două componente ale sufletului omenesc ce nu pot fi separate, deoarece sufletul este o unitate firească organică care nu poate

fi divizată. Adepții regimului comunist și apologeții filosofiei atee au făcut din idealismul obiectiv al lui Petrovici unul de esență spiritualistă, bazat pe ideea compromisului, pe care o aplică în mod practic și în cariera politică, susțineau aceștia, afirmație, nu doar falsă, dar și tendențioasă.

Ion Petrovici a trăit o perioadă din viață, având convingerile unui ateu convins; dar tocmai filosofia a fost cea care l-a învățat în cele din urmă, că materia este supusă și dominată de spirit. Despre perioada aceea din viața sa, avea să declare: „a fost cea mai nefericită – până m-am întors iarăși la credința creștină”.

Ceea ce aduce nou și important Ion Petrovici în filosofie ține de domeniul logicii formale. Afară de preocupările care privesc: silogismul, judecata, metodologia și analogia în logică, teoria lui despre raportul dintre sfera și conținutul noțiunii a fost considerată o reală și importantă contribuție în domeniul logicii formale, așa cum spuneam. Dar nepublicarea lucrării sale într-o limbă de circulație universală a făcut să piardă paternitatea acestei contribuții ce a fost atribuită logicianului francez E. Goblot, care a expus-o în **Tratatul de Logică** („Traité de Logique”) în 1918. Studiul lui Petrovici

Teoria Noțiunilor fusese publicat în țară, cu opt ani înainte (1910). Din același motiv a pierdut și Paulescu Premiul Nobel pentru descoperirea insulinei, care, după cum se știe, a fost acordat canadienilor Banting și Best, deși descoperirea lor era la doi ani după cea a lui Paulescu (Paulescu - 1920, Banting și Best - 1922).

Se controla în vorbă, în comportare, era un teribil lucid, cu adevărat „înțeleptul”. Îl apăsa ca pe fiecare dintre noi, singurătatea. În fiecare vară profesorul evada spre Moldova, mai întâi la Iași apoi la Agapia. Era pelerinajul inimii acestui tecucean, legat de Iași ca de niciun alt oraș al țării.

Afară de scrierile deja menționate Petrovici este și autorul următoarelor: **O problemă de filosofie** (1904), **Probleme de logică** (1911) **Introducere în metafizică** (1924, 1929) **Schopenhauer** (1933), **Viața și opera lui Kant** (1944).

Se mută în veșnicie la data de 17 februarie 1972.

A fost membru al Academiei Române și al mai multor foruri academice străine, membru al Comitetului permanent al Congresului de filozofie, cu sediul la Paris, membru în Comitetul de conducere al Federației Internaționale de filosofie, afiliată la U.N.E.S.C.O.

Valentin ROȘCA

Epureni - 25 mai 2017

În această zi frumoasă de primăvară, ziua Înălțării Domnului Iisus Hristos și Ziua Eroilor, o delegație a C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad s-a deplasat în comuna Epureni, în vederea depunerii unei coroane de flori la Mormântul Eroilor din comună și a omagiei eroii căzuți în luptă pentru apărarea României în cele 3 războaie: Războiul pentru Independență (1877-1878), Primul Război Mondial (1916-1918) pentru întregire statală și națională, Al doilea Război Mondial.

Monumentul se află în centrul comunei Epureni, având un soclu, patru părți laterale, înalt de circa 6 metri, fiecare latură reprezentând un sat component, păstrează înscrise numele eroilor căzuți în luptă din satele Horga, Bursuci, Bârlătești și Epureni.

Festivitatea de omagiere a fost deschisă de doamna primar a comunei Epureni, Carmen Bilbîie care a vorbit despre însemnătatea istorică a acestor zile: „Cinstim cu multă prețuire, dăruire și entuziasm jertfa acestor eroi căzuți în războaiele pentru apărarea gleei strămoșești.”

În cuvântul său, domnul Liviu Adrian Rîncu, consilier la C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, spunea că „fii acestor meleaguri

și-au iubit țara și vatra strămoșească atât de mult încât nu au ezitat să moară pentru ea.”

La omagiere au fost prezenți și 3 veterani de război din comuna Epureni Ion Niculiță, Gheorghe Agache, Alexandru Ungureanu. După depunerea de coroane de către Primăria și Consiliul Local Epureni, Poliția Epureni, C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad și Școala Generală Epureni a urmat premiarea celor 3 veterani de război care au primit din partea C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad câte o diplomă aniversară și medalia de aur a Casei, iar din partea Primăriei Epureni câte o diplomă aniversară. Atât doamna primar cât și domnul Rîncu le-a transmis multă sănătate, viață lungă și liniștită, bucurii și să ne întâlnim și în anul următor.

Preoții satelor au oficiat o slujbă religioasă în memoria eroilor căzuți în aceste 3 războaie pentru apărarea pământului strămoșesc; fiecare preot, rostind numele eroilor căzuți în luptă din satul ce-l reprezenta.

După slujba religioasă a urmat, în fața Căminului cultural un bogat program de muzică și poezie patriotică, susținut de elevii Școlii Generale Epureni.

Generalul Radu Theodoru și col. (r.) Dumitru Stavarache alături de veteranii de război bârlădeni

Generalul Radu Theodoru, premiat pentru întreaga activitate de deputatul Adrian Solomon

Reuniunea dedicată Zilei veteranilor de război (29 aprilie), Zilei Independenței României (9 mai 1877), Victoriei Coaliției Națiunilor Unite în cel de-al Doilea Război Mondial (9 mai 1945) și Zilei Europei (9 mai)

Consiliul Director al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad și prof. Gruia Novac alături de invitați

Col.(r.) Ioan-Teofil COSTIN

Sublocotenent post-mortem**VALERICĂ LEU**

(15.03.1979 – 12.05.2010)

Fiu al mealeagurilor vasluiene, **sublocotenentul erou Valerică LEU** s-a născut la data de 15 martie 1979, în orașul Murgeni.

Copilăria și-a petrecut-o în satul natal Cârja, ca mezin al familiei sale, familie formată din tatăl Sandu, mama Aneta și sora Gina. Urmând exemplul tatălui, șofer de profesie, **Valerică** este atras de mic copil de tot ceea ce însemna tehnica auto. Acest fapt avea să-i marcheze, peste ani și ani, devenirea sa ca om. După finalizarea studiilor gimnaziale, urmează studiile în cadrul unui liceu industrial din municipiul Bârlad, în perioada 1993-1997.

La vârsta de 23 ani, **Valerică LEU** decide să urmeze o carieră militară. Este angajat pe bază de contract în Batalionul 229 Logistic al Brigăzii 2 Vânători de Munte, începând cu luna iulie 2002.

Urmează Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri, în specialitatea „auto”. În anul 2004 absolveste, fiindu-i acordat gradul de sergent în cadrul Batalionului 1 Operații Speciale. După un an petrecut în această funcție, tânărul subofițer, **Valerică LEU** revine în cadrul Batalionului 229 Logistic al Brigăzii 2 Vânători de Munte, „SARMIZEGETUSA”, fiind încadrat șofer.

Anii ce urmează îi aduc și mult așteptatele împliniri în plan familial. La 22 octombrie 2005 se căsătorește cu Alina-Nicoleta, iar la 23 ianuarie 2006 i se naște fiul, Robert-Andrei.

Spiritul de camaraderie și profesionalismul dovedit de **eroul Valerică LEU**, au determinat respectul și aprecierile camarazilor și ale comandanților săi. La 30 septembrie 2006 a fost înaintat la gradul de sergent-major, iar la începutul anului 2007, promovat în funcția de comandant grupa 2 transport armament și muniții la plutonul transport al companiei logistică.

Un nou pas în împlinirea sa profesională avea să-l facă la începutul anului 2008, atunci când a fost selecționat pentru a participa, în cadrul Batalionului 30 Vânători de Munte din Câmpulung Muscel, la misiunea internațională „În sprijinul păcii” ISAF III, în provincia Zabul, din Teatrul de Operații din Afganistan. Rezultatele obținute pe timpul pregătirii pentru misiune l-au îndreptățit să fie inclus în colectivul care în perioada 03.07.2008 – 04.02.2009 a efectuat această misiune. Pentru modul în care și-a îndeplinit datoria în această misiune ministrul apărării naționale i-a acordat „**Insigna Participant la Misiuni în Străinătate**”, iar comandantul acestei unități l-a apreciat cu calificativul cel mai înalt „**Excepțional**”. Nu în ultimul rând, ca o recunoaștere a profesionalismului său, în cursul anului 2009, a fost promovat, din funcția de comandant grupă, în cea de locțiitor al comandantului de pluton.

Continua ascensiune care i-a marcat cariera militară a **eroului Valerică LEU** a dus la o nouă selecționare a sa pentru a participa, începând cu 11 ianuarie 2010, de data aceasta în cadrul Batalionului 33 Vânători de Munte din Curtea de Argeș, la o nouă misiune internațională „În sprijinul păcii” ISAF III, în aceeași provincie, din Teatrul de Operații din Afganistan. În ziua de 12 mai 2010, dând dovadă de același devotament deosebit și de același înalt spirit de luptător ce-l caracteriza **eroul Valerică LEU** a acționat pe timpul îndeplinirii unei misiuni de luptă până la a-și sacrifica viața pentru îndeplinirea misiunii unității.

Pentru modul excepțional, ieșit din comun de îndeplinire a misiunii prin care **eroul Valerică LEU** și-a sacrificat viața, ministrul apărării naționale i-a acordat, prin Ordinul M.P. 347 din 12.05.2010, gradul de **sublocotenent post-mortem**. În semn de recunoștință a gestului suprem președintele României, prin Decretul nr. 511 din 14.05.2010, i-a conferit post-mortem **Ordinul Național Steaua României în grad de Cavaler cu însemn de război**, pentru militari.

Trecerea în neființă a **sublocotenentului post-mortem Valerică LEU** constituie o grea pierdere. O pierdere pentru armată, o pierdere pentru colegii săi vânători de munte, o pierdere pentru cei din satul Cârja, a celor din orașul Murgeni.

Jertfa vieții **sublocotenentului post-mortem Valerică LEU** este cea mai mare durere a părinților, Sandu și Anca. Este durerea care va măcina bătrânețile celor doi la gândul că **Valerică, Vali al lor**, nu le va mai deschide niciodată poarta.

Slavă veteranilor

Col.(r.) Ioan Staș

Cu respect slăvim veteranii
Foști militari ce au luptat pe front,
Atât în Est cât și în Vest;
Pentru glie au dat tot!

Ei sunt eroii ce-au eliberat țara,
Precum și alte țări vecine:
Ungaria, Cehoslovacia...
O spunem răspicat ca să se știe!

Lupta veteranilor țării,
De glorie a fost acoperită
În războiul dus cu dușmanii
Apărând patria iubită.

Iar dacă astăzi, noi trăim în pace,
Neavând teamă de dușmani
Și viața noastră, nu e zbuciumată
Merite au și-ai noștri veterani.

Slăvită fii armată cu veteranii tăi!
Rămâi nădejdea noastră de apărare
A vieții ce-o trăim pe acest pământ
Cuprins de Dunăre, munte și mare!

Exilul voluntar al Elenei Cuza (5.2)*

În semn de prețuire, sultanul a trimis în dar lui Alexandru Cuza o sabie de onoare împodobită cu pietre scumpe de mare valoare, iar în cinstea domnului, la teatrul de la Palat, s-a dat o reprezentație, la care domnul român a luat loc în loja de onoare alături de sultan.² La întoarcerea în țară, la recepția organizată în București, domnul a informat asistența că sultanul a promis că va trimite în cel mai scurt timp firmanul prin care va recunoaște dubla sa alegere, iar în continuare a spus: „Nu am mers acolo spre a căuta mijlocul de întărire, căci realizarea legitamelor dorințe ale românilor atârână de ei înșiși. Aș socoti coborât neamului românesc, dacă afară din țară ar fi avut nevoia sau ar fi căutat mijloace de a ajunge la țelul dorit. Mergerea la Constantinopol a fost o simplă vizită de curtoazie.”³

Vizita aceasta a avut o mare însemnătate, prin aprecierile de care s-a bucurat domnul, prin măgulitoarele distincții primite și prin aceasta domnul făcuse țărilor române o slujbă covârșitoare înălțându-le în proprii lor ochi și în cei ai Europei. Urmarea imediată a acestei vizite a fost aceea că Poarta a renunțat la obiceiul pe care îl avea, anume că pașapoartele românești, care până acum erau schimbate în pașapoarte turcești, pentru a dovedi că Principatele Române erau supuse turcilor, la cererea lui Costache Negri, a fost anulat, românii putând călători de atunci numai cu pașapoarte emise de autoritățile românești. Domnitorul Cuza era foarte atent și dorea să ridice prestigiul țării sale pe plan european, în același timp, însă el a căutat să nu atingă prin nimic susceptibilitatea puterilor europene care semnaseră actul de naștere al Țărilor Române.

La întoarcerea în țară de la Constantinopol, domnitorul a găsit pe biroul său scrisoarea prin care soția sa îl felicită călduros pentru marele succes obținut, dar el nu a găsit timpul necesar pentru a răspunde. Din ziarele pariziene și din scrisorile venite din țară, ea a aflat știri care interesa pe orice popor, iar biata doamnă se simțea frustrată și părăsită de toți, ca și când ea nu ar mai fi fost soția Domnitorului. În acest mod, de singurătate și uitare, treceau zilele unele după altele, doamna ocupându-se ca o mamă adevărată de educația celor doi nepoți. Doamna citea mult, așezată la gura sobei, iar impresiile despre craii din cărțile citite le

comunica în scris prietenei sale Hermiona Asachi, cea care se căsătorise pentru a doua oară cu marele istoric francez, Edgar Quinet, un mare prieten și susținător al românilor.

Iarna 1860-1861 a fost deosebit de grea, a nins mult, s-au produs inundații ale Senei care au distrus tot ce au întâlnit în cale, iar Elena Cuza se gândea cu nostalgie la frumoasele ierni din Moldova pe care le petrecea cu cei dragi, jucându-se cu bulgări de zăpadă sau întrecându-se cu săniile cu zurgălăi. Se simțea și mai singură, și pentru a ieși din starea de depresie, a început să viziteze prietenii ce se aflau la Paris – frații Alecsandri, Vasile Conta, Ana Donici, Maria Cantacuzino ș.a.

Aici, în casele primitive ale prietenilor, a avut ocazia să cunoască oameni de seamă ai Franței, prieteni ai românilor, poeți, scriitori, pictori, artiști, ziariști. Zilnic, ieșea la plimbare prin parcul din apropierea locuinței sale, mergea destul de des la teatru și astfel, încet, încet și-a regăsit echilibrul interior și pofta de viață. Cu toată iarna grea, neobișnuită pentru Franța, parizienii duceau o viață veselă, căci viața trecea printr-o perioadă de liniște, fiindcă lucrurile începuseră să se așeze după evenimentele din Italia, unde regele Victor Emanuel instaurase un regim constituțional, în Prusia, tronul fusese ocupat de regele Wilhelm I, Austria se pregătea de luptă cu revoluționarii italieni care doreau eliberarea și alipirea Veneției, iar statul papal din centrul Italiei era amenințat de aceeași revoluționari. Aceste evenimente explică exuberanța parizienilor care petreceau în liniște, organizând serate literare, concerte, baluri mascate, întreceri de patinaj pe lacurile de la Tuilleries, la care participa chiar împăratul Napoleon, soția sa Eugenia, domni și înaltele doamne din aristocrația Parisului.

Un moment deosebit pe care l-a petrecut principesa Elena Cuza, a fost la sfârșitul lunii ianuarie 1861, când principesa Matilda, nepoata împăratului Napoleon al III-lea, a organizat un bal mascat pentru copii, în onoarea micuțului prinț imperial, la care a fost invitată și doamna Elena împreună cu cei doi nepoți.⁴ Despre toate acestea Elena o informa pe mama ei – Catinka Rosetti, care nu era deloc mulțumită, căci aceste întâmplări o țineau pe fica ei departe de țară. Prietena ei de suflet, Hermiona, aflată în

exil cu soțul său în Elveția, deși trecea prin clipe grele, nu pierduse curajul și încuraja pe principesă, cerându-i să fie curajoasă și să depășească starea momentană în care se afla.

După întoarcerea din vizita plină de succes pe care o făcuse la Constantinopol, Alexandru Cuza se confrunta în țară cu evenimente destul de importante, căci el își propusese să rezolve probleme importante pentru țară, cum erau recunoașterea internațională a dublei sale alegeri, legea electorală restrictivă bazată pe censul destul de ridicat, la alegeri participa un număr foarte mic de oameni – de exemplu în Moldova aveau drept de vot circa 1.250 de membri la o populație de peste 2 milioane cetățeni, iar în Muntenia circa 2.500 la peste 3,5 milioane. Cea mai grea problemă ce dezmina țara era legea agrară care provoca mari lupte, deoarece moșierii, care erau singurii cu drept de vot și formau majoritatea parlamentarilor, se opuneau din răspuțuri împroprietăririi țăranilor.

Din această cauză în cele două camere parlamentare era o luptă dură între conservatorii, care se opuneau la orice încercare de reformă, și în special la votarea legii electorale și legii agrare, și liberalii, care susțineau adoptarea unor legi noi, progresiste. Acest lucru făcea ca, datorită opoziției conservatorilor, nicio lege să nu fie votată, inclusiv bugetul anual, ceea ce ducea automat și la căderea guvernului.

Așa se explică de ce în timpul domniei lui Cuza a fost o puternică instabilitate guvernamentală, schimbându-se 20 de guverne, și având loc dese alegeri parlamentare, spre disperarea domnului, care astfel nu putea să realizeze programul de guvernare. În această situație grea pentru Cuza s-a schimbat atitudinea Catincăi Rosetti față de el și, deși îl condamnă pentru modul în care se comportase cu soția sa, a cerut Elenei Cuza să se întoarcă în țară pentru a-l sprijini pe soțul ei, acuzând-o că se sustrage de la datoria ei de soție care trebuie să fie alături de soțul ei în cele mai grele împrejurări. Elena Cuza a fost surprinsă de această subită schimbare de poziție din partea mamei sale, considerând că a făcut tot ce era posibil pentru a-l sprijini pe soțul ei, dar acesta a respins-o preferând-o pe intriganta Maria Obrenovici. Din păcate, Cuza a păstrat aceeași atitudine rezervată față de soția sa, scriindu-i foarte rar și nedând niciun semn că ar dori reîntoarcerea, iar mândra doamnă nu dorea să se întoarcă nechemată în țară. Elena îi scrie mamei sale că nu voia să revină în țară nechemată pentru că nu dorea să încurce planurile soțului și că atunci când acesta se va hotărî să o recheme, va veni negreșit.⁵

Trecând timpul, se accentua dorul de țară și de cei dragi din familie, e drept, se putea întoarce în țară și fără aprobare, căci era sigură că întreaga țară o dorea, căci românii se săturaseră de abuzurile făcute de camarila ce se înființase în jurul domnului ca și de purtarea scandalooasă a Mariei Obrenovici. Dar, corectă, Elena Cuza nu dorea să revină în țară fără aprobarea soțului ei, căruia nu dorea să îi facă niciun fel de neplăceri. Așa că a rămas în continuare la Paris să aștepte cu nerăbdare să fie chemată în țară. Din

nefericire pentru Elena, suma de bani pe care o primea lunar din țară de la Alexandru Cuza, a fost redusă mult, pentru că acesta făcea economii severe, pentru că dorea să cumpere moșia de la Ruginoasa, iar doamna Elena a fost nevoită să facă și ea economii, rezervând majoritatea banilor pentru educația celor doi nepoți, ea fiind obligată să renunțe la a mai trimite bani în țară rudelor sale. Pentru că făcea economii la sânge, renunță chiar să mai cumpere medicamentele ce îi erau necesare pentru sănătatea sa. În țară, Maria Obrenovici își continua manevrele pentru a-l determina pe Alexandru Cuza să divorțeze de soție, a făcut tot ce a putut pentru a-și atinge scopul, dar nu a reușit altceva decât să-l compromită și mai mult în ochii supușilor. Elena, deși departe de țară, se bucura în aceeași măsură de respectul, aprecierea și iubirea românilor, care o așteptau cu mare nerăbdare să revină în țară.

Note:

1. Fragmentul face parte din volumul semnat Gheorghe Vlad, *Sfânta. Viața Doamnei Elena Cuza*, Alexandria, Editura Cartea Ortodoxă, 2015, p.60-63
2. Dimitrie Bolintineanu, *Călătoria domnului Principatelor Unite în Constantinopol*, 1860
3. A.D. Xenopol, *Domnia lui Cuza Vodă*, volumul I, Editura Alf, București, 2010, pp.164-166
4. L. Borș, *Doamna Elena Cuza*, Editura Pelendava, Craiova, 1992, pp.71-72
5. Ibidem, p.74

-Va urma -

Lecturi empatice

Poetul George IRAVA scriindu-se pe sine

prof. Petruș ANDREI

„Poezia lui George Irava spune altceva decât obișnuitul”.
(Gruia Novac)

Dedicat memoriei părinților săi, Vasile și Dumitra, volumul de poezii *Iarba și roua* (Editura Sfera, Bârlad, 2017) întregeste opera poetului George Irava, fiind al douăzecelea, acestora adăugându-li-se patru cărți de eseuri și un roman scris în colaborare.

Prefața intitulată „*Otava dimineții*” aparține aceluiași infatigabil și distins critic literar Gruia Novac, redactorul-șef al revistei „*Baaadul literar*” redivivus și prieten statornic al poeziei adevărate și al adevăraților poeți, în general, și al lui George Irava, în special.

„*Sunt un fir de iarbă*”, spunea poetul inimilor noastre, Grigore Vieru. Mai simplu de atât nu pot fi.”

La Nicopole, creștinătatea vine „*câtă frunză, câtă iarbă*”. „*Să dea piept cu uraganul ridicat de semilună*” (Mihai Eminescu), iar poetul anonim spune cu seninătate în fața destinului implacabil: „*Nimeni n-o să-mi mai audă/ Plânsul de supt iarbă udă*.”

Titlul volumului recent apărut este inspirat, incitant și simbolic. Avem în față o adevărată carte de poezie care spune într-adevăr altceva decât obișnuitul sau care transformă obișnuitul, prin harul cu care bunul Dumnezeu l-a înzestrat pe George Irava, în neobișnuit, adică în *artă*. Poezia sa este bogată în simboluri, în podoabe stilistice și are „atât de multe înțelesuri” (Mihai Eminescu). *Munca poetului este asemănătoare cu aceea a albinei*.

„*Tănuita muncă a albinei, pe care cei înțelepți trebuie s-o imite, este prețuită tocmai pentru că, orice lucru atins de ea se preschimbă în ceva mai de preț decât era înainte*.” (Fernando de Rojass)

Între *iarbă, fântână și arborele cosmic sau arborele vieții* este o strânsă legătură, afirma cu autoritate Mircea Eliade.

Iarba reprezintă un „simbol a tot ceea ce întremează, înzdrăvenește și vindecă, ierburile, mai ales cele de leac, redau oamenilor sănătate, bărbăție și fecunditate.” (schinducul – ar fi afrodisiacă, conform „*Dicționarului de simboluri*”, editura Artemis, București, 1994)

Dicționarul explicativ al Limbii Române îi acordă ierbii jumătate de pagină, ceea ce nu-i puțin lucru.

Roua, în conformitate cu *Dicționarul* citat, este în strânsă legătură cu *ploaia*: „*Expresie a binecuvântării*

cerești, ea reprezintă în mod esențial grația care însuflețește.” *Angelus Silesius* vorbește despre „*Mărgăritarul de rouă al nobilei dumnezeiri*” care avea sângele mântuitor al lui Iisus Hristos.

Roua este un simbol al regenerării.

Roua lunară „*limpezește vederea și oferă posibilitatea de a atinge nemurirea*.” Mai trebuie amintite măcar încă două simboluri: *alcoolul* și *mielul*. În legătură cu *alcoolul*, nu este vorba de whisky-ul căruia îi făcea reclamă, la televizor un ex-președinte al țării, de tristă aducere aminte, ci de cu totul altceva: *alcoolul* prezent în poezia lui George Irava reprezintă *sinteza dintre apă și foc* („*apă de foc*”).

Alcoolul simbolizează „*energia vitală izvorâtă din împreunarea a două elemente opuse: apa și focul*.” *Alcoolul* este simbolul *focului vieții* și al *inspirației creatoare*, iar *mielul* „*întruchipează triumful înnoirii, victoria ciclică a vieții asupra morții. El este sacrificat pentru a-ți asigura propria mântuire*.”

În „*Apocalipsa*” din *Cartea Sfântă* „se pomenește de 28 de ori cuvântul

miel spre a-l desemna pe Hristos.”

„*Eu sunt cerșetorul*” mărturisește poetul într-unul din cele 46 de poeme, fiind în același timp și „*mielul singuratic*”, aflat „*La marginea plecării*” și exprimând „*Bucuria drumului*.” Până unde? Ne răspunde poetul: „*Până ajung la stele*.”

Creațiile „*Știu că mă va vinde*” și „*Ai aruncat cu piatra*” sunt de inspirație biblică, dar sentimentul religios poate fi descoperit aproape în fiecare creație din volumul în discuție. Observând că „*E prea târziu în iarbă*” și presimțind „*Frigul înserării*”, poetul îi propune iubitei un joc arghezian „*De-a iarbă și de-a roua*”. Este o elegie de un farmec aparte, de aceea o cităm în întregime:

„*Să ne jucăm, iubito,
De-a iarbă și de-a roua,
În dimineața plânsă
A Marii Sărbători,
Când vom pleca, uimiți
Și triști, în partea a doua,
Unde-amiroase a țarnă
A frig și a ninsori.*”

Să ne jucăm, iubito,
 Dansând printre cuvinte,
 Versificând cenușa
 Ce-a mai rămas din noi.
 Să ne mințim că lumea
 Chiar ne va ține minte,
 Și că vom fi iertați
 Și ocrotiți de ploi.

Să ne jucăm, iubito,
 De-a spațiul și de-a timpul,
 În abatoarele
 Tăierilor de mie,/
 Unde doar inocența
 Mai tulbură Olimpul
 Umbrelor ninse
 De florile de tei.

Să ne jucăm, iubito,
 De-a viața și de-a moartea,

Ca actorii însingurați
 Ai unei comedii.
 Să ne-nvelim cu dorul,
 Cu ziua și cu noaptea,
 Să creadă lumea
 Că suntem, încă vii."
 („Să ne jucăm, iubito")

Pentru omul comun, *singurătatea*
 este apăsătoare dar pentru artist este
 condiția „sine qua non" a creației. Pustiul
 nu mai este bacovian sau flaubertian
 („Toți trăim într-un pustiu. Nimeni nu e
 înțeles de nimeni").

„Sus pustiu și jos pustiu,/ Roua
 cade în târziu,/ Iarba-i frântă într-un
 frâu./ Și eu scriu, și mă tot scriu." („Am
 găsit un miel mirat")

Între peren și efemer, între real
 și imaginat, între viață și artă, poetul

George Iruva alege neuitarea: „Și-nfrigu-
 rat cauți în tine/ Ce-a mai rămas din tot
 realul,/ Și te întrebi: De vei pleca,/ În ce
 tăcere te vei duce?"

Și iată răspunsul: „Doar în aduce-
 rile-aminte/ Dintr-o durere viitoare,/ În-
 târziată ca o rouă/ În veșnicia din
 cuvinte,/ Mai poți găsi, din când în
 când,/ O nerostită întrebare/ În care,
 iarba de acasă/ Dăinuie-n lucrurile
 sfânte." („După ce clipa necesară")

Asemănător lui Orfeu, prin
 cântec, dar contrar lui, George Iruva nu
 merge în Infern, în care pare să fi trăit,
 ci „La urmă voi urca/ Tăcut, în Carul
 Mare,/ Cu oasele albite/ De drumuri
 lungi și ploi,/ Și-mi voi spăla pământul/
 Din mine cu o iertare/ Și n-am să fac
 greșeala/ De a privi-napoi." („Eu am
 dresat nisipul")

La mulți ani, Petruș Andrei !

LA 70 DE ANI DE ACASA

Se dedică omului și poetului, de
 profundă sensibilitate și frumusețe morală,

PETRUȘ ANDREI

Când ai șaptezeci de ani de acasă,
 Pără și de-un fir de iarbă-ți pasă.
 De undeva, din depărtări, te cheamă
 Nestinsul dor de tată și de mamă...

Acele, fără de seamă sărbători,
 Luminate-n suflet de colindători
 Și de steaua străluminând de sus -
 Nașterea mult pătimitorului Iisus -

Pe care, l-ai puțat, în inimă mereu -
 Sfătuitor de bine, să nu-ți fie greu.
 E-n tot, ce-i viață și ne înconjoară -
 E-nlăuntrul nostru dar e și în afară.

Un curânt spre Dănsul de-l îndreptă
 Si binele îți vine, fără să-l aștepți.
 Era în tine și-ndurător, cum e Iisus -
 Să-ți fie reazem, de-ndată l-a și pus...

La șaptezeci de ani, pe care-i ai de-acasă -
 De tot ce-nseamnă viață dușeros îți pasă.
 Purtători ți-s ochii de lumină liră
 Si funtea ți-o-nconjoară aura divină...

Îngăduie-mi, ca, la ceas sacru și aniversar,
 Să însoțesc licărul luminii din pahar,
 Cu al hostiei din curat curânt,
 Inspirat de Dumnezeu cel Sfânt,

Să vă urez, ca, luminat de har,
 Să taceți teafăr și de centenar,
 Aureolat să fiți de prezența divină
 Spre a rămâne-n noi, lumină liră...

10 iunie 2017.

GEO CĂLUGĂREU

GEO CĂLUGĂREU

Al doilea veac de nemurire eminesciană

Gruia NOVAC

Pentru mine, cel de al doilea veac de nemurire eminesciană începe cu foarte discutatul și disputatul an 1989!

Profeția Poetului nostru Național deschisese, prin „Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie”, orizontul dorit și bănuț de cei mai mulți români, care s-a și împlinit la 1 decembrie 1918, poporul român de atunci aflându-se și regăsindu-se, pentru prima dată, în **România Mare**. A venit apoi perioada interbelică de o amețitoare înălțime, când social, economic și cultural s-a consolidat, într-o formă nouă și modernă, vechea Dacie. Dar au urmat cinci ani de război, al doilea mondial și 45 de ani de totalitarism, adică exact o jumătate de secol, care au însemnat schimbări silite în structura nației, cu repercusiuni pe care nici astăzi încă nu le deslușim limpede...

Să nu ne ascundem după deget și să rostim răspicat: și Eminescu a fost confiscat de regimul comunist. Bănuiesc că unii dintre cei de față își amintesc de anul 1950 când Centenarulul nașterii lui Mihai Eminescu i s-a dat o anvergură normală ca formă, aberantă în conținut.

Dintr-odată Eminescu era marxist („Zdrobiți orânduiala cea crudă și nedreaptă”), era materialist și ateu („Religia – o frază de dâșii inventată”), era internaționalist înfocat („Faceți ca-n astă lume să aibă parte dreaptă/ Egală fiecare și să trăim ca frați!”), idei corecte de altfel în context, dar scoase de acolo și aplicate partinic, ca pe niște pioane cu care pui în evidență un afiș, de propagandă, sunau fals și găunos. Dovadă? Cea zdrobită a fost „orânduiala” aceea, Biserica și Credința ortodoxă n-au murit, iar aspirația spre o lume mai dreaptă a rămas dezideratul de împlinit cu ajutorul rațiunii națiilor și aparținătorilor acestora.

Că afirmațiile mele au acoperire, o arată ferm chiar poezia „Și oare tot n-ați înțeles”...(1883 aprox.), din care vă citez prima și ultima strofă, pentru a înțelege și mai bine de ce Eminescu a fost citat și studiat fragmentar în toată școlaritatea noastră. „Și oare tot n-ați înțeles/ Cum nu ni-i lumea dragă,/ Când cu nimic nu m-am ales din viața mea întreagă/.../ Și totuși va luci în veci/ Aprins de zeul Amor/ Și ale sale raze reci/ Pe frunte lumina-m-or...”

Dar, o oarecare larghețe, în organizare și manifestare, s-a înregistrat la Centenarul morții, din iunie 1989. Atunci a fost reeditată, pentru prima dată după 1944, ediția princeps a *Poesii* (Ior) lui Eminescu, scoasă în ianuarie 1884 de Titu Maiorescu, ediție din care n-a mai îndrăznit nimeni să scoată poezia „Doina”. La spectacolul care a avut atunci loc, la Bârlad, pe scena Casei de Cultură, când a fost recitată *Doina* lui Eminescu, în mod ostentativ, parcă, secretara cu propaganda socialistă de la Comitetul Municipal al Partidului Comunist

Român, a ieșit din sală. Dar nici atunci, ca și acum, numele secretarei deranjate de Eminescu nu are nicio rezonanță...

Au trecut de la nașterea Marelui Poet doar 167 de ani, iar de la trecerea în neființă 128. Timpul a trecut peste mormântul lui, peste monumentele lui, peste opera lui, peste numele lui, dar n-a lăsat urme oxidate, ci cu fiecare clipă *strălucirea* Lui era mai vie, mai cuprinzătoare, până și cei care doar au auzit de Eminescu vorbind despre el cu respect și uimire. Așa cum se întâmplă, de obicei, la români, descoperim și cărcotași, nu puțini, dar nu trebuie să punem niciodată semn de egalitate între răutate și ignoranță. Am avut, o dată prilejul să citesc un set de întrebări din interviul dat de cei care, din neputința de a-și păstra rădăcinile strămoșești, cer să fie altoiți pe crengi străine, devenind orice, dar nu român. Ce-am constatat? Nicio întrebare nu se referea la cultura

română. Știu! Nu săriți pe mine, știu că-mi puteți oferi argumente care să-l justifice pe... trădător. Și-atunci, să mă lăsați să am certitudinea mea că fugarul nici nu auzise versurile lui Eminescu: „Cine-au îndrăgit străinii,/ Mânca-i-ar inima câinii, Mânca-i-ar casa pustia,/ Și neamul nemernicia!”

Sindromul fricii încă ne mai bântuie, știu! Are rădăcini vechi, dar comunismul l-a consolidat și regimul mafiot al lui Băsescu l-a reanimat. De aceea, ne temem de propriile noastre sentimente și ne ferim să le turnăm în formele propriilor noastre păreri. Lașitatea românească prinde curaj în fața celor 30 de arginți cumpărați și

acceptăm ca deviza eminesciană „Țara mea de glorie, țara mea de dor” s-o înlocuim cu dictonul rău famat „Unde mi-e bine, acolo mi-e patria” (Ubi bene, ibi patria), pretinzând că, pentru un pumn de lire, putem fi și sclavi, rânđași, prostituate, numai burta să fie plină, dar memoria goală.

Nu asta ne-a învățat Eminescu! Ce ne-a învățat? Îl citez, mai lung, pe românul eminescolog Theodor Codreanu, care în cartea sa, *Basarabia eminesciană*, din 2013, scrie la pag. 7 și 8: „Nimic fals, nimic demagogic în cuvintele de pe fila 65 r a mss 2257: «Ce să vă spun? Iubesc acest popor bun, blând, omenos, pe spatele căruia diplomații croiesc carte (convenții, pacte) și rezbele, (...) iubesc acest popor care nu servește decât de catalici (sprijin) tuturor acelor ce se-nalță la putere, popor nenorocit care geme sub mărăția tuturor palatelor de gheață ce le așezăm pe umeri.» Firesc de vreme ce Eminescu a întrupat arheul românității în toată plenitudinea lui dându-i contur conceptual ontologic, pornind deopotrivă din filosofia greacă a lui Platon și Aristotel, din Iohann Baptista van Helmut și Dimitrie Cantemir, dar și din imaginarul poporului român așa cum s-a cristalizat el în cel mai enigmatic basm popular, „Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte”, basm pe care l-a comentat în două articole, conchizând că în protagonistul Făt-Frumos

s-a întrupat arheul/ memoria românității, eroul-arhetip fiind singurul care-și amintește, în ultima sa călătorie spre casă și părinți, de tot ce-a fost, timp de secole, pe meleagurile străbătute."

Ce trebuie să înțelegem de aici? Adevărul cert că „Eminescu îmbina maiestuos faptul istoric cu intenția ontologică”, dar și un abur de parabolă: cel care-și uită părinții își va uita și țara plină de osemintele înaintașilor care ne-au dat viață. Încercați să le mai amintiți toate acestea celor peste patru milioane de români - mulți dezțărâți deja - care bântuie meridianele lumii după miraje și veți rămâne deziluzionați. Străinii cei mari, stăpânii sclavilor care suntem, nici nu vor altceva. Se pare că și-au atins scopul.

Și totuși Eminescu rămâne cel care este: *scriitorul român care n-a coborât de pe soclu niciodată, unul din marii lirici ai lumii.*

Vă reamintesc vorbele lui T. Maiorescu, de la moartea căruia s-au împlinit 100 de ani (18 iunie), puse în finalul celebrului său studiu din 1889:

„Pe cât se poate omeneste prevedea, literatura poetică română va începe secolul al 20-lea sub auspiciile geniului lui, și forma limbei naționale, care și-a găsit în poetul Eminescu cea

mai frumoasă înfăptuire până astăzi, va fi punctul de plecare pentru toată dezvoltarea viitoare a vestmântului cugetării românești.”

Acest al doilea veac de nemurire eminesciană în care ne aflăm, pe lângă temeri legate de destinul poporului român care, se pare, își începe erodarea din interior, încercăm să ne exprimăm și încrederea într-o minune, într-un nou Maglavit, într-un nou Ierusalim, în vederea renașterii acestui neam și a acestui popor, între timp trezindu-se poate și slujitorii Bisericii. Poporul român cred că poate fi un nou Făt-Frumos, care să-și amintească gloriile trecute și jertfele deloc zadarnice ale strămoșilor, bunicilor și părinților noștri. Avem de păstrat și apărut Carpații, Dunărea, Marea, Carei și Soroca, Cernăuți și Călugăreni, Cetatea Albă și Păuliș; nu Afganistan și Kosovo, deși pe-aici am luptat, cândva, pe la sfârșit de secol XIV.

Iar poetul nostru național? Ne-o spune, reamintindu-ne, chiar El:

*„Numai Poetul
Ca păsări ce zboară
Deasupra valurilor
Trece peste nemărginirea timpului!”*

**Imagini de la conferința
În al doilea veac de nemurire,
„Numai poetul trece peste nemărginirea timpului”,
14 iunie 2017**

Petrus Andrei citind un sonet închinat Poetului

**Marcel Anghel, Petronela Ene și Teodora Gabriela Spinu,
recitind din creația eminesciană**

**Plachetele de rebus semnate de Serghei
Coloșenco dedicate Luceafărului poeziei
românești**

Audiența din Sala „Alexandru Ioan Cuza”

Episcopul martir Grigorie Leu al Hușilor

(1881 - 1949)

Ioan Șt. POCOVNICU

Dacă pentru Biserica Ortodoxă Română în general instaurarea regimului comunist a însemnat începutul unor neîntrerupte și nejustificate persecuții și încercări, pentru Episcopia Hușilor venirea comuniștilor la putere a însemnat dispariția acesteia și a păstorului ei. Pentru că această străveche eparhie a avut o lungă perioadă de timp teritoriul canonic și pe o porțiune din stânga Prutului (în Basarabia) vrând să șteargă orice amintire legată de acest episod ca să nu-i supere pe noii stăpâni ai Basarabiei și ai întregului lagăr comunist, puterea instaurată în România nu avea decât soluția desființării eparhiei.

A început cu măsuri prin care Episcopia a fost lăsată fără mijloacele de întreținere, luând în mod abuziv o parte din terenul agricol, moara, fabrica de lumânări, presa de ulei, tipografia, muzeul. Episcopul Grigorie Leu nu dezarmează și nu cedează în fața abuzurilor menționate și prin acțiuni concretizate în vizite canonice, mesaje date prin

presa patronată de Episcopie (revistele: „Cronica Hușilor” și „Credința strămoșească”), își asigură întreținerea prin sprijin și contribuții din partea bisericilor eparhiei.

Acțiunile ierarhului îi enervează pe puternicii zilei care emit „Legea epurării” prin care o parte din personalul eparhiei a fost epurată, iar altă parte arestată și condamnată. De asemenea, în ziua de 5 februarie 1949 a fost emis un decret prin care Episcopia Hușilor este desființată. Teritoriul eparhial al acesteia este preluat de Episcopia Romanului, sub noua titulatură: Episcopia Romanului și Hușilor.

Episcopul martir Grigorie Leu nu a supraviețuit eparhiei sale dragi, decât 23 de zile, trei săptămâni și 2 zile, dându-și sufletul în brațele lui Hristos, în ziua de 1 Martie 1949, în condiții destul de obscure, după mai multe întâlniri cu oamenii lui Petru Groza. Văzuse lumina zilei, cu aproape 68 de ani în urmă, în data de 8 mai 1881, în comuna Țuțcani din fostul județ Covurlui (azi Galați), într-o familie care se poate mândri că a dat Bisericii mai mulți slujitori dedicați credinței ortodoxe. O parte din școala primară o face în satul natal, iar altă parte la Bârlad. La fel se va întâmpla și cu seminarul. Îl va începe la Roman și îl va termina la „Veniamin Costachi” Iași.

În anul 1904 se căsătorește și este hirotonit preot, deși avea ca studii numai seminarul, pe seama parohiei din satul Oancea (Covurlui). Aici va îndeplini și funcția de învățător. După doi ani în 1906, pleacă la București și se înscrie la Facultatea de Teologie, la absolvirea căreia slujește câțiva ani ca preot, iar în 1918, la începutul anului școlar este numit director al Seminarului Teologic din Ismail. În 1924 este tuns în monahism și ridicat în treapta de arhiereu, ca episcop vicar al Mitropoliei Moldovei și Sucevei, cu titlul de „Botoșăneanul”. În același timp este și egumen al Mănăstirii „Sf. Spiridon” din Iași.

La data de 30 aprilie 1936 a fost ales Episcop al Argeșului și Muscelului pentru ca după 4 ani, în iulie 1940, să fie întronizat pe scaunul de Episcop al Hușilor.

Aici, va avea mult de lucru, căci numai după 4-5 luni de la alegerea sa ca episcop a avut loc marele cutremur din 10 noiembrie 1940, care a produs multe daune și stricăciuni Catedralei episcopale și Palatului episcopal, dar și unui mare număr de biserici ale eparhiei.

Cu toate acestea, în nici 9 ani de păstorie, vrednicul de pomenire episcop martir Grigorie Leu, pe lângă repararea catedralei, Palatului episcopal și a multimei bisericilor stricate a reușit să construiască o nouă biserică la Schit, un azil de bătrâni la Huși și trei cantine pentru săraci, în cele trei orașe mai mari din cuprinsul eparhiei: Bârlad, Vaslui și Huși. Și să nu pierdem din vedere faptul, foarte important că acestea s-au înfăptuit în timp de război.

Prof. Zina TĂMĂȘANU

Destinații de vacanță

Frumoasa Bucovină – vatră de istorie și credință

Întreaga Românie este de o frumusețe amănunțită, nu degeaba i se spune „Grădina Maicii Domnului”, dar Nord-Vestul Moldovei parcă le întrec pe toate, și vă veți convinge mai ales străbătând aceste ținuturi.

Peisajul natural se caracterizează printr-o compoziție geologică complexă și diferențe mari de altitudine în cadrul căreia principalul lanț muntos scade în altitudine spre partea din est de la 1907 în Vârful Ocolașul Mare – Ceahlău, în partea de Vest a regiunii, la 180 metri altitudine în partea de est a Văii Siretului. Întâlnim toate formele de relief – regiunea muntoasă, regiunea subcarpatică, regiuni de podiș și regiunea văilor. Întreg teritoriul regiunii este un *imens amfiteatru natural orientat către est*.

Unul din aspectele favorabile turismului este peisajul natural, *munții, pădurile, cheile, râurile, lacurile*.

Numai în acea zonă sunt 82 de arii protejate și monumente ale naturii cu o suprafață de cca. 41.000 ha. Flora este bogată și variată – Rezervația Braniștea cuprinde stejari seculari. *Gorunii seculari de lângă Văratec* sunt cuprinși în rezervația *Codrii de aramă*, iar mestecenii seculari din aceeași zonă aparțin rezervației *Pădurea de argint*. Frumusețea excepțională a acestora a fost descrisă de cel mai mare poet român în versurile „... De treci codrii de aramă, de departe vezi albind./S-auzi mândra glăsuire a pădurii de argint...” (Mihai Eminescu, *Călin – file din poveste*)

Regiunea aceasta a Moldovei deține 1.437 monumente istorice din care 386 de importanță națională. Acestea includ situri arheologice, clădiri de interes istoric și arheologic, case memoriale.

Dintre obiectivele turistice ale României incluse în patrimoniul UNESCO aici găsim mănăstirile Voroneț, Humor, Sucevița, Moldovița și Sf. Ioan cel Nou din Suceava. Numai puțin importantă este salba de mănăstiri, biserici și cetăți din județele Neamț și Suceava care adăpostesc valori de patrimoniu inestimabile.

Un alt motiv de a călători și a cunoaște aceste ținuturi îl constituie faptul că pe aici s-au născut și trăit atât de mulți oameni de aleasă cultură cum ar fi: Mihai Eminescu, George Enescu, Ciprian Porumbescu, Mihail Sadoveanu, Nicolae Iorga, Ion Creangă, Calistrat Hogaș, Ștefan Luchian.

Amintirea acestora este păstrată în muzee, case memoriale, monumente, statui. De altfel se știe că Moldova a dat țării cei mai mulți oameni de cultură și artă.

Mănăstirile sunt însă sufletul turismului ecumenic din

România. Ortodoxia are ca trăsătură definitorie cultul moaștelor și *pelerinajul ca formă de primenire sufletească*. Nevoia de pelerinaj creștin este adânc înrădăcinată în subconștientul românului. Spre mănăstiri se îndreaptă gândul omului când are nevoie de ajutor în vreo năpastă. Pe cât de diversă este existența umană, pe atât de variată este rugăciunea. După un pelerinaj omul rămâne cu convingerea că a săvârșit ceva bun și folositor pentru el și familie luând un sfat și o povață de la cineva mai credincios și mai sfânt ca el.

O vizită la o mănăstire este mai mult decât o lecție de istorie, un prilej de a admira o capodoperă de arhitectură și artă bizantină, *devenind o căutare proprie*. De exemplu turiștii care merg la mănăstiri din curiozitate, din nevoia de a cunoaște locuri și lucruri noi atrași de frumusețea lor prin artă, prin faptul că sunt plasate în locuri mai retrase, pitorești, dar și prin viața deosebită pe care o duc cei care locuiesc în ele, în momentul întâlnirii cu lăcașul de cult se transformă subit în pelerini: își schimbă vestimentația, aprind o lumânare, se închină la icoane. Impactul a operat ceva în ei. Întâlnirea cu sacralul a modificat motivația exterioară a călătoriei descoperind în ei o motivație interioară, de alt ordin decât cel turistic, pur cultural. De aici dorința multor turiști de a petrece un sejur în apropierea unor lăcașe de cult renumite, ceea ce a făcut ca multe ansambluri monahale să-și construiască case de oaspeți în care se primesc un număr redus de persoane, în care trebuie respectate anumite norme pentru a nu perturba

activitățile monahale. Bucovina oferă astfel de spații și vă așteaptă cu monumentele-i vestite.

Mănăstirea Sucevița construită la începutul secolului al XVI-lea. Se găsește la 18 km de Rădăuți. Legenda spune că pentru actuala construcție o femeie a adus cu carul ei tras de bivoli timp de 30 de ani piatra necesară pentru răscumpărarea cine știe căror păcate. Documentele menționează că este

ctitoria familiei Movileștilor, deși este atestată la 1582 în vremea domnitorului Petru Șchiopul. Îmbină elemente de artă bizantină și gotică și elemente ale vechilor biserici de lemn din Moldova și stilul statornicit în timpul lui Ștefan cel Mare, cu pridvorul închis. Culoarea predominantă a picturii este verdele.

Mănăstirea Humor construită la 1530 de către marele logofăt Toader Bubuioș cuprinde 4 obiective: Biserica

Adormirea Maicii Domnului și Sf. Gheorghe, ruinele caselor mănăstirești, Turnul Clopotniță și Turnul lui Vasile Lupu (1641). Are pridvorul deschis și lipsește turla. În pictură predomină nuanțele de roșu.

Mănăstirea Voroneț situată la 36 km de Suceava și la doar 4 km de orașul Gura Humorului, este una dintre cele mai importante ctitorii ale lui Ștefan cel Mare. A fost ridicată în 1488 în numai 4 luni și jumătate fiind un record pentru acea vreme. Legenda unește pe vecie 2 mari personalități privind originea mănăstirii: pe ctitorul ei Ștefan cel Mare și cuviosul părinte Daniel, primul stareț al mănăstirii, unul din cei mai mari sfinți dați de pământul Moldovei, sihastru și duhovnic

Viața noastră

vestit. O sfântă candelă aprinsă veghează mormântul sfânt de unde obștea mănăstirii ia binecuvântări pentru slujbele de dimineață, după amiază și miezul nopții. În pictură predomină culoarea albastru.

Mănăstirea Arbore, ctitorită la 1503 de Hatmanul Luca Arbore, construită fără turlă, fapt ce demonstrează că este o ctitorie boierească.

Mănăstirea Putna, cea mai veche ctitorie mănăstirească din Bucovina terminată în 1469 numită și „Ierusalimul neamului românesc” adăpostește mormântul lui Ștefan cel Mare. A trecut prin mai multe incendii și atacuri ale invadatorilor.

Mănăstirea Moldovița, inițial ctitorie a lui Alexandru cel Bun – una dintre cele mai vechi. Dărâându-se domnitorul Petru Rareș a reluat construirea în 1532, dar nu în același loc. Bolta are formă de stea, turla este în formă octogonală. Intrarea se face în pronaos printr-un portal sculptat în stil gotic, cu o ușă masivă de stejar îmbrăcată în fier. În pictură domină nuanțele de galben. Aici se află și trofeul „Mărul de aur” dat de U.N.E.S.C.O. pentru mănăstirile din nordul Moldovei.

Toate aceste mănăstiri impresionează prin frescele exterioare reprezentând scene din viața Mântuitorului, Maicii Domnului, Judecata de Apoi, Raiul. Nici până azi nu s-a descoperit secretul preparării acestor culori. Porțile tuturor vă stau deschise așteptându-vă să le descoperiți. Drum bun și vacanță plăcută!

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" SÂRLAB
Împreună suntem mai puternici!

Diracționeară

2% 2% 2% 2% 2%

pentru casa ta!

**Ștefania Miruna MONOR,
Andreea Maria TĂMĂȘANU,**
eleve, clasa a II-a, Școala Gimnazială
„George Tutoveanu” Bârlad

1 iunie din anul acesta ne-a adus cel mai frumos dar, nouă, Miruna și Andreea, din cei 9 ani ai noștri: o excursie de 3 zile la munte. Veți înțelege de ce!

Am plecat vesele din Bârlad și am ajuns la fel, seara, la Pojorâta, o localitate dintre munți, în nordul Moldovei. Până acolo, am privit din mașină munți frumoși și falnici cu stânci semețe și creste înverzite sau golașe.

- Uau, bunica, ce munți frumoși! exclamă Andreea.

- De mâine îi vom cunoaște de aproape, ne vom cățăra pe ei, spune bunica Zâna. Abia așteptam asta.

La Pojorâta, ne-a găzduit Zahara, o mai veche cunoștință a unchiului Andreei. În zori, când roua era încă pe firele de iarbă, am pornit în drumeție spre mănăstirea de pe creasta celui mai apropiat munte. După ce am trecut o punte pe cursul unui pârâu liniștit, am pornit pe o potecă abruptă. În urcuș am strâns pietre care semănau a nestemate.

- Miru, lasă-le pentru întoarcere, spune bunica. Eu am ascultat-o.

Doamna Zâna se depărtase iar și eu am alergat după ea. Peste puțin timp am zărit o șopârlă inofensivă înviorată de lumina soarelui. Am lăsat-o în pacea ei și mi-am continuat

- Aoleu, strig eu cu disperare! Uite o broască!

- Nu te apropia de ea, e veninoasă.

Când am aflat, am fugit ca arsă. Ajunse la mănăstire, doamna Zâna mi-a spus că biserica e pe un picior de stâncă și așa era; peisajul era încântător, cu munți semeți acoperiți cu un verde închis, dominator, cel al brazilor și un verde mai deschis al fagilor. Acolo, sus parcă vedeam o mare suspendată în aer, iar în jos, se vedeau doar vârfurile brazilor care unduiau lin. În depărtare, cât cuprindea privirea, se vedeau munți acoperiți cu brazi sau mici poiene.

Am intrat în mănăstire, ne-am închinat, între timp au sosit și buni, Andreea, și mama ei, Oana, iar la ieșire un părinte călugăr după un scurt dialog ne-a invitat la masă. A fost un prânz binevenit după așa urcuș! La coborâre, am adunat pietre și flori, iar din pârâuașul ce cobora din munte ne-am umplut sticlele cu apă rece, limpede și nepoluată. Am învelit pietrele în frunze mari, iar florile adunate le-am oferit bunicelor. Ici colo, îmbrățișăm câte un brad. Orizontul era atât de aproape, iar încântarea aceeași de la urcare.

A treia zi am mers la Rarău, la Pietrele Doamnei și Piatra Șoimului. Am aflat legenda splendidă a acestor stânci. Dar

drumul. Nu știu ce făcea bunica mea, Andreea și mama ei, că nu mai ajungeau.

Bunica Zâna a spus că ele nu știu cum se urcă și se coboară la munte, pas cu pas, domol, fără pauze și alergări. Între timp era cât pe ce să calce peste o broască. Bine că n-am călcat, altfel...

călătoria a continuat și cu alte surprize căci unchiul Andreei, Iustinian, ne-a dus la mănăstirile Gura Humorului, Voroneț și chilia lui Daniil Sihastrul și chiar la „capătul țării”, la mănăstirea Putna, unde ne-am închinat la mormântul lui Ștefan cel Mare și Sfânt care și-a apărât țara de dușmani purtând zeci de războaie. A fost o călătorie de vis! Promitem că ne vom mai întoarce!

Vizitând Muzeul Olimpic din Lausanne (Elveția)

Emmanoil STERESCU

Curtea de Argeș

„Sediul Comitetului Internațional Olimpic și al Muzeului Olimpic a fost stabilit la Lausanne la 10 aprilie 1915. În acea zi, cu prilejul unei secțiuni a primăriei orașului, au fost semnate documentele care au consacrat această hotărâre. Baronul de Coubertin, renovatorul jocurilor a ales Elveția datorită neutralității și poziției sale geografice, iar orașul Lausanne datorită vocației sale care îl predispunea să joace un rol important în lumea filosofiei și pedagogiei.”

Aceste cuvinte, înscrise pe o placă de marmură așezată în holul Muzeului Olimpic de la Lausanne, deasupra unui izvor care susură continuu, simbolizează parcă veșnicia și totodată tinerețea Jocurilor Olimpice, îi pune în temă de la început pe puținii vizitatori, care urcă până la etajul al treilea al impozantei clădiri, ridicată la sfârșitul secolului al XIX-lea, în parcul Mon-Repos din Lausanne, pentru a pătrunde în intimitatea J.O. și a celui ce le-a readus în actualitate.

Să parcurgem muzeul începând cu sala dedicată Jocurilor Olimpice ale Antichității. Iată, prezentată într-o machetă, Olimpia, lăcașul jocurilor unde se întreceau cei mai iluștri dintre fiii Eladei. Dominând panorama, muntele Kronion. În dreapta machetei mărețul templu al lui Zeus, patronul jocurilor, templu care adăpostea uriașa statuie a zeului, făcută din marmură, fildeș și aur, capodopera lui Fidias, una dintre cele șapte minuni ale antichității. În apropierea templului, măslinul sacru sădit, după cum spune legenda, de Hercule și din ramurile căruia se împleteau coroanele ce încingeau frunțile învingătorilor. Apoi, mulțimea de temple, altare, statui. În spatele templului lui Zeus, hipodromul și stadionul.

Firește, alături de machetă, datele cele mai importante ale celor 293 de olimpiade antice, desfășurate pe parcursul a douăsprezece secole, până în anul 394 î.Hr. când jocurile au fost abolite prin decretul Împăratului Teodosie cel Mare.

Cu firească sfială, pășim în sala rezervată personalității lui Pierre de Coubertin (1863-1937).

Mai întâi, la loc de cinste, cuvintele care au rămas celebre: *„L'important aux Jeux Olympiques n'est pas d'y gagner, mais d'y prendre part, car l'essentiel dans la vie n'est tant de conquérir, que bien lutter.”*

Apoi, într-o vitrină, alături de diploma de doctor în științe pedagogice a lui Pierre de Coubertin, costumul său de scrimer, vrând să dovedească astfel totala compatibilitate între cele mai înalte titluri științifice și practicarea sportului. Pereții sălii, biroul său, sunt realmente înțesate cu aspecte de la numeroasele întâlniri, care amintesc de strădaniile lui pentru lucrarea „Memorii Olimpice”, pe care și-o propusese a o scrie în patru volume, dar din care n-a dus la bun sfârșit decât unul singur, decorații primite de la șefii de stat contemporanii săi, medalii bătute cu ocazia aniversării

nașterii sale. Încăperea este dominată de bustul ilustrului pedagog, creat de sculptorul Wieland Förster.

Și abia acum, după ce am înțeles ce au însemnat în antichitate aceste jocuri, după ce l-am cunoscut mai bine pe Pierre de Coubertin, care și-a închinat viața valorizării J.O. și a cărei inimă este îngropată la Olimpia, pășim în lumea olimpiadelor moderne. Fotografii reprezentând momente memorabile ale tuturor edițiilor moderne și pe marii campioni, afișe, cupe, diplome, torțele olimpice care au purtat focul aprins la Olimpia, diverse Challenge-uri (trofee) olimpice folosite până la a VII-a Olimpiadă (Anvers, 1920), adevărate trofee de artă lucrate de marii artiști ai vremii, suprimate prin decizia Comitetului Internațional Olimpic în 1923 și devenite acum obiecte de muzeu, apoi medaliiile de aur, argint și bronz ale tuturor olimpiadelor repuse în valoare cu prilejul aceluiași congres.

Pot fi admirate de asemenea, prin mijloace moderne (casete video) toate Olimpiadele ulterioare, reluate după Al Doilea Război Mondial.

O altă sală este rezervată Comitetului Internațional Olimpic, membrilor și tuturor președinților săi, începând cu Pierre de Coubertin, până în zilele noastre. Distingem printre sutele de fotografii reprezentându-i pe toți membrii C.I.O. de la fondarea lui și pe Alexandru Șiperco (România).

În fine, în ultima sală, „Sala Bonacossa”, denumită astfel în cinstea contelui Alberto Bonacossa, membru C.I.O. până în 1953, unde este prezentată colecția mărcilor poștale emise cu ocazia J.O., în țările participante. Mai departe, trecem în revistă exponatele privind evoluția cronometrului sportiv, drapelele olimpice ale tuturor statelor membre ale C.I.O., afișele tuturor edițiilor J.O., insignele comitetelor olimpice naționale ș.a.

Aruncăm o ultimă privire și coborâm treptele celor trei etaje cu o undă de nemulțumire în suflet. De ce? Pentru că mișcarea sportivă și succesele României, comparativ cu alte țări, sunt slab reprezentate.

Culegătorii de stele

Av. Carmen FRĂȚIMAN

Am asistat de curând la o discuție referitoare la conceptul de ajutor. Unii susțineau că ajutorul reprezintă intervenția imediată într-o stare de necesitate, de nevoie; alții erau de părere că ajutorul, adevăratul ajutor, este cel care nu se termină niciodată. Acum zic și eu, precum rabinul din Buhuși, „și tu ai dreptate, dar și tu ai dreptate...” și asta pentru că dându-i unui om un pește îi potolești foamea pentru o zi, dar învățându-l să pescuiască va avea de mâncare toată viața.

În zona defavorizată a Vasluiului situația celor de vârstă a treia este lăsată de multe ori pe seama autorităților locale, mai corect spus, pe seama ciclicității alegerilor locale. Programele sociale de interes local, cu privire la pensionari, sunt aduse în discuție de regulă în perioadele de precampanie și campanie electorală și „sucombă” imediat după alegeri, pentru ca apoi să fie reluate după aproximativ patru ani. Ei, acum nu-i vorbă, că și alegătorii au devenit masochiști, a început să le placă să fie mințiți.

În această zonă de existență gri a apărut o mână de oameni care pot și vor să ajute, Clubul „Lions” Bârlad. Și AJUTĂ. Ajută imediat, ajută pe termen lung indiferent de

alegerile electorale pentru că nevoia nu este agent electoral să-ți bată la ușă din patru în patru ani. Nevoita vine zilnic, iar România are nevoie de voluntariat și implicare socială, nu de agenți electorali. La fel ca și Casele de Ajutor Reciproc a

Pensionarilor, membrii clubului sunt interesați de identificarea celor de vârstă a treia, și nu numai, de găsirea soluțiilor și de punerea în practică a ajutorului, și asta nu pentru a asigura peștele, ci pentru a-i învăța să pescuiască.

Dacă veți crede că în această mare de nevoi ajutorul dat este prea puțin, am să vă spun o scurtă istorioară cu un bărbat care mergea pe malul mării după o furtună. O mulțime de stele de mare erau aruncate pe nisip, astfel încât nisipul era plin de ele. La un moment dat, a văzut un tânăr care lua câte o stea și o arunca în mare. Trecătorul l-a întrebat de ce face acest lucru pentru că oricum sunt

prea multe și nu le va putea salva pe toate. Băiatul a ridicat o stea și a spus că nu va putea schimba ceva pentru toate, dar pentru steaua pe care tocmai a aruncat-o în mare a făcut deja foarte multe.

Asta fac cei de la C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad și cei de la Clubul „Lions” Bârlad salvează, una câte una, stelele de mare.

Citeam pe Eminescu

Citeam pe Eminescu iar și iară
Pe când mergeam la școală împreună
Cu același clar de inimi și de lună
Din noaptea-aceea tainică de vară.

Armonios și astăzi versu-i sună,
Prin glasul tău precum odinioară,
Tot astfel și acum mă înfioară
Ca fulgerul iscat de o furtună.

Te-am căutat tot timpul în tot locul
Și pân-acum m-a ocolit norocul
Dar încă simt dulceața gurii tale.

Tu ai plecat spre alte zări, iubire,
Dar când îmi bate-n geam o amintire
Te regăsesc în versurile sale.

Petruș ANDREI

La Armindenii

Pe covorul de verdeață
De sub poala de pădure
Tot cătunul azi petrece
Ce mai viață, ce de-a glume!
Cu miei rumeni pe grătare
Și cu oale de vin roș
Și cu străchini de plăcinte
Îndesate ca la moși.
Unii beau, alții mănâncă,
Alții cântă – cât le ia gura;
Niște mândre de neveste
Numai de le-ar bate vina
Beau la vin mereu din oală,
Pun pelin în vin și'ndeamnă
Să luăm. De-odată una

Cum e sabia cu gura
Zice... fraților de vreți
S'ascultați ceva poveți,
Și de vreți s'ajungeți bine,
Ascultați vă rog la mine:
Căci eu știu de la tată,
Tatăl meu de la bunicu
Și bunicu din bătrâni,
Iar bătrânii din străbuni
Cum s'ar zice... apucături...
Căci de vreți ca să trăiți
Cum trăiau și ei ani mulți,
Și de vreți un timp mai bun,
Faceți cum făceau și dânsii
La Arminden, beți pelin!

C.I. POSTOLACHE,
sat Văleni

Gruia NOVAC

Un obicei vechi și persistent mă obligă să citesc mereu, să recitesc adesea, dar mai cu seamă să privesc, încredințat că voi reuși chiar să și văd. Iată de ce, în zilele trecute, am citit-recitând celebra poezie „Noapte de mai” a lui Alexandru Macedonski. Ca o obsesie parcă, mă urmărește și acum versul: „Se poate crede că vreodată ce e foc sacru se va stinge?” Este evident că lirica retorică a versului nu poate primi decât un răspuns optimist, fiindcă focul sacru sau harul divin nu poate fi stins niciodată; nu poate fi cultivat, dacă posesorul lui îl ignoră, dar de stins – nu. Oricum, **harul e SUVERAN!**

Care-i tâlcul afirmației mele de acum? Satisfacția de a putea face asocieri, firești în omenescul lor, între mănunchiul de însușiri artistice ale unui semen al meu (și al nostru) și modalitățile de exteriorizare ale acestora, nu într-o intimitate plină de taine, ci în văzul lumii pe care-o iubește, care-l inspiră și căreia i se dăruiește. Semenul acesta al nostru este domnul **Paul Surugiu, Fuego** al românilor. Domnul **Paul Surugiu – Fuego** s-a născut cântând, de aceea domnia-sa încântă și când nu cântă. Fiind un romantic, artistul Fuego are la îndemână o mulțime de resorturi pe care le folosește cu mărinimia specifică sufletului care iubește oamenii. Și pentru că spațiul cântecului i s-a părut strâmt, domul Fuego a scos la vedere însușirea sa preferată, **imaginația**, punând cuvântul să-i coloreze tonurile, acestea devenind astfel tirade cromatice. Așa s-a născut **pictorul**, care, completând fericit **cântărețul**, a amplificat numărul caratelor în intenția de a crea o capodoperă. Și fiindcă domnul Paul Surugiu-Fuego are, din dărnicia dumnealui, încă foarte mult de cheltuit, dar și de încredințat oamenilor, sunt convins că posteritatea va fi, la rândul-i, darnică și obiectivă cu faptele artistice pe care le va fi lăsat în urmă.

Să vă amintesc tuturor că romanticul Paul Surugiu-Fuego aparține indivizilor nerăbdători, ba chiar seducătorilor cu acțiune rapidă. Asemenea oameni se angajează cu îndrăzneală într-o acțiune, dintr-odată. De aceea limbajul lor artistic este personal, este original. El nu-și ascunde intimitatea, motiv pentru care, lăsând în lături pudoarea, iese în fața mulțimii cu discursul strălucitor al pasiunii sale. Pe el îl interesează, aproape dureros, mișcarea culorilor, accentuând detaliile pitorești, pentru care găsește soluții savuroase, nu căutate.

Priviți-i tablourile. Flori, flori, flori; peisaje, peisaje, peisaje! În toate tablourile sale se ridică până la lirism, împingând frumusețea simplă, aproape perfectă, până la cele mai înalte nivele. Maci roșii care parcă-ți adună privirea, focalizând-o pe petalele efemere; crizanteme orgolioase prin multicoloritul afișat; garoafe grațioase, rușinându-se parcă de zveltețea lor; dar mai ales trandafiri; trandafirii lui Paul Surugiu îți umplu pupilele cu finețea catifelată a corolei

care te îmbie prin coloritul aproape de curcubeu, senzația de aromă divină învăluindu-te. Trandafirii roz și albi, dar mai abitur cei galbeni, dau viață până și ulcelelor în care sunt găzduiți pentru veșnicie, fiindcă tabloul în care s-au mutat îi nemurește.

Spațiile cu flori, eternizate astfel de Paul Surugiu, sunt adevărate pasteluri prin efectele lor, deloc întâmplătoare, de culoare, lăsând impresia de poezie naturistă, apropiată de specia expresiilor artistice numite *pastel*. Am sesizat, în realizarea tehnică a contururilor florilor sale, un joc subtil al liniilor răsucite, uneori ca o serpentină, ceea ce îl apropie de tradiția aproape impusă de formele stilistice ale curentului „Art Nouveau”, curent care avea un caracter pregnant ornamental, numit *stile florale* în Italia, *paling stijl* în Belgia, *stil nouvelle* în Franța, oricum programul său e novator. Îl regăsim pe Paul Surugiu în multe din aceste caracteristici.

Ați privit sau ați întârziat, cât de puțin, în fața peisajelor? Dacă nu, aflați că toate peisajele lui Paul Surugiu, fără excepție, sunt *imagini din amintire*, adică experiență concretă de viață, la baza acestora stând *intuiția*, ambele stimulează *inteligenta* care adună din reprezentările universale *particularul*, adică ceea ce este specific, iar acest „particular al imaginii” conferă *existență figurată*. Așa s-a născut *tabloul*. Acesta este motivul pentru care orice tablou *vorbește*, adică spune *ceva*, *incită* un simț. Criticul Benedetto Croce ne și atrăgea atenția, prin 1902, că „*orice intuiție adevărată sau reprezentare este expresie*”. Eu vă atrăsesem atenția mai sus asupra artei ca expresie a intuiției individuale a universalului, fără asemenea receptare, apariția operei de artă fiind imposibilă.

Priviți cu mai multă concentrare picturile lui Paul Surugiu și îl veți regăsi în aceste aprecieri. Artistul adevărat nu-și începe travaliul artistic până când ceva din interior nu-l stimulează, așa cum, cu ușurință, constatăm privind și văzând

peisaje ca: „Cere-mi tot” (o bisericuță aparent singuratică), „Iarna de ceară” (expresionistă prin îmbinarea aproape simbiotică a pământului cu cerul), „O poartă în Transilvania” (o oază în memorie a unui colț rustic, sub un cer liniștit de noapte) sau „Trec vremile”, (în care casă românul își trăiește existența efemeră, îmbătrânind asemenea omului), „Amurg în Ardeal”, o admirabilă inspirație de impresie sau „Casa mea de humă”, în care nostalgia dulce se îmbrățișează cu dorul de părinți.

O să ne oprim cu analiza, lăsându-vă și dumneavoastră, dar și artistului, răgazul de a-l descoperi și a se descoperi.

În spațiul familial intim al locuinței, un tablou cromatic al lui Paul Surugiu ar umple universul mic al dumneavoastră cu un izvor de simțăminte și sentimente care să vă prelungească

existența cotidiană. Și acesta poate fi unul din scopurile pentru care pictura se oficiază. Dar truda complicată și infinită a artistului trebuie respectată. Cum? Prin „deposedarea” creatorului de opera sa, contra unui onorariu care niciodată nu va acoperi investiția spirituală, psihologică și filosofică a pictorului. Dar mai ales când așa-zisul beneficiu este donat unor artiști în suferință fizică sau unor copii cu posibilități materiale minime, gestul cumpărătorului devine o apreciere sublimă a muncii fără răgaz a creatorului.

Deschid expoziția (cu vânzare), urându-i lui **Paul Surugiu-Fuego** descoperirea drumului spre cele mai înalte culmi ale picturii. Și știți de ce fac această urare firească în fondul ei? Pentru că interpretul magistral de cântece, care este **Paul Surugiu-Fuego**, mi-a sugerat o imagine: *pictura lui întreagă este un țipăt, un strigăt*. Din această pricină îmi amintește de celebra pictură expresionistă *STRIGĂT*, a pictorului norvegian Edvard Munch, care a fost vândută, la licitație, în 2012, cu suma de 119,9 mil. \$, de asemenea donați în scopuri de binefacere. Doar mi-am amintit! **Doar mi-am amintit!**

Închei, totuși, cu o strofă din poezia „Cântă moartea”, a lui Octavian Goga: „Și cum sub tâmpla mea fierbinte / O lume veche-mi reînvie, / Nu câte-au fost îmi vin în minte, / Ci câte-ar fi putut să fie!”

Notă lămuritoare: acest cuvânt a ținut loc de prezentare a vernisajului expoziției de pictură a lui Paul Surugiu-Fuego, cu tema „Iubirea înfloreste primăvara”, care a avut loc la Salonul Royal din Bârlad, în ziua de 10 martie, 2017 ora 19:00, în prezența pictorului și a staff-ului său, din care au făcut parte compozitorul Jolt Kerestely, solista Stela Enache, dar și alții, în cadrul Balului Primăverii Artistice.

**Creații ale artistului
Paul Surugiu - Fuego**

Jocul de-a viața - o repetitivă ca însăși viața

Ion N. OPREA

Dacă volumul *Cel care cheamă câinii*, scris de Lucian Dan Teodorescu, este un roman autobiografic, cum îl susține în păreri pe autor Bogdan Crețu în „Punctul critic”, „Ziarul de Iași”, 23 mai 2017, subliniind ceea ce este esențial, cartea este nu numai o reușită literară, dar ea aparține unui ins care a învins cancerul – teribila boală a momentului – ins care este scriitorul care „a găsit resursele necesare să se însănătoșească, dar să-și mențină demnitatea de scriitor în condiții dificile”. Interesantă de citit și de meditat asupra ei este și cartea, cu aceeași temă, unde moartea triumfă, carte aparținând lui Vasile Chelaru.

Jocul de-a viața, nuvelă de Vasile Chelaru, editura Sfera, Bârlad, 2017, realizată „în memoria Roxanei-Mădălina, pentru care voi păstra o sinceră și veșnică admirație”, cum titrează autorul, care, așa cum subliniază postfațătorul, profesorul Gruia Novac, 5 august, 2016, în „ca jocul, și viața se învață”, scriitorul este un „participant” la acțiune, deși „nu este personaj”, „el intuiește însă că e o parte a poveștii” și „a țesut totul în jurul unui caz real care l-a impresionat”, argumentând cât de dificilă este lupta cu cancerul a celor aflați în fața nenorocirii-pacient, familie, prieteni, doctori.

În *Jocul de-a viața*, 12 etape, nuvelă cum îi spune autorul și comentatorii – a fost lansată pe 18 mai, la Casa de cultură a Sindicatelor „G. Tutoveanu” Bârlad – personajul de bază fiind Roxana-Mădălina, o adolescentă, elevă la un liceu din localitate, o fată foarte studioasă, care este locatară într-un apartament familial, unde-și primește colegii, mama fiindu-i plecată la muncă în Italia, iar tatăl – un om ajuns fără căpătăi, numai de copilă nu se ocupă... Fire sensibilă, cu dorul de mamă, mereu în conflict cu tatăl iubitor de alcool, cheltuitor, fără să muncească prea mult, dar iubitor de fete de seama fiicei sale, Mălina, cum este dezmiardată, stresată, se îmbolnăvește de ceea ce medicii numesc cancer. Alături de bolnavă stau mama, în primul rând, rudele ei, bunicii, colegii de școală și profesorii, prietenii, nici într-un caz tatăl... De-ndată ce-i anunțată că fata are ceva la un picior, mama lasă treburile și sosește acasă, unde, împreună cu ai ei, surorile mai ales, aleargă cu fata ei la spitalul din localitate, la secția de specialitate la Iași, apoi, ani și ani, uneori la interval de numai zece zile fac ruta Bârlad – Trieste sau alte spitale, Florența, Udine, Italia, unde, împreună cu ea, noi cititorii, asistăm și participăm la cunoașterea multor medici, bărbați sau femei,

care le primesc, fac internări, analize peste analize, stabilesc diagnostice, dau soluții, sfaturi, împrăstie zâmbete sau se retrag în cabinetele lor, unde se sfătuiesc ei între ei și așteaptă acceptul la tratament a celei investigate și a mamei care o asistă pe pacientă.

Cartea e scrisă bine, nu-ți vine să o mai lași din mână. Vasile Chelaru știe să te capteze, intuiește ce te interesează și îți oferă când emoțiile cazărilor, ale preparativelor pentru diagnostic, pregătirea și efectuarea operațiilor pentru localizarea sau constatarea cât de întinsă e boala, cum și-au produs efectele medicamentele administrate. Fiecare medic sau intervenient în actul medical sau administrativ este atent și cât mai complet portretizat, autorul fiind un maestru, mi s-a părut, în această privință. Între operații, în funcție de starea Mălinei, a orașului unde se află, a celor din jur, cititorul este purtat în mediul înconjurător, cunoaștem monumentele istorice, de care Italia nu duce lipsă, iar naratorul se dovedește bine documentat, cunoaștem gusturile fetei, care își „cară”

Vasile Chelaru s-a născut în 1965 în loc. Florești, județul Vaslui.

A absolvit Academia de poliție „Alexandru Ioan Cuza” București – Facultatea de poliție, profilul „Științe juridice”, specializarea „Drept”. A urmat cursuri postuniversitare de perfecționare în specializarea „Științe penale – Criminologie” în cadrul Facultății de drept a Universității din București și cursuri postuniversitare organizate de Departamentul Pentru Pregătirea Personalului Didactic din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași. I s-a acordat diplomă de master în specializarea „Management financiar și în administrație publică” de către Facultatea de Științe Economice din cadrul Universității „Dunărea” din Galați.

Este membru al Societății Culturale „Academia Bărlădeană” din Bârlad, a publicat numeroase articole și proză scurtă în revistele „Bazaarul literar”, „Academia Bărlădeană”, „Viața noastră”, „Meridianul Cultural Românesc”. I-au fost publicate creații în proză scurtă în antologii „Darul vieții: Dragostea” și „Viață, viață...”, alcătuite de scriitorul Ion N. Oprea din Iași. În anul 2013 i s-a acordat premiul III de către Cenaclul literar „Grăi Românească” pentru schița „Magia străbunilor de la mamă”.

mama, ca și cum ea nu ar fi ocupată cu serviciul, ba în parcuri cu spații verzi, ba la restaurant sau cofetării, la mare sau la bazinele de înot, și indiferent de starea piciorului, cu baston sau fără, călătorește, parcă să plimbe boala, să o îndepărteze sau să o sfideze, sperând că se va întâmpla miracolul. Mai ales când este la Bârlad, în tovărășia colegilor, a Georgianeii care i-a rămas o bună și apropiată prietenă. Este prezentat interesul fetei pentru păstrarea prieteniei în general, inițierea altora, nu-și neglijează vechile deprinderi intelectuale ori practice, arta fotografiei pentru care acceptă noi prietenii, decuparea și păstrarea pentru sine și colegii de la Bârlad a celor mai frumoase și interesante peisaje care i se prezintă în orașele unde-i dirijată să-și caute de sănătate. De admirat și împrumutat, chiar și de către maturi, grija adolescenței pentru terminarea lucrului început, a lecțiilor, tezelor, relația cu colegii, cu școala, cu profesorii, pentru promovarea anilor de liceu, inclusiv absolvirea, că bacalaureatul o găsește imobilizată la pat.

Toată cartea este un mare examen nu doar pentru pacientă și mamă, pentru întreținerea, păstrarea și consolidarea prieteniei – chiar a dragostei- juvenile, pentru ceea ce trebuie să fie familia în asemenea situații, noi și noi examene profesionale și sentimentale pentru medici și ajutoarele lor. Mai ales că tot timpul, pacienta-copilă, adolescența, vrea viața trăită, umblă și cere, pretinde, propune, vrea și vrea ceva nou, să-l colecționeze, să-l aibă, să-l dăruiască, chiar și pe ultima sută de metri vrea la mare, și nu acasă, în străinătate, dar cu gândul acasă, acolo unde știe sau își închipuie că știe să iubească, mereu și mereu, până în ultimul moment, ea speră și speră că se va face mai bine, să nu se mai sprijine în baston. Numai că, vorba pfațatorului cărții, nici nu știm când și cum, „Mălina nu mai speră și, în clipa de Cinea Juruită”, după ce din camera ei a ieșit părintele Nicolae, „Mălina moare...” moare „în a treia zi a lunii octombrie, aproape de mijlocul zilei...”, cum sfârșește descrierea calvarului ei autorul, Vasile Chelaru. „Acesta-i și finalul nuvelei. Sec. Ca o ghilotină”, conchide și Gruia Novac, profesorul, postfațatorul.

Publicul prezent în Sala mică a Casei de Cultură „G. Tutoveanu” Bârlad, 18 mai 2017

O carte examen. O carte a psihologilor, a oamenilor puternici, chemați să ajute pe suferinzi indiferent de boală, o carte care mie mi-a adus aminte de ceea ce spunea Nietzsche, anormalitatea, nebunia vieții ni se dezvăluie ca la Holderlin sau Van Gogh, nu în scris, ci în tăcerea care urmează scrisului... Viața nu este oprire și stare pe loc decât în actul final al morții. În rest, ea se definește ca permanentă creștere, o autodepășire, o amplificare de sine, o ascensiune spre mai mult și, apoi, spre și mai mult. Cum spunea într-un vers celebrul nostru poet național: „Dară ochiu-nchis afară înlăuntru se deșteaptă” (*Scrisoarea III*), vers care m-a făcut să-mi intitulez o carte chiar „Înlăuntru”, Editura Armonii Culturale, 2017, 202 p. În deviza mișcării, drumul tainei duce către interior. „Omul, spune un analist – Vasile Muscă – este adevăratul depozitar al tainei universului; și invers, taina universului

poate fi dezlegată doar urmând o cale care pornește din interiorul omului. Cunoașterea de sine reprezintă un apanaj

Gruia Novac prezentând cartea

al spiritelor adânci, capabile să-și întoarcă privirea de la lume spre a se concentra în propria interioritate”.

„...Cadrul repetiției nu este viața, căci viața însăși este un fenomen de repetiție. Omul este condamnat să trăiască într-un plictisitor șir de repetiții și reluări din care nu poate

evada. Nu există fenomene absolut unice, care să nu fie repetitive și, probabil, la fel este și cu oamenii. Toți au mai fost nu o dată, ci de nenumărate ori în trecut și vor mai fi de nenumărate ori în viitor. Tot ce trebuia și putea să se producă s-a produs deja. Restul este doar monotonă repetiție, veșnică revenire a aceluiași”, spunea acum câteva seri la televizor savantul Constantin Dulcan. Poate și despre asta discutaseră cei doi, Mălina cu ecleziastul, părintele Nicolae, de se așternuse atâtea liniște în dormitorul celei lăsate în lupta cu cancerul, unde, se vede, a învins omul, eternul...

Etern este omul, eternă întoarcerea lui, adică schimbarea, stabilitatea, este gândirea lui Friedrich Nietzsche.

Tineretea... înțeleptului

A devenit deja o obișnuință în târg prezentarea – din timp în timp – a câte unui spectacol de către Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad. Am rostit corect: **spectacol**; un tot încheiat și variat de forme artistice de succes, încheiate, întotdeauna, cu recitalul unui interpret național de muzică. Vă mai amintiți? I-ați aplaudat pe *Maria Ciobanu, Mioara Velicu, Ștefania Rareș, Cristian Pomohaci, Silvia Ene, Mihai Constantinescu, Paul Surugiu – Fuego, George Rotaru, Mihaela Condurache, Laura Lavric, Viorica Macovei* (dar graba condeiului o mai fi „scăpat” niște nume celebre!), toți invitați de Casa Noastră, la inițiativa peste-lăudabilă a președintelui domnul **Nicolaie Mihai**.

Un asemenea spectacol, care a încântat și mișcat spectatorii din sala arhiplină a Teatrului „Victor Ion Popa” din orașul nostru, a fost cel din luna mai, vineri – 19, ora 18:00, în cadrul Zilelor Culturale anuale, intitulat **„Tineretea vârstei înțeleptului”**. Aluzia semantică se referă la autoritatea judecății generației de tranziție, dar e și un omagiu adus contribuției acestora la refacerea, reconstrucția și dezvoltarea României de după război, oferită întreagă și bogată celor de azi, care...

Coincidența a făcut ca totodată să marcăm și să sărbătorim împlinirea a *cinci ani* de la înființarea corului **Crizantema** al Casei Noastre, dirijat la început, în 2012, de doamna învățător *Maria Mihăilă* și condus astăzi de doamna profesor *Mihaela Oprea*. Toate doamnele care au făcut sau fac parte din formația corală – singura de altfel, din municipiul Bârlad (dacă n-o luăm în calcul pe cea a Școlii Normale „Ioan Popescu”) – au fost citate public și recompensate cu câte o diplomă aniversară și un „gest” material din partea conducerii, în aplauzele binemeritate ale unei săli neîncăpătoare. Programul coral a încântat spectatorii, iar generozitatea lor s-a prelungit în aplauze și ovații meritate.

Dar deprinderile artistice ale bunicilor se transmit natural nepoților. Așa, scena a fost inundată de talentații de la Școala din Alexandru Vlahuță, condusă de instructorul și dirijorul *Jorj Dulgheru*, profesor, transmite prin strunele zecilor de mandoline și tot atâtea voci cristaline armoniile cântecelor din folclorul local și național. Nici că se putea o continuare mai firească, așa că ansamblul de copii „Micii răzeși” din comuna Pogonești, strunită de spiritul voinicesc al învățătorului septuagenar *Dumitru Andrei*, au adus în fața unor spectatori încântați autenticitatea și frumusețea vechilor dansuri țărănești.

Seara a fost încheiată cu un recital de excepție, transformat de talentata și frumoasa interpretă a cântecului bucovinean, *Viorica Macovei*, într-un eveniment cu adânci rezonanțe în inimile celor prezenți în sala Teatrului bârlădean.

În afara conducerii C.A.R.P. „Elena Cuza”, spectacolul a fost onorat și de prezența primarului municipiului Bârlad, domnul avocat *Dumitru Boroș*, însoțit de consoarta domniei sale, semn că edilii orașului sunt alături de frământările artistice emoționale ale amatorilor de toate vârstele.

(a consemnat Vel CRONICAR)

Gruia Novac,
prezentatorul spectacolului

Petruș Andrei

George Forcos Palade

**Ansamblul de mandoline
„Doina Similei” din Al. Vlahuță**

Magda Sîriac

Florentina Albu

Mihaela Oprea

Viorica Macovei

**Ansamblul de copii
„Micii răzeși” din Pogonești**

Dragoș Răzvan Tufă

**Corul „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad,
Mihaela Oprea și Gruia Novac**

Prima zi de școală

Florentina Loredana DALIAN

Slobozia

- Bunico, îți mai aduci aminte prima zi de școală?
Are optzeci de ani; nu mă aștept să-și amintească. Dar tare mult aș vrea.

- Eeei, mamă, cum aș putea s-o uit!?

- A fost așa frumos?

- Stai să vezi frumusețe! Mă gătise și pe mine mămica, cu ce-a dat Dumnezeu – că nu prea aveam de niciunele, îmi făcuse trăistuță (acuma-s fel și fel de ghiozdane; p-atunci, care-avea o traistă de urzicuță – așa-i zicea la materialu-ăla – era ajuns). Eram mândră foc, ce mai! Mergeam țeapănă, cu mâinile departe de corp, să nu mă șifonez.

În curtea școlii, printre copii, era și-o vlăjgancă – una dintr-a patra. Io nu mai văzusem nămilă ca ea pân-atunci, am zis că-i vreo învățătoare. Îmi zicea: „Joițo (nu-ș' de unde mă cunoștea), ce haine frumoase ai! Să le stăpânești sănătoasă!“. Io m-am bălbăit toată – nițel de mirare, oleacă de emoție – și, cum mă-nvățase mămica de-acasă („să spui săru'mâna la toată lumea!“), unde-am văzut-o mare-așa, numa' ce mă trezesc zicându-i ăleia „săru'mâna“. Au râs toți copiii... parcă și-acu mușcă răsu-ăla din mine.

Am lăsat, rușinată, capu-n jos și-am rupt-o la fugă, înapoi spre casă. M-am oprit drept la mămica-n brațe și i-am zis că nu-mi mai treb'e școală. Chit că atâta mă bucurasem că m-a trimis.

- Cum te-a convins să te întorci?

- Ha! Era ceva de care mi-era mai frică decât de vlăjgancă: vaca. Aș fi făcut orice ca să scap de dușu' ăleia la câmp. Ce i-am mai slugărit p-alde frate-miu! Eram în stare să-i spăl și pe picioare, numa' să se ducă ei. Așa că mămica m-a amenințat

că mă trimite cu vaca dacă nu mă-ntorc la școală. M-am dus, ce era să fac? Nu mă-ntreba cu ce inimă. Ȑia,-ntre timp, uitaseră, da' io tot muream de necaz și-mi ziceam c-o să răză de mine. Numa' vlăjganca a râs. Și-atunci am făcut-o și mai de oaie – i-am zis: „Ce-ai, bre, cu mine?“. Nu știu de ce nu puteam să crez că și aia-i tot copil, ca și noi.

Și pun'te iar ăia pă râs! Da' n-am mai fugit. Dintr-o dată, mi-a venit și mie să râz cu ei.

Da' n-am uitat, nici acu' n-am uitat...

- Mai deștept tac-tu mare. Ȑla nici nu s-a dus în prima zi la școală. A plecat de-acasă zicând că se duce, a repezit traista-n niște tufe de liliac și dus a fost. La gârlă. Că la școală i-a fost rușine să meargă desculț. Că erau opt frați și n-aveau decât patru perechi de pantofi. Care să scula primu', ăla să-ncălța. Adică ce zic io pantofi? Gumari. Dacă nu cumva chiar opinci. Și-uite-așa, azi la gârlă, mâine la gârlă... pân' l-a prins tac-su și i-a tras o chelfăneală de zile mari. Ei, mamă, ce vremuri! Da', așa amărăți cum eram, făceam și carte – bruma-aia care-a fost – râneam și-n grajd, culegeam și porumbu'. Și să vezi parascovenie – mai aveam timp să ne și jucăm. Voi ce-nvățați acuma la școală?

- De toate.

- Ȑhmmm. D-aia sunteți așa deștepți și lumea merge din rău în mai rău.

Răde, cu ochii la pantofii înșirați în hol:

- Da' bine, barem, că ne-am încălțat. Va să zică... s'tem mai încălțăți ca-nainte...

(Din volumul „**Aceeai lună peste sat**“)

Speranță

Focu-mi schimbă flacăra-n cenușă,
Primăvara poposește-n ram,
Marea cerului deschide-o ușă
Și-n adâncuri parcă eu intram.

Spuză timpului te înfășoară,
Din neant în labirint cobori,
Crugul cerului încet măsoară
Trecere înaltă de cocori.

Retrăiesc pădurea mea de șoapte,
Mă-nfioară victimele vii,
Cei plecați revin în plină noapte
Să se-ntoarcă-apoi pe căi pustii.

Din noian, un arsenal de vise,
În vâltoarea vremii vin o parte
Să-nțeleg minunea din culise
Ce în două taina vremii-mparte.

Caii-s potcoviți cu idealuri,
Cerule tot l-am strâns într-o privire,
Vin din câmp miresmele în valuri,
Cerbii ierbii trec în unduire.

Ionel DORIN

Scurtissime

Kolea KURELIUK

*Sat Mărițeia Mică, comuna
Dărmănești, județul Suceava*

- După cele mai noi cercetări, 30 de arginți au reprezentat, în toate timpurile, valută convertibilă.
- Ce nu fac oamenii, numai să nu facă nimic!
- Fețele animalice se întâlnesc doar la oameni.
- Tinerețea este singura boală care se vindecă odată cu bătrânețea.
- Speranța moare ultima, de foarte multe ori nu de moarte bună.

Petruș ANDREI

Laudatio

*Pentru corul „Crizantema”
de la C.A.R.P. „Elena Cuza” – Bârlad*

Iubite Doamne Crizanteme,
Vă scriu din nou cu reverență
Și nimeni n-are a se teme
Că-mi sunteți dragi, e-o evidență.

V-ascult de fiecare dată
Și urc în lumea ideală
Iar inima prinde să bată
Ca-n anii când mergeam la școală.

Atâta suflet în cânt puneți
Și-ansamblu-ntreg privirea-ncântă
Că-n versul pe care îl spuneți
Chiar Domnul ne binecuvântă.

Mulți ani să ne trăiți cu toate,
Să ne-ncântați și mai departe
Și, în spectacole-nsemnate,
De mult succes să aveți parte.

Tradiția să o sus-țineți
Mereu să vă răsună cântul
Și tinere să vă mențineți
Să vă ajute Domnul Sfântul.

Iar pentru Doamna dirijoare
Urări cu-asupra de măsură:
Mereu să fie zâmbitoare
Când descifrează-o partitură.

S-aveți noroc și sănătate
Și să nu vă lipsească banii
Și bucurii nenumărate
Să vă-nfrumusețeze anii!
„La mulți ani!”

Viața noastră

Sfânta moștenire

Tata ne-a lăsat moșie
Ca, în veci de veci, să fie.
Ne-a lăsat largă ogradă
Și o tânără livadă,
Ne-a lăsat deasă pădure
Unde n-a intrat secure.

Ne-a lăsat tinda și pragul,
Casa de mai mare dragul,
Ne-a lăsat munca orândă,
Bucurie, nu osândă,
Ne-a lăsat bogat pământul
De la Domnul Ștefan Sfântul.
Și ne-a mai lăsat mândria
De-a trăi în România.

Mama ne-a lăsat izvorul,
Azima ce-o dă cuptorul
Și nestins de nimeni dorul,
Ne-a lăsat vatra, vătraul,
Pentru toți copiii, raiul
Și, mai scump ca toate, graiul.

Pentru darul lor, părinții
Sunt acum în rând cu sfinții
Că străbunii ne lăsară
Sfânta moștenire – o Țară.
Noi însă nu am păstrat-o
Și nici nu ne-am apărat-o.

Am vândut-o și-am băut-o
Și se vede c-am pierdut-o.
Azi ajunserăm noi, fiii,
Să ne-nstrăinăm copiii
Ca argați în țări străine
Ei s-o duc-un pic mai bine
Dar să moară de rușine.

Ne plâng preoții-n altare
La slujba de sărindare,
Ne plâng morții din morminte
Și inima din cuvinte
C-am lăsat să ne ciuntească
Din moșia părintească
Vrajba-n inimi să ne crească.

Și vorbim pe pășărește
Și uităm pe românește.
Iartă, Doamne, și păzește
Și pe ticăloși îi bate
Că-nvrăjbesc frate cu frate
Și se umplu de păcate.

Să nu ne uităm trecutul
Și-n curând să trecem Prutul
Să privim, cu lacrimi, sora
Și să-ntindem largă hora
Și de-a lungul și de-a latul
Să facem bucăți „tratatul”.

Cântând oda bucuriei
Pe pământul României,
Nu mai trebuie să merem
Nici la cine să o cerem.
Din prea plinul de iubire
Să facem marea UNIRE
Dreapta noastră moștenire
Iubire, români, iubire...

Floarea întregirii

Eroică și tragică Moldova
Răvnită, sfâșiată și furată,
Din străvechimi, cu iscusită slovă
Ai fost de Domnul binecuvântată.

Toți fii tăi ca niște lei luptară
Dar, mișelește, au decis viclenii
Să rupă-n două inima de țară
Și pătimesc și astăzi pământeni.

Să ne-nchinăm, de-aceea, cu credință
Că, peste veac, doar dragostea creștină
Ne va aduce dreapta biruință
Și-n bezna nopții geana de lumină.

E ruginită sârma cea ghimpată
Ce-arată lumii marea nedreptate
Când, printr-o blestemată judecată,
Ni s-a răpit din țară jumătate.

Rostim înălțătoarele cuvinte
Cinstind, cu pioșenie, martirii
Ca să răsară-n sfintele morminte
Și-n inimi calde floarea întregirii.

Odă oraşului Bârlad

Bârladul de odinioară
Învie vechile iubiri
Şi pasul timpului măsoară
Atâtea tandre amintiri.

Bunicii îşi plimbau nepoţii
Şi-adolescentele nurlui
Şi tinerii timizi cu toţii
Mergeau la film sau sindrofii.

Şi cam pe la sfârşit de vară,
Sfidând al zilelor balans
Pe la Grădină, înspre seară,
Fanfara intona un vals.

Venea şi Bâlcu, lume, lume,
Sirop şi bragă şi covrigi,
Gogoşile făcute-anume,
De eşti grăbit să mi te frigi.

Pe Strâmba, mititei şi bere
Că halbele dădeau în foc
Şi-nghesuiala-o plăcere
S-arunci un ac nu aveai loc.

Dar, mai presus cu mult de toate,
Aduce-al amintirii val,
Şi inima mai tare bate,
Bârladul nostru cultural.

Sunt numeroşi oameni de seamă
Încât oraşul e vestit,
Să spunem fără nici o teamă:
Doi şefi de stat a investit.

Împodobesc acum metopa
Profesori, medici şi actori
La Teatrul „Victor Ion Popa”
Ei sunt printre nemuritori.

La biblioteca „Belloescu”,
La „Guguianu” şi Muzeu
Dar şi la „Centrul Eminescu”
Cinstim Poetul ca arheu.

Avem şcoli bune,- avem licee,
Avem unde să învăţăm,
Când prinde viaţă o idee
Spre stele noi ne înălţăm.

Vedem în grupuri „Cireşarii”,
Frumoşi ca floarea de salcâm,
Ca mâine vor fi cărturarii
Ce peste vremuri ne rămân.

Bisericile noastre-s sfinte,
De mici noi ruga ne-o spuneam
Punând speranţa în cuvinte
Şi toată dragostea de neam.

Oraşul nostru-i de cultură
Şi de aceea îl iubim
Că numai prin literatură
În veci de veci noi dăinuim.

De-aceea, când apare-o carte,
Noi pe-autor îl preamărim
Să ducem Arta mai departe
S-avem cu ce să ne mândrim.

Iftene CIORICIU

SINGURĂTATE

*(Dedicată ultimelor clipe din
viaţă ale lui Marin Preda)
Singurătatea de la început,
O vom trăi şi în final,
Când vom pleca în absolut
Şi veşnici fi-vom în ideal.*

- Bună seara.
Aicea locuiam o dată,
Înconjurat de... lumină !
Ce vremuri băi nene !
Acum locuiesc singur
Mult mai trist,
Apativ şi banal..

Cu singurătatea mea
Într-o vitregă sihăstrie
Prin universul sângelui albastru
Al sufletului rebel de smoală
Împăiat prin sentimente
De cerneală şi hârtie.

Nu mai minţi, iubire,
De mult nu mai exişti,
Cine mai poate crede
Fulgeratele-ţi poveşti.
Atât de naive,
Banal de fireşti.

Dar cine mi-a trecut
Ca trăznetul prin tâmpile
Cu vise de tăciune
Ochilor orbi
Lacrimile biciuind?
Hei! Hei opreşte-te!
Opreşte-te! -Cine eşti ?
A, da, nici tu nu ştii.
Nu pot să cred:
Regretul, onoarea,
Respectul, caracterul,
Şi dragostea...
Toate m-au părăsit ?

Ciudat... mă simt singur.
Mult mai singur
Decât sunt,
Decât suport,
Decât mi-aş fi putut închipui
Că voi ajunge vreodată !

Totuşi nu-mi dau seama
Dacă mai e ceva adevărat:
Dacă eu sunt aici,
Aici lipit de creier,
De ochi, de limbă,
Tu care te zbaţi în mine
Şi mă aprinzi, mă fierbi
Mă oftici şi mă sufoci
Topindu-mi picioarele,
Cine eşti ! ... Cine?
A... da, sigur... eşti în trecere,
Drum bun, trecătoare,

Călătorie sprâncenată!
Lacrimă strivită
În colţ de curcubeu
Răstoarnă-n zâmbet zorii,
Noptii prelinse
Peste amarul
Destinului strivit
În a crepusculului apogeu.

O... de necrezut!
Prin liniştea oglinzii
Din ceaţa veşniciei,
Umbra-i căzută
Într-o baltă de sânge
Plumburiu, vioriu,
Al dracului de pământiu,
Întreba cu ochii,
Cu sângele,
Cu viaţa,
Cu tot ce-a mai rămas,
De ce? De ce ?
Pentru că...
Atât... se stinse!
Sângele deoparte,
Apă şi pământ deoparte,
Şi focul ...
Focul care a îngheţat,
Care nu mai arde,
Care nu mai e...
Ce rece eşti Mon Cher,
În răscrucea vieţii
Prin ploaia de stele
Din ultima ta Singurătate!

Om fiind,
Greșit-am mai mereu.
Timpul trecând,
Am dat și eu de greu.
Iată-mă-s:
Mărturisind Lui Dumnezeu !

Am tăiat un copac
Fără să gândesc
Că fac rău
Pământului pe care trăiesc.
Apoi am tăiat o pădure,
Fără să-mi dau seama
Cât de mult greșesc.
Am ucis o privighetoare
Când eram copil,
Fără să-mi dau seama
Că sărăcesc planeta de un tril.
Am mințit, am sedus o fată,
Nu a fost pentru prima dată,
Împăcându-mă cu gândul
Că nu a spus la nimeni
Și nu s-a plâns vreodată.
Am înnoptat de atâtea ori
În patul unei muze,
Uitând mereu
Să îmi cer scuze.
Să exist am insistat
De viață îmbătat
Cu dulcele oftat
Din miezul de păcat.
De atâtea ori
Sufletul mi-am bucurat,
Nu știu, nici nu cred
Că s-a meritat.
Acum cerșesc la Dumnezeu
O coajă de eternitate,
Bolnav fiind, îmi este greu
Să deschid ușa la cetate.
N-aș vrea să rătăcesc stingher
În lunga nesfârșită
Și nedorită noapte.
Mă lepăd de satana,
Regret ale mele păcate,
Promit să fiu cuminte
Și dincolo de moarte.
Încovoiat de rele fapte,
Primește-mă, te rog,
Preasfântule mare creator
Să veșnicesc
În dulcea ta eternitate!

**„Fiecare carte pare că
încide în ea un suflet. Și,
cum o atingi cu ochii și cu
mintea, sufletul ți se deschide
ca un prieten bun.”**

Maxim Gorki

Înțelepciunea Lui Dumnezeu,
Cerne lumină-n fiecare carte !
Fără cultură-i mult mai greu,
În lume și în viață să ai parte !

Biblioteca e o aripă divină
Pe care își odihnește visul Dumnezeu.
Cărțile sunt ale cugetului lumină,
Stele strălucind al literaturii apogeu.

Bibliotecarul e paznicul luminii,
Precum un soldat de veghe la mormântul sfânt,
Toți melcii așezând pe florile grădinii,
Metaforele toate în rafturi alergând.

Geniile, scriitori, poeți și literați
Ce sunt în viață ori plecați în veșnicii,
Gladiatori în artă, întru cuvinte frați,
Eterni în biblioteci și în librării !

Autorii sunt devoratorii propriilor convingeri,
Cu capetele-n nori dar bine ancorate-n vânt.
Volumele-s copii tăcuți, născuți din zei și din îngeri,
Muzele sunt zâne ce își trag duhul din cuvânt.

Creațiile-s fascinație-n lumină,
Din pacea sufletului și al gândului cânt,
Chemarea zborului prin liniștea divină
Din nemărginirea verbelor: iubesc și sunt.

Literatura e valul ce ne cheamă
Să ne îndeplinească în nobila lui poveste.
Lectorii plătindu-i timpului vamă,
Luminează spațiul, viața, și le-nțelepțește.

Criticii ce dăltuiesc viața din izvoare,
Sfărâmă munții și-i clădesc din nou,
Făcând prin opere lugubre coridoare,
Zornăind al cuvintelor propriu ecou.

Cititoru-i un mega-consumator de vis,
Dornic, gândul în povești a-și îmbrăca,
Rebel și liber călătorind spre paradis,
Lumina dorind s-ascundă în oglinda sa.

Legendă vie, sacră și divină cartea,
O mie de povești într-una singură trăiești,
S-alungi din conștiință și din suflet noaptea,
Pe altarul vieții cu tine să te regăsești.

Ce-i ce n-au întâlnit în drumul lor cartea,
Pragul de cultură spre lumină a-l pași,
Le va fi mult mai tristă ziua și noaptea,
Neaflând cum Ion Creangă, a copilărit.

Petruleana (final)

Educ. Teodora COSTEA CAZACU

Sucursala Șuletea

„Ce era de făcut?” se întreba cu groază fata. Umblă apoi pe străzi ore în șir, realizând că se află într-o situație fără ieșire. Plângea tăcut, pe străzi rugându-se să găsească un mărtișor pierdut de cineva, să încheie toată acea întâmplare absurdă.

- Petruleana! se trezi fetița strigată. Era moșul ei, Vasile Bularda, împreună cu mătușa Irina, din satul Jigălia, fratele și cumnata bunicii Frăsâna. Când dădu cu ochii de aceștia, fetița răbufni în plâns. Cei doi o strânsă în brațe, o duseră la un chioșc de unde se puteau cumpăra mărtișoare, luându-i o mare povară de pe suflet.

Într-a V-a, Petruleana descoperi existența bibliotecii în incinta orfelinatului, dând frâu liber dorinței de a citi. Se cufunda printre rafturile înalte, petrecându-și ore în șir în căutarea unor cărți potrivite gustului ei, uitând adesea să mai ajungă la masă. Prima carte pe care o citise impresionată până la lacrimi fusese „Singur pe lume”, care mai avea un subtitlu „Un copil numără stele”, carte scrisă de un autor grec. Apoi, îl descoperi pe Denis Diderot, cu romanul său „Călugărița”, urmă mai târziu autorul francez Guy de Maupassant cu romanele captivante „O viață”, „Moș Goriot”. Îl descoperi mai târziu pe Roger Martin du Gard, cu romanul său în 5 volume „Familia Tribault”.

Serile în dormitor, înainte de a adormi, povestea romanele citite colegelor, determinându-le pe acestea să meargă la bibliotecă, să descopere autori și personaje.

În clasa a VI-a avea să aibă parte de una din cele mai mari surprize ale vieții ei. Se apropia începutul noului an școlar când învățătorul Alexa o chemă la poarta internatului, arătându-i un băiețel slăbuț pe care-l ținea de mână.

- Cunoști pe acest copil? Este din sat cu tine, îl cheamă Cozma Ștefan și are 9 ani. Ar putea fi fratele tău?

Petruleana se repezi la copil, îi ridică maieu în zona soldului, căutând un semn pe care îl știa încă de pe când mama lor trăia, pe când copilul avea doi ani și jucându-se amândoi pe patul din iatac, o scânteie de la plită sări peste hăinuțele lui, frigându-l.

- Da! Este fratele meu! strigă bucuroasă fetița, după ce descoperi cicatricea de la sold.

Îl îmbrățișă matern și-și propuse să aibă grija lui, să-l îngrijească și să-l apere de cei răi.

Până într-a V-a, numele fetei în catalog fusese Petrea Petruleana, dar într-a VI-a, profesorul diriginte îl schimbă conform datelor oficiale în Cozma Petruleana, rămânând astfel definitiv.

Timp de doi ani, cât rămăsese în orfelinatul din Bârlad împreună cu sora sa, Ștefan fugise din internat de trei ori. Îl descoperise miliția mergând spre Hunedoara la mătușica Natalița. În ultima împrejurare fusese chemată la miliția gării.

- Uită-te la sora ta, ce fată cuminte, ordonată, deșteaptă.

Vezi, ea poartă cu cinste cravata de pionier, pe când tu, nici n-o meriți, zise milițianul.

De la Bârlad, Ștefan fusese mutat la „casa” din Pașcani, cei doi frați întâlnindu-se doar în vacanțe la țară.

De la gară, Petruleana avea de străbătut până în sat 3-4 km, luând-o peste dealuri ținându-se de consătenii coborâți din tren, mai mult alergând din urma lor, atât cât o țineau puterile. După un timp rămânea în urma călătorilor, căci aceștia treceau culmea primului deal, făcându-se nevăzuți, iar fetița alerga în zadar să-i ajungă. Pe dealuri seara cobora grăbit, iar inima fetiței bătea cu putere, căci la vremea aceea îi era frică de... lupi.

În primul an la orfelinat se întâmpla de multe ori să iasă noaptea la WC, iar acesta era situat undeva la parter într-o zonă întunecoasă, departe de dormitorul copilei. Strângea o spaimă de nedescris care de care mai înspăimântătoare. De la un timp, însă, își propuse un exercițiu, luându-și inima în dinți, începu să înconjoare de zece ori locul de sub scări, acel loc înfricoșător aflat în beznă, demonstrându-și singură că locul e „curat” și că nu are de ce se teme. Astfel își învinse teama, devenind pe parcurs tot mai curajoasă.

În vacanța de iarnă dintr-a VI-a primi o sumă de bani modică, de altfel, ca rest al baremului alocat pentru fiecare fetiță. Adică, după ce li se distribuieră copiilor haine, rechizite, încălțăminte etc. mai rămăsese în contul fiecăruia o sumă mică, din care aceștia să-și ia ceva foarte ieftin. Colegele își cumpăraseră câteva dulciuri, dar Petruleana având pentru prima oară un ban al ei – 6,50 lei, se gândi mult ce bucurie și-ar putea face cu acea sumă, așa că deschise pentru prima oară ușa unei librării, căută printre rafturile acesteia timp îndelungat o carte care să se încadreze în suma respectivă. „Căpitanul Valter Mărcineanu” fusese prima ei carte din biblioteca personală, care, pe viitor avea să se înfiripeze.

Din clasele a VII-a și a VIII-a Petruleana simțise cu adevărat gustul libertății și beneficiile ei. Era îndrăgostită la școală, la meditații, la bibliotecă, la bucătărie, unde uneori mai ajuta la spălatul vaselor sau la așezarea sau strângerea veselei de pe mese. Acum avea voie să iasă în oraș, pe baza unui bilet de învoire, sau să călătorească cu trenul în satul natal, sau să-și croiască ori să modifice rochiile după propriul gust, participa cu plăcere la „cercurile” de pictură conduse de talentata profesoară Trandafir, ori la cercurile de muzică, activând în corul și orchestra școlii – cântând la mandolină...

Își lăsase părul lung, pieptănându-l frumos, după cum văzuse ea în filme sau citise în cărți, mândră fiind de culoarea aurie și lungimea pletelor, ca-n prima ei copilărie.

În clasa a VII-a legase o prietenie strânsă cu o colegă externă, premianta clasei, o fată care avea doar mamă, dar avea o creștere aleasă, frumoasă, deșteaptă, înțeleaptă,

înzestrată cu un simț al dreptății foarte pronunțat, plină de talent în multe ramuri: pictură, desen, muzică, lucru manual, creație literară, toate aceste afinități apropiindu-le pe viață. Obreja Doina era numele prietenei Petrulenei. Cele mai mari bucurii le simțea fata, când Doina îi aducea la școală reviste franțuzești, dându-i prilejul să-și exerseze pronunția, traducerea și scrierea în acea limbă. Influența Doinei Obreja fusese benefică pentru dezvoltarea personalității Petrulenei. Mama Doinei o îndrăgise puternic pe fata orfană, primind-o în casă, considerând-o un exemplu și pentru fiica sa: un copil fără mijloace, ridicat de jos, având ca sprijin doar pe bunul Dumnezeu. Fetele dormeau împreună, își făceau igiena riguros, primind și Petruleana sfaturi părintești la vârsta când a avut mai mare nevoie – adolescența! Fetele se potriveau întrutotul, învățau bine, se purtau curate, se îmbrăcau modest dar cu gust, împrumutând una de la alta idei creative. Cu sentimentul că o sprijină pe fata orfană, că o ajută să se simtă mai bine, mamă și fiică făceau totul ca aceasta să nu se simtă prost, deși Petruleana știa bine cât de mult le datorează și cât de recunoscătoare trebuie să le fie pentru întreaga viață. În casa colegei ei, Petruleana află cum se petrece un Revelion adevărat. Fetele primenite, așezate în jurul mesei festive, cu ochii strălucind de fericire, așteptau clipa zero să se îmbrățișeze în momentul când toate luminile se sting, având speranța că un nou an mai bun va urma. Niciodată în viață, Petruleana nu știuse despre acest moment de suflet de la cumpăna dintre ani și nu știa cum să mulțumească Domnului pentru fericirea de-a fi cunoscut astfel de oameni.

De acum, Petruleana venea în fiecare vacanță în satul natal, fericită să-și întâlnească pe prietenii copilăriei, pe Sana și Cezar. Întâi intra la casa acestora, casa de peste drum, povestindu-le bucuria despre rezultatele la învățătură, de care era mândră foc, apoi, desfăcându-și valiza le arăta îmbrăcămintea de vacanță, totdeauna nouă și în ton cu moda. Când ieșea pe stradă, toți oamenii o priveau cu admirație și compasiune, spunându-i cu blândețe:

- De s-ar face acum Ruxanda să vadă ce fată are!

Petruleana le răspundea cu modestie, exprimându-se politicos, dând dovadă de bună creștere și educație aleasă. Nici nu avea cum să fie altfel, căci în orfelinat, tot personalul, de la portar, până la director, de la cizmar până la administrator, de la bucătar, până la educator, toți contribuiseră la formarea unui comportament civilizat exemplar, de elită.

Într-o zi o întâlnește pe stradă moș Ghiță Năsui, un bătrân hâtru, plin de înțelepciune. Sclipind-o să n-o deoache îi spuse:

- Doamne! Erai cât lingura, cuibărită în brațele mamei tale, a bieteii Ruxanda, slabă, palidă, cu ochii duși în fundul capului... Strigau la Ruxanda, în timp ce-ți îndesa un biberon cu terci îndulcit.

- Las-o Ruxando! Las-o să moară! Nu vezi că-i numai cât lingura? Nu mai scoți, tu, om din ea! Ruxanda te strângea mai tare la piept, arătând că n-are nimic mai de preț pe lume... Iar acu, uite ce domnișoară te-ai făcut!

Așa trecu Petruleana prin valurile tumultuoase ale copilăriei, răzbind în final spre un liman înșorit.

Vreau să devin membru al Casei !

Pensionari

TAXA DE ÎNSCRIERE	20 lei
CONTRIBUȚIE PENTRU DECES	12 lei 3 luni
COTIZAȚIE MINIMĂ LA FOND SOCIAL ÎMPRUMUT	15 lei 3 luni
CARNET DE MEMBRU	6 lei
ALTE IMPRIMATE - STATUT	6 lei
LEGITIMAȚIE	1 lei
TOTAL	60 lei
TAXĂ DE REÎNSCRIERE	50 lei
TAXĂ DE REACTIVARE MEMBRU	100 lei

Ce trebuie să fac?

Salariați / Alte categorii

TAXA DE ÎNSCRIERE	30 lei
CONTRIBUȚIE PENTRU DECES	12 lei 3 luni
COTIZAȚIE MINIMĂ LA FOND SOCIAL ÎMPRUMUT	15 lei 3 luni
CARNET DE MEMBRU	6 lei
ALTE IMPRIMATE - STATUT	6 lei
LEGITIMAȚIE	1 lei
TOTAL	70 lei
TAXĂ DE REÎNSCRIERE	70 lei
TAXĂ DE REACTIVARE MEMBRU	100 lei

COTIZAȚIE LUNARĂ:

CONTRIBUȚIE FOND DECES:

1% din veniturile lunare

4 lei/lună

Întâlnire de promoție

Mircea FITCAL

consilier C.A.R.P. „Elena Cuza”
Bârlad

Citind însemnările unui dascăl din școala bârlădeană, unul din acei profesori din generația de aur a învățământului românesc, am rugat conducerea redacției revistei să le publice. Chiar dacă la prima vedere nu reprezintă o temă de interes general, prin enumerarea acelor profesori și elevi deveniți și ei profesori de excepție, stârnește multora din generația celor de vârstă a doua și a treia amintiri care nu se pot uita. În același timp, celor care în ultimii ani trec prin școală în postura de elevi sau profesori le pot servi ca termen de comparație privitor la condițiile de învățământ de atunci și cele de acum. Faptul că promoțiile se întâlnesc periodic este un exemplu de camaradie și respect reciproc.

La mulți ani, stimați dascăli!

Eveniment deosebit pentru o parte din absolvenții **Școlii Pedagogice de Băieți** din Bârlad, promoția 1956. Într-un cadru deosebit pe data de **3 septembrie 2016** au sărbătorit 60 de ani de la absolvire. A fost cea de a XVI-a întâlnire, prima organizată de prof. Chiper Augustin, iar celelalte 15 de prof. Neculai Ghețău.

După o slujbă religioasă ținută de preotul Mirciu Valeriu, paroh al Bisericii „Sf. Sterian” – protectorul copiilor orfani și nevoiași, biserică aflată în incinta fostei Școli, slujbă în care s-au pomenit foștii profesori și colegi decedați până acum. A urmat partea festivă a întâlnirii în Clubul Complexului de Servicii Comunitare nr.1 din strada Epureanu care funcționează în localul fostei școli. Cei prezenți la această manifestare cu vârste între 78 și 81 de ani au răspuns prezent la strigarea catalogului care cuprinde 41 de absolvenți = 34 băieți și 7 fete (din anul 1953 școala a devenit mixtă) au răspuns prezent 11; 12 fiind decedați, 6 cu adrese necunoscute, restul absenți din diferite motive. Majoritatea din băieții absolvenți – învățători – au fost repartizați prin Decizie Ministerială în nou înființatul raion Târgu Frumos, regiunea Iași. Luând cuvântul – ca organizator – Neculai Ghețău a spus:

„Stimați colegi, din documentele păstrate vă voi prezenta o scurtă statistică a întâlnirilor de până acum. Data, numărul de participanți și profesorii care ne-au însoțit. Astfel:

1. Prima întâlnire-organizată de Chiper Augustin în clasa în care am învățat, au participat 20 de colegi – **10.08.1966**. Au participat profesorii: soții Căneapă, Popescu Gh., Grigorescu, Negură, Chiburță.

2. La data de **19.06.1976** la școala noastră 23 colegi și profesorii: Gheoroaie, Căneapă, Buhoci, Negură, Grigorescu, Stoienescu Gheorghe, Măță Dumitru și Arsene Spiridon.

3. La data de **20.09.1986**, la Școala nr.4 (Școala noastră era în reparații) au participat 21 de elevi și profesorii: Gheoroaie, frații Măță (Dumitru și Mihai), Grigorescu, Chiburță (ales diriginte de suflet pentru 3 ani, dar după 2 ani a decedat).

4. La data de **22.06.1996** - 21 colegi și profesorii: Chiburță, Grigorescu, Măță Mihai și Dumitru, iar ca invitați de onoare prof. Craus care ne-a fost diriginte în anul I și învățătoarea emerită Elena Popescu. Întâlnirea s-a desfășurat în Clubul școlii.

5. Cea de a V-a întâlnire am făcut-o după 5 ani - la **14.07.2001**, la școală, au participat 21 de colegi și profesorii: Chiburță, Grigorescu, Craus și Popescu Elena (profesor Măță Dumitru a fost absent motivat – decesul soției).

Permiteți-mi ca din această întâlnire să vă citesc câteva notițe (olograf) făcute de dirigintele Chiburță.

„Domnul Craus dezvăluie amintiri despre perfecționările de altădată”.

„Prof. Grigorescu prezintă momente din anii de profesorat”.

„Învățătoarea Popescu, fostă învățătoare la clasa de aplicații, dorește numai bine pentru toată lumea. Se dă cuvântul foștilor elevi: Coroeru-prof. de naturale la Tecuci „**sunt mândru că fac parte din această promoție**”; Tufă L. - evocă **momentele școlii de altădată** - propune revederea peste 5 ani în 2006 (50 de ani de la absolvire); Ginghină N. evocă întâlnirea cu foștii profesori, cu ocazia unor inspecții. Recită versuri originale despre nobila activitate didactică; Ciocoiu G. prezintă versuri originale privind momente din activitatea didactică. Domnul Ghețău revine cu probleme organizatorice, stabilind ca următoarea întâlnire să fie peste 2 ani (de acord cu toții) și următoarele să fie precedate de un parastas.

6. După 2 ani – la **12.07.2003** la școală. Prezenți 18 colegi. Profesorii: Măță Dumitru- propus diriginte de suflet pe viață, Grigorescu, Craus (apoi decedat), Popescu Elena. După această întâlnire la 27 august, împreună cu Rășcanu, Bulgaru Margareta, Coroeru și subsemnatul am participat la înmormântarea colegului Soare la Vidra.

7. Întâlnire jubiliară - **50 de ani de la absolvire** – la **26.08.2006**. La școală au participat 19 colegi și prof. Măță Dumitru, Grigorescu și Popescu Elena. La această întâlnire doamna profesoară Buhoci Ortansa de la Darabani (mutată la fiica ei) ne-a transmis următorul mesaj: „Respectații mei foști elevi, dacă a trecut jumătate de veac de când la Școala Pedagogică veneam cu avântul unui profesor tânăr, să predau **istoria** la elevi ce urmau să fie colegii mei de mai târziu, vă felicit din inimă cu deosebit respect pentru că am ajuns să parcurgem perioada amintită. Au fost timpuri grele atunci, după război, se cereau mari sacrificii pentru a face față

muncii didactice. Am străbătut, însă, cu multă satisfacție toate timpurile grele și să respectăm cu toții memoria profesorilor care nu mai sunt în viață. Amintesc de profesor Chiburță, Galiță, Tutoveanu, Simionescu, Mihăilescu, Gheoroaie și alții, cu care am lucrat împreună, ne-am ajutat reciproc, ne-am stimat în toți cei 4 ani din activitatea noastră didactică.

Vă mulțumesc respectuos și cu afecțiune că nu m-ați uitat și vă amintiți cu plăcere „poate” de profesorul care vă preda Istoria!... fie că era mai plăcută când vă descria Orientul Antic, fie că era greoaie și fără nimic atrăgător când predam Istoria Statului Rus, „vecin cu noi”.

În încheiere vă doresc dumneavoastră și familiilor distinse pe care le aveți, putere, sănătate, ani mulți, dar buni.

Fie ca această zi mare pentru noi toți să fie aducătoare de veselie, de destindere și de bucuria revederii după 50 de ani.

Toată considerația și respectul meu!”

Prof.Ortansa Buhoci

8. După 2 ani - **12.07.2008** întâlnirea este organizată la Tecuci de colegul Coroeru. Au participat 14 colegi și profesor diriginte Măță Dumitru. Se propune și se acceptă să ne întâlnim în fiecare an în prima sâmbătă din luna septembrie, în curtea școlii fiind întâmpinați de Ghețau Neculai – cât va mai trăi - la orele 12:00.

9. La **4.09.2009**, la școală conform înțelegerii din 2008. Au participat 14 colegi îndrumați de dirigintele Măță Dumitru și Grigorescu pentru ultima întâlnire, decedând la 01.11.2009, la Iași.

10. La **4.09.2010** – la școală, 14 colegi și prof. Măță pentru ultima întâlnire decedând la 24 august 2011, înainte cu 9 zile de întâlnirea din 2011.

11. La **3.09.2011** - 55 de ani de la absolvire, la școală, 15 colegi, nemaiaivând niciun profesor în viață, voi aminti în continuare, următoarele 4 întâlniri.

12. În **septembrie 2012** - 15 colegi;

13. În **septembrie 2013** - 15 colegi;

14. În **septembrie 2014** - 10 colegi,

15. În **septembrie 2015** - 10 colegi.

Toate s-au desfășurat în clubul școlii conform parolei: **„Prima sâmbătă din septembrie vă aștept în curtea școlii la ora 12:00”**. Menționez că la întâlnirile noastre, cel mai atașat de noi a fost **prof. Grigorescu** participant la 8 întâlniri.

Stimați colegi, școala unde ne-am pregătit în cei 4 ani nu poate exista în trecut. Ea are **istoria prin noi, în măsura în care are viitor și nu are amintiri decât din clipa în care are speranțe** de viitor și tot atâtea vise câte a avut la începuturi. Desigur că, conducerile școlii pe care le-am avut în cei 4 ani s-au străduit să ne asigure cele mai bune condiții de viață pentru acele vremuri.

Totuși să ne amintim....

-Să ne amintim **toamna lui 1952**, când după examenul de admitere cei primiți în internatul școlii am fost cazați în așa numitul club al școlii unde în lipsa paturilor, ne-am aliniat „mindirile de paie”(în lipsa saltelelor „Relaxa” sau „Dormeo”) direct pe dușumea. Am fost mutați apoi într-un dormitor cu 33 de paturi de fier (tip spital) toți elevii interni.

-Să ne amintim... că acest dormitor era încălzit cu o singură sobă de teracotă, cu lemne puține, fiind nevoiți de multe ori să dăm „șpagă”(un pachet de țigări) moșului de la magazia cu lemne pentru a primi un braț de lemne în plus.

-Să ne amintim ... că masa o serveam în cantina școlii de la demisol în seria a II-a după „domnii” elevi mai mari la mese de câte 10 persoane, la care prin rotație, aduceam mâncarea în așa numitele „ovale” (niște ligheane mari cu două torți) pentru 10 persoane de la „ghișeul” bucătăriei.

-Să ne amintim... că cei care eram de serviciu, dacă aveam ciudă pe unii colegi din diferite motive „potocheam” la porții (le puneam mai puțin în castroanele de tablă). În acest sens să ne amintim de cei doi vrânceni: Soare și Ichim „Băi soare pune-le mai puțin să ne ajungă și nouă” îl îndemna Ichim pe Soare.

Stimați colegi, să ne amintim... clasa noastră din anul I unde învățam și făceam meditație în bănci cu „pupitre” (ca niște lădițe) în care ne țineam rechizitele, de multe ori „împrumutate” de unii colegi mai puțin dotați cu cele necesare.

-Să ne mai amintim... și de pauza mare (20') când interni alergam pe strada Epureanu (actual) la alimentara I.R.B. pentru a ne cumpăra un sfert de pâine și 100 grame halva. Dacă rândul de cumpărători era mare, oamenii ne cunoșteau și binevoitori ne lăsau să intrăm în față.

În sfârșit să ne amintim de timpul când plecam după masă la muncă la lotul agricol de la Bădeana, șoseaua era cu pietriș (nu cu asfalt) și ne luam la întrecere cu profesorul de Limba Rusă, Cosciug Teodor.

-Stimați colegi, recunoștința este acea constantă umană care împiedică uitarea liniei de start în maratonul vieții. Să fim și noi recunoscători astăzi celor care cu eforturi (poate), cu profesionalism și mult tact pedagogic, ne-au învățat și educat să fim buni profesioniști, să fim oameni adevărați. În aceste momente de aducere aminte să le păstrăm atât lor cât și colegilor noștri plecați mai devreme din mijlocul nostru, un moment de reculegere.

Stimați colegi, dați-mi voie să revin cu câteva gânduri acum, la această aniversare privind absolvirea celor 4 ani.

La revedere ne-am spus cu toții într-o zi plină de lumină. Era lumina soarelui de iunie ce ne încălzea sufletul sau emoția despărțirii de școală, de profesori și colegi. Frăgezimea vârstei ne legăna între entuziasm și responsabilitate. Eram cu toții nerăbdători să gustăm viața....

An după an, am pășit în timp, am avansat în pregătire, am împlinit vise și am construit amintiri.

O VIAȚĂ DE 60 DE ANI!

Vârsta de acum nu mai are frăgezimea de atunci, sufletul în schimb a rămas și este la fel de entuziast. Acum știm de ce... este emoția revederii și a bilanțului celor 60 de ani de la absolvire.

prof. Neculai GHEȚĂU

Escouri de la cititori

Dragă domnișoară Teodora,

Mă numesc Mândășescu Horațiu (născut la 31 august 1957), pensionar, profesor de criminalistică și membru de bază al C.A.R.P. 1 „Seniorii” din București (str. Dr. Felix).

Întâmplător, mi-a picat în mână revista „Viața noastră” nr.32 din noiembrie 2016, care mi-a făcut plăcere atât mie, cât și soției (și ea, profesoară).

Primul lucru care mi-a sărit în ochi (deschizând aleatoriu la pag.64) a fost articolul domnului prof. Gruia Novac despre dumneavoastră. Din lectura acestuia, cât și răsfoind întreaga publicație, îmi dau seama că sunteți o tânără sensibilă cu reale calități umane și culturale, pentru care vă felicit.

Aceleași felicitări le merită deopotrivă și ceilalți oameni sufletești din organizația dumneavoastră, eu având convingerea că aveți o viață de asociație interesantă și captivantă. Bravo!

Nu vreau să abuzez de amabilitatea și de timpul dumneavoastră, rezumându-mă doar a vă ura multă sănătate, bucurii, satisfacții și succese în activitate, dumneavoastră și celor apropiați.

Cu respect,

H. Mândășescu

Stimate domnule profesor Gruia Novac,

Agricultura-i de vină, pentru întârzierea cu care vă scriu! Vă mulțumesc pentru „debutul” meu în revista „Viața noastră”. Un nou număr fenomenal! Materiale inedite, poezii pline de sensibilitate. De departe mi-a plăcut, materialul dumneavoastră „Un cuvânt vechi: neabețedat!”

Este posibil, ca în curând, să asistăm la o nouă alfabetizare. De ce? Păi dacă acum avem mai bine de 250.000 de analfați, dacă mai socotim semidoctii și sfertodoctii, atunci unde ajungem? Lumea nu mai citește și mai ales, aproape că nu mai scrie. SMS-ul a ajuns un „Fac totul”. Pe vremuri lumea scria ziarelor și revistelor, răspundea în scris la diferite concursuri organizate de presa scrisă, radio și tv. Acum?

Praf și pulbere s-a ales de toate!

Dacă s-ar face un sondaj, foarte mulți, habar n-au cât mai costă un timbru pentru o scrisoare și n-ar putea trimite nicaiva scrisori către publicații, radio sau tv. Știu ce spun. Crede cineva că lucrurile se vor îndrepta? Eu unul nu cred!

Cu deosebită stimă și respect,

Kolea Kureliuk

Sat Măriștea Mică, comuna Dărmănești, județul Suceava

Onoare și respect Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

col. (r.) Ioan Staș

Sunt membru al acestei case de peste 20 de ani și mă declar mulțumit că fac parte din rândurile membrilor ei. De-a lungul acestor ani, am constatat cu deplină satisfacție progresele vizibile obținute de Consiliul Director, în activitatea lui, condus cu pricepere de președintele magistrat pensionar Nicolaie Mihai.

Există preocuparea conducerii de a prevedea mersul evenimentelor viitoare (chiar și în viața personală a membrilor C.A.R.P.) și de a organiza și îndruma personalul atât la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, cât și la filiale.

La aceste preocupări ale conducerii C.A.R.P., noi, toți, membri ai acestei instituții, suntem obligați să îndeplinim fără reproș îndatoririle ce le avem față de Casa Noastră.

Draga noastră Casă, să fii mai bogată și mai frumoasă!

Acum, aș dori să-mi amintesc cum am devenit membru C.A.R.P. „Elena

Cuza” Bârlad. Când m-am înscris la C.A.R.P., aceasta funcționa în clădirea veche, acolo am întâlnit trei domnițe care m-au învățat ce am de făcut, îndrăznesc să mă explic în versuri:

Cu plăcere îmi amintesc
Că acu douăzeci de ani
M-am înscris la C.A.R.P.
Cu gândul la niște bani.

Pentru a ști ce-am de făcut
M-am dus la casa veche
Cu plăcere întâlnind
Trei drăguțe nepereche.

Doamna Claudia mi-a fost mentor
Doamna Tincuța la casă a intrat
Iar Mihaela cu zâmbetul pe față
Pe loc m-a încasat

Am plecat seara acasă,
După obolul plătit,
Fiind membru C.A.R.P.,
Încântat și mulțumit.

În cele douăzeci de calendare
În anii ce-au trecut
Deseori la C.A.R.
Noi ne-am mai văzut.

Cu sau fără treabă
La C.A.R.P. mergeam
Căci ne simțeam bine
Dacă ne vedeam.

Un sfat, o vorbă bună
Nu rareori mi-au dat,
În caz de împrumut
Când le-am solicitat.

Dar de doamna Claudia
Nu am ascultat,
Mi s-a întâmplat o dată
Atunci, când am girat.

Când scriu aceste rânduri
Acum, eu îmi doresc
Cu recunoștință
Să le mulțumesc!

Un strigăt al durerii pe care nu-l auzim

Daniela TEODORU

Specialist în kinetoterapie și motricitate specială

Motto: „Uneori când ne confruntăm cu o schimbare, întoarcem, invers oportunitățile din cauza fricii de a nu fi în controlul a ceea ce va fi rezultatul.”

(Ned Roh)

Nu de mult, am citit o carte, o carte care mi-a plăcut foarte mult, încât și-acum mă gândesc la unele paragrafe ce mi-au trezit curiozitatea modului cum a fost descrisă „Durerea”. La un moment dat autorul cărții a explicat că într-un moment al vieții Domniei Sale era atât de fericit, încât tot corpul îi era cuprins de o durere, o durere care îi plăcea și nu mai voia să se termine.

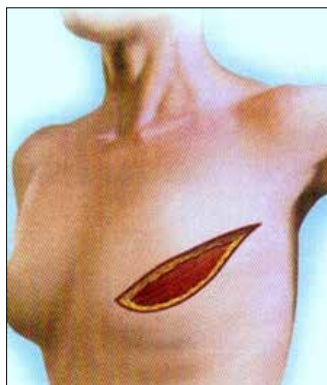
Și uite așa am luat decizia ca acest articol să-l „dedic”, dacă pot spune așa, numai lor, acelor femei care sunt pline de dureri mai mari, mai mici, acele femei care-și opresc strigătul durerii, acelor femei pe care noi sau o parte dintre noi nici nu realizăm că diagnosticul pe care îl au – mastectomie – este un diagnostic dur, care afectează atât partea emoțională, cât mai ales, pe cea anatomică.

Așa cum se știe numărul persoanelor cu mastectomii a crescut foarte mult. Când vorbim de mastectomii, vorbim de extirparea sânului sau în cel mai rău caz a ambilor sâni. Și cum trăim într-o societate în care câteva kilograme în plus afectează interacțiunea cu cei din jur, o operație de mastectomie poate avea un impact dramatic asupra felului în care o femeie își percepe corpul, implicit feminitatea.

Ca în cazul oricărei altei intervenții chirurgicale, sănătatea fizică a pacientei primează însă nu trebuie să neglijăm starea psihică.

Intervențiile mele în cazul mastectomiilor sunt strict legate de drenajul limfatic, de terapia decongestivă. Acest gen de proceduri au succes, ele nu se fac oricum și mă bucur că pot alina și ajuta genul acesta de paciente, care multe dintre ele nici nu știu că pot face tratamente de recuperare kineto post-operator. Sunt tratamente care durează, care nu necesită deplasarea la cabinet zi de zi dar le sfătuiesc ca din când în când să meargă să facă acest tip de drenaj pentru că le ajută foarte mult. Este cunoscut faptul mai ales că membrul din partea sânului operat este foarte afectat și ne referim la brațul care se umflă foarte tare, dând dureri groaznice, având ca efect depresia, anxietatea, tulburări cognitive și în ultimă instanță le fac incapabile de a fi în deplinătatea lor.

Netratarea limfedemului poate duce la complicații cum ar fi: erizipelul (adică infecția pielii și a țesutului subcutanat). De aceea este bine de mers după operația de extirpare imediat la cabinetele de recuperare pentru că sigur, da, pot fi ajutate.

Atenție însă, aceste proceduri trebuie făcute doar de cei care au făcut specializări în acest domeniu! Sunt mai multe tehnici de lucru cum ar fi: manual, bandajare limfatică (o metodă adusă din SUA, cu feșe de elasticitate scurtă), aplicații kinezio-tape, plus discuția cu terapeutul în cabinet care psihic și emoțional le va face foarte bine.

Pacientele care au avut experiența în ceea ce implică terapia compresivă, au simțit un ajutor enorm, fiind mulțumite de rezultat.

Cu excepția edemului cardiac și renal, orice umflare a corpului poate fi tratată cu succes, cu ajutorul tehnicii de drenaj limfatic. Aceste efecte datorate drenajului duc la decongestionarea rapidă și refacerea țesutului.

Câteva sfaturi pentru pacienții cu limfedem la nivelul brațului:

- Igiena brațului cu apă și săpun
- Utilizarea cremelor pe bază de plante
- Evitarea zgârieturilor, arsurilor, înțepături de insecte
- Folosirea îmbrăcămintei din material de bumbac
- Utilizarea protezelor
- Evitarea expunerii la soare
- Evitarea brățărilor, inelelor, ceasurilor
- Nu este indicat masajul clasic
- Evitarea ridicării și căratului de greutate
- Contraindicate sunt sauna și baia fierbinte.

Exerciții recomandate:

Întins pe pat, brațul pe partea operată se așează pe o pernă, se împinge brațul în pernă, se menține 4-5 secunde, cu o forță care nu provoacă durere în braț, relaxare, repetare de 5-6 ori.

Ridicarea brațului deasupra capului cu rotire, cotul să fie întins, cât permite umărul, apoi se aduce înapoi pe pat, repetare de 5-10 ori.

În momentul în care îți intră în cabinet paciente cu mastectomii, poate

în prima fază ai un sentiment de milă, și nu știi cum să le privești. E greșit! Fiindcă în ceea ce mă privește, am realizat că în fața mea am cele mai puternice femei, care nu-și plâng de milă, care au înțeles că viața trebuie continuată la fel ca înainte. Nu le-auzi niciodată plângându-și durerile care, într-adevăr, sunt insuportabile. Am înțeles că lecțiile de viață de la ele le putem primi și că poate de multe ori noi suntem cei care le îngreunăm lupta lor cu adaptarea la noul stil de viață. Să le privim așadar, ca pe niște femei puternice, sensibile, demne de tot respectul nostru.

Vă mulțumesc distinse doamne pentru încrederea pe care mi-o acordați, lăsându-mă să fac ceea ce știu eu mai bine, adică să vă dau un pic de speranță, un pic de sănătate.

Multă sănătate și liniște în suflet!

„Putem înțelege ceea ce inimile noastre încearcă să ne spună, dar nu ne oferim timp să recunoaștem cu adevărat în totalitate ceea ce încearcă să ne fie transmis.”
(Ned Roh)

Maria CURELARU

Cum o mai duceți cu sănătatea ?

Cu siguranță că sunteți de acord cu mine, când spun că sănătatea noastră face parte din categoria lucrurilor pe care le prețuim, abia după ce le pierdem.

Toți, cât am fost tineri, deși vedeam prin jurul nostru cât de greu se luptau cei în vârstă cu diverse suferințe, noi cu o inconștiență pe care o regretăm acum, ne-am comportat ca niște dușmani ai propriei noastre vieți.

Ne gândeam probabil că bătrânețea cu tot greul ei este numai pentru **alții**.

Acum cu mare grijă și cheltuială ne căznim să mai putem păstra câteva firicele din sănătatea noastră de altădată.

Dacă ne dorim din toată inima și suntem și perseverenți mai putem pune puțină frână diverselor boli care ne tot încearcă la vârsta a treia.

Ca să puteți face ceva, trebuie mai întâi să **vreți** să faceți.

Eu totdeauna am vorbit despre importanța unor trăiri psihice pozitive, atunci când ne hotărâm să începem un tratament medicamentos sau de recuperare fizică.

Să nu plecați din start cu gânduri negative!

Transmiteți subconștientului dumneavoastră dorința puternică de a vă vindeca și veți avea un ajutor din partea acestuia.

Nu subestimați ajutorul subconștientului.

Dacă de la începutul unui tratament, porniți cu îndoială, cu neîncredere în medicație, în doctorul dumneavoastră nu veți obține succesul dorit.

Nicio clipă să nu gândiți: „fac și eu asta ca să nu zic că n-am făcut una, alta”, „fac de gura copiilor”, „toți medicii sunt la fel”.

Acum cu speranța că aveți încredere în cuvintele mele și așa cum am făcut și în celelalte articole din revistele precedente, vă rog să mergeți în piață și să cumpărați de acolo produsele necesare ameliorării stării dumneavoastră de sănătate.

Vom vorbi despre cartof.

CARTOFUL

Uz intern-cartoful este folosit ca adjuvant în boli renale, boli ale tubului digestiv, boli hepatice.

Pentru tratarea gastritei hiperacide, a ulcerului gastro-duodenal, a litiazei biliare, se folosește suc proaspăt din tuberculi. Se bea 2-3 păhărele pe zi.

Pentru diabet, cancer gastric, se folosește suc proaspăt din tuberculi. Se bea o jumătate de pahar de patru ori pe zi, timp de o lună.

Pentru tratarea tumorilor, a bolilor hepatice, a litiazei biliare, constipație, hemoroizi, glicozurie, scorbut, se folosește suc proaspăt de cartof amestecat cu suc de morcov sau de lămâie. Cura durează treizeci de zile.

Pentru tratarea insomniilor, a durerilor de cap, se folosește suc proaspăt de cartofi. Se bea o jumătate de pahar cu o

jumătate de oră înaintea micului dejun și a prânzului.

Cura durează 2-3 săptămâni.

Uz extern – Cartoful se folosește pentru tratarea panarițului (popular se numește păr), contuzii - se folosesc cataplasme cu tuberculi fierți, fără coajă să fie călduțe.

Pentru tratarea arsurilor și a insolațiilor- cataplasme cu tuberculi cruzi, rași cu tot cu sucul rezultat.

Pentru tratarea afecțiunilor căilor respiratorii - se folosesc inhalații cu aburi din tuberculi cojiți, secționati și fierți.

Pentru combaterea febrei și a durerilor de cap cataplasme cu felii de cartofi cruzi, aplicate pe frunte și legate pe deasupra cu o pânză.

Pentru tratarea durerilor sciatică și reumatismale se folosesc cataplasme cu pastă de cartofi fierți. Se fierb 100 grame tuberculi cojiți și tăiați mărunt în jumătate litru de apă. Se fierbe până se obține o pastă, care se întinde pe o pânză și se aplică caldă pe locul dureros.

Pentru tratarea degerăturilor, crăpăturilor pielii, a ulcerelor gambei, a plăgilor atone (răni care nu se vindecă), edemelor pleoapelor, erupții tegumentare se folosesc tuberculi rași cruzi.

În toate cazurile de folosire a cartofilor, aceștia se întrebuițează curățați în prealabil de coajă. Cartofii sunt contraindicați în ateroscleroză și boli grave ale rinichilor.

Nu îngrașă dacă sunt folosiți fără să fie prăjiți în ulei.

În încheiere, vă propun să pregătiți în casă **TINCTURĂ DE PLANTE**.

Planta întreagă sau o plantă din ea se taie foarte mărunt, se pune într-un vas de sticlă bine închis la gură, de culoare închisă. Dacă nu găsiți o sticlă de culoare închisă puteți înfășura vasul cu o pânză de culoare închisă. Așezați vasul într-un loc foarte calduros, poate chiar în bătaia soarelui. În vas puneți alcool natural cam cu două degete deasupra plantei. Zilnic să agitați vasul.

Planta se lasă la macerat paisprezece zile. Apoi scurgeți alcoolul și îl puneți în vase mai mici, bine închise la gură, ca să nu se evapore alcoolul.

Indiferent dacă folosiți tinctura pentru uz extern sau intern, ea se diluează cu ceai de plante sau apă de izvor fiartă în prealabil.

Aceeași metodă se folosește și în prepararea **ULEIULUI** de plante.

Se folosesc uleiuri vegetale cât mai puțin procesate. Când uleiul pe care îl folosiți trebuie să fie cald atunci încălzirea se face la baie de abur (adică ceșcuța în care ați pus uleiul s-o țineți deasupra unui vas cu apă care fierbe).

Vă doresc sănătate și încredere în plante!

Gruia NOVAC

„Pe vremea lor, Disneyland era în spatele blocului” – titrează, pe prima pagină o publicație din ziua de 1 iunie, 2017. Așa o fi, doar că în materialul amplu, pe două pagini, cu poze, e vorba de vedete (vedete!?) de la noi. Îți vine să și zâmbești, acru, dacă citești și numele reprezentanților (sic!) neamului vedetesc: **Irinel Columbeanu**, care nu-și prea amintește copilăria dar „...pe vremea mea nu erau atâtea zile libere”; **Nico**, interpreta pentru care „toți copiii în ziua de astăzi cresc într-o lume mult mai bună și beneficiază de o serie de avantaje”. De ce e așa credulă (sau naivă? sau ...aeriană?) artista ? Ascultați-o! „**Pentru fiică-mea (Alexandra) ziua de 1 iunie era ziua cea mai frumoasă. Avea 14 ani când am fost la Disneyland. I-a plăcut atât de mult, mi-a zis că a fost cea mai frumoasă excursie. De atunci a mai fost de patru ori.**” Bravo! Doamnă Nico, aflați că și milioanele de copii de la... țară, din sate adică, au fost la Disneyland tot de cel puțin patru ori!!!!... La Paris, da!

Nu mai insist, fiindcă nume ca Silvia Dumitrescu, Eugenia Șerban, Denisa Nichifor și Adi Cristea, Sorin Brotnei, oricâtă rezonanță de tuci scot, nu-mi vor trezi sentimente de admirație atunci când îmi dau, mie și altora, lecții de morală civică și familială.

Doamnelor acestea și domnilor aceștia, ați auzit vreodată de **contemporaneitate** și efectele ei? Ați văzut, ați pipăit, ați mirosit vreodată România reală? Ați meditat vreodată la Mărășești? Sau la Oituz? Sau la Păuliș? La Moisei, ați blestemat în preajma memorialului sculptat de Vida Gheza? Dar la Trăzneș ați fost? La mormintele din Ardeal unde au fost îngropați de vii cei ai familiei Bolcaș și Ovidiu Iuliu Moldovan ați fost? Pe la Stânca Costești ați trecut? Dar pe la Carei? Ați umblat vreodată prin Moldova? Și prin Banatul deportaților? Prin Basarabia încercată de secole ați trecut? Munților României le-ați călcat potecile?

Aflați, doamnelor acestea și domnilor aceștia, că vă întreabă un român care-și privește demn șleahul celor 82 de ani, care nu a trăit în puf, care „a dat de greu” de pe când avea cinci ani, deportat (da, deportat!) din baștina lui siluită și mancurtizată cu bestialitate, care a flămânzit cu folos și s-a bucurat cu milostenie de pomana binefăcătorilor, dar a

strâns din dinți, umilindu-se adesea conștient, pentru a face ceva pentru creșterea și îndreptarea acestei Țări numite (încă) România. Dumneavoastră, stimate doamne și stimați domni, ați aflat că încă sunt copii, repet, **copii**, în satele României, care n-au habar că s-a inventat **cândva** telefonul și radioul? De ce s-or fi uitând mirați când îi întrebați dacă au curent electric? Becul?! Ce-o fi acela, că el tot de lampă de cinci focuri știe? Cozonac ? Nu aflaseră, bieții de ei, că la mămăligă i se mai spune și-așa! Ciocolată? Pe mine mama mă trimitea doar după gaz pentru lampă! I-ați întrebat dacă au mers vreodată cu trenul? Vă vor fi privit (în cazul că) mirați, neîndrăznind să vă întrebe ce-i acela! Și matale, doamnă Nico, te mai lauzi cu „escapadele” aleia mici la Paris, la Disneyland, auzi, de patru ori!? Aici, în satele **ăloră mici** despre care vorbeam, știu de tolocă, de știoalță, de-a poarca, țintar, prânzul cu un pumn de agude, mindir, buruienă pentru porci, păzitul bobocilor, păscutul vitelor, tăiatul vreascurilor la butuc, ceaunul pentru măliguță, ehe! un univers la care matale, Doamnă Nico, n-ai să ai niciodată norocul să ajungi. Dar, Doamnă, de aici au pornit în lume niște oameni care s-au chemat **Creangă, Eminescu, Alecsandri, Alecu Russo, Constantin Brâncuși, Aurel Vlaicu, George Enescu, Ștefan Luchian, Lucian Blaga, Nicolae Labiș, Mihail Sadoveanu, Marin Preda**, atâtea și atâtea care trebuiau notați, Doamnă, iar eu i-am amestecat, ignorând intenționat cronologicul, pentru că **satul românesc** e veșnic, Doamnă, ceea ce mulți de-alde dumneavoastră, Doamnă, ați uitat!

Sunt mahnit, prieteni, că mentalitatea românească se află la răspântie. Calea de ales nu e dificilă, dificil poate fi modul în care o străbați. Ne uităm pe noi, ne uităm înaintașii și privim din ce în ce mai des peste gard, la vecini, în timp ce ograda noastră de mult n-a mai cunoscut atingerea târnului.

Scriu în stare legitimă, fără să-mi tremure mâna, la gândul că vreunul din cei aprox. 37-38.000 de foști elevi ai mei, din timpul acelei jumătăți de veac dăruite catedrei, mă va citi mândru că am rămas verticalul dintotdeauna.

Ce păcat, Doamnă Nico, că nu mi-ați fost elevă! Ați fi gândit, azi, altfel!

Vă așteptăm cu drag !

Prietenii noștri din municipiul Reghin, județul Mureș, sosesc la Bârlad, în ziua de 26 iulie, 2017. Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Reghin, reprezentată de domnul președinte **Leon Stoica**, într-o colaborare perfectă cu Primăria Reghin, condusă cu priceperea omului înțelept de doamna **Maria Precup**, prezintă, în ziua de **joi, 27 iulie, 2017, ora 18:00**, spectacolul **Mureș doinitor pe strune de dor**, constând în folclor, muzică clasică, dansuri sportive și... surprize.

Artiștilor profesioniști și amatori din Reghin le dorim succes, iar întregii delegații a Reghinului, bun venit și multe bucurii!

**Consiliul Director al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad,
prin Nicolaie MIHAI, președinte**

ASPECTE DIN „VIAȚA NOASTRĂ” ÎN VIZIUNEA EPIGRAMIȘTILOR ROMÂNI

Selecție de Nelu Vasile - NEVA

Axiomă

Viața e ca un pendul
Oscilând neîncetat,
Între omul prea sătul
Și cel greu infometat!

Nicolae BRELEA

Români așezați

În țara plină de orgolii,
Tot omul este așezat:
La Parlament în trei fotolii
Iar la spital... doar doi în pat.

Nicolae BUNDURI

Derută rurală

În sat e zarvă foarte mare
Pe rău e stare critică
S-a prăbușit un pod că n-are
Susținere politică.

Dan CĂPRUCIU

Precizare

Chiar dacă traiul meu e tern,
Vă dau cuvântul că eu unul
N-aș da cu piatra în guvern,
Ci, mai curând, aș da cu tunul!

Ioan TODERAȘCU

Calcul eronat

Nu par detectiv din fire,
Însă fac o constatare:
Multe căi sunt de ieșire,
Dar niciuna de scăpare.

Marian POPESCU

Exod

Rămânerea pe-afară e mania
Ce de o vreme vrea să se remarce!
Devine limpede că-n România
Nici... bumerangul nu se mai întoarce.

Stelian
IONESCU-ASTRALUS

Unui oarecare ministru al învățământului

Ajuns și eu la oarece etate,
Am terminat, cu greu, o facultate,
Dar dumnealui, rapid precum e vântul,
A „terminat” mai tot învățământul.

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

Tranziția

Ea este steaua ce conduce
Din certitudini spre păreri
Sau, mai precis, un drum ce duce
De undeva spre nicăieri.

Constantin ȚONE

Istoria ne e martor

Am strâns cureaua și am fost
Popor blajin cum altul nu-i,
Dar s-o mai strângem n-are rost
Decât... de gâtul știm noi cui.

Eugen ALBU

Separația puterilor în stat

Cum e la noi pot să vă spun,
Că nu-i pe lume precedent:
Își trag foloase în comun
Și-și fac de cap independent.

Ispas FEȚEANU

Fatalitate

Sfidând și EST, dar și APUS,
În Europa cea bătrână
Românii stau cu fruntea sus,
Dar cu genunchii în țărână.

Gheorghe SUCIU

Statele

Chișinău și București –
Două state românești,
Ar fi foarte fericite
De-ar fi... Statele Unite!

Efim TARLAPAN

Filosofie contemporană

Actualul stat de drept
Poate nu ne-a „tras în piept”.
Dar atât ne-a îndreptat,
Că ne-a cocoșat.

Corin BIANU

Viața

În acea-ncercare lungă
De-a ieși cumva la mal,
Unii luptă să ajungă,
Pe când alții-s duși de val.

Ioan FILIMON

Redresare economică

Încheind deștepte-afaceri,
Cred că-n anii ce-au să vină,
Asistăm la mari prefaceri...
În ruină.

Gheorghe ȘCHIOB

Mirajul Europei

În Spania visez să mă gădesc,
Ca să înalț castele milenare
Și morile celebre să-nvârtesc
Cu vântul care bate-n buzunare.

Mihai FRUNZĂ

După reformă

Pe al tranziției traseu
Românul-i la răscruce
Și nu te miri c-o duce greu,
Te miri că o mai duce!

Vasile LARCO

Țăranul basarabean

Trai frumos (cu chin, efortări)
Casă bună și mașină
Are! Mari realizări...
În America Latină.

Ion BERGHIA

Adeverire

La oraș sau în comună,
Când ne-alegem președinte,
Noi avem o vorbă bună:
Punem răul înaintea!

Janet NICĂ

Axioma tranziției

Purtăm pe umeri vechi păcate,
Sau un blestem de la natură,
Că azi trăim în libertate
Mai rău decât în dictatură.

Constantin TUDORACHE

Agricultura tranziției

Pe întinsele ogoare,
Printre multele nimicuri,
Nu știu dacă vezi tractoare
Câte crâșme și buticuri!

Titi TURCOIU

Aprupo de „Jos Guvernul!”

Sloganul ăsta vechi, eternul,
Să nu-l aud, precum am spus.
La ce să răsturnați Guvernul,
Când toate sunt cu fundu-n sus?

Nichi URSEI

Ce i s-a restituit țăranului

Fără cai și fără boi,
Cum să mai pornească plugul,
Când de la colhoz, la noi,
I-au restituit doar... jugul?

Iulian BOSTAN

Rugă

Scutește-ți rătăcita turmă!
I-ajung lumeștile-i nevoi;
Dă-i, Doamne, mintea de pe urmă,
Nu Judecata de Apoi!

Veron ENE

„În România se
întâmplă mereu
lucruri foarte
interesante,
pentru că nu se
întâmplă niciodată
ce trebuie.”

Ionuț-Daniel ȚUCĂ

Florian PRICOP

60 de ani de rugby la Bârlad

(7)

Ediția 1961

Apar jucători noi, tineri muncitori la F.R.B., foști elevi ai Școlii profesionale și foști juniori. Ca urmare a numărului mare de sportivi se reactivează fosta *Constructorul* cu jucători rulmentiști, un fel de echipă a doua, acolo unde se rodau aspiranții la prima echipă. Antrenor la aceasta echipă a fost numit profesorul Vlad Dumitru. În rândul echipei apar și primii frați, practicanți ai acestui sport: Viorel și Silviu Călin, Emil și Eugen Gîdei.

În acest an, *Rulmentul* domină Seria a III-a din care făcea parte. Pierde însă un meci important la Tecuci în urma unui arbitraj părtinitor, acolo unde și susținătorii bîrlădenilor în frunte cu Dumitrescu, directorul de atunci al fabricii, au ieșit destul de șifonați de către oamenii de ordine aflați la stadionul tecucean. La barajul de promovare a mers *Zimbrul* Tecuci, dar și aceasta a ratat calificarea în Divizia „A”.

În anul 1961, la Bârlad are loc al doilea meci internațional. De această dată, oaspeții au fost polonezii de la *Czarny – Bytum*, care au câștigat, la limită, cu 14-13.

Tot acum bîrlădenii au putut urmări alte două partide internaționale. Și anume cele din cadrul „Cupei Păcii”, Seria a III-a, respectiv: România – Bulgaria (70-3) și România – R.D.G (15-0). În lotul de tineret și doi bîrlădeni: Partenie și Pascal.

Iată lotul rulat de antrenorul – jucător Nicolae Balcan:

Anton Grandore
Ioan Dănilă
Mihai Popa
Vlad Dumitru
Gheorghe Vasiliu
Ion Patrichi
Gheorghe Dobrescu
Spiru Spiratos
Dumitru Năstruț
Ștefan Cristea
Ilie Pascal
Gheorghe Scobercea
Emil Crișan
Viorel Călin
Gheorghe Bănceanu
Laurențiu Cosma
Silviu Călin
Nicolae Cheleş
Sergiu Arfire
Carol Ardöi
Mihai Partenie
Aurel Stanciu
Mircea Paiu
Ioan Alexandru
Ioan Balciza

Rezultate din acest an:

Laminorul Roman – Rulmentul 8-11 (3-8)

Rulmentul – CSM Brăila 24-3 (13-0)

Joc deosebit de bun pentru rulmentiști, mai ales că spre finalul partidei, au jucat în 13 oameni, datorită

accidentărilor lui Paiu și Scobercea.

Ceahlăul Piatra Neamț – Rulmentul 5-15

Dinamo Bacău – Rulmentul 0-24 (0-14)

Bîrlădenii se aflau la cea de-a patra victorie consecutivă. Și aveau să o țină tot așa în campionatul de calificare, Seria a III-a.

Rulmentul – Ancora Galați 30-3 (16-3)

La acest joc și-au făcut debutul juniorii Cristea și Spiratos. Pentru bîrlădeni au marcat: Stanciu – 3 eseuri, Paiu – 2 eseuri și 3 transformări, Bănceanu – 2 eseuri și Balcan – eseu.

Rulmentul Bîrlad continuă să conducă în campionatul de calificare
(material apărut în gazeta „Steagul Roșu”, sub semnătura prolificului Eliade Solomon)

„Din returul campionatului de verificare la rugbi s-au consumat două etape. În seria a III-a continuă să conducă *Rulmentul Bîrlad*. Metalurgiștii bîrlădeni au înregistrat două victorii: 20-3 (14-0) cu *Laminorul* Roman, la Bîrlad, și 24-0 (14-0) la *Dinamo* Bacău. În ambele jocuri s-a observat o îmbunătățire a calității rugbiului prestat de aceasta echipă. Linia de trei-sferturi funcționează ireproșabil, evidențiindu-se Paiu, Balcan, Vlad și Scobercea. Jucătorii de la grămadă s-au dovedit și ei buni, câștigînd majoritatea

baloanelor. S-au evidențiat Călin II și Pascal. În general, rugbiștii de la Bîrlad practică un joc deschis și spectaculos.

Nu trebuie însă să trecem cu vederea unele lipsuri din punct de vedere disciplinar. De exemplu, în jocul cu *Laminorul* Roman, Gîdei și Scobercea și-au lovit în mod intenționat adversarii.

Iată autorii celor 44 de puncte înscrise în aceste două jocuri: Balcan 9 (3 încercări), Paiu 12 (o încercare, o lovitură de picior căzută, 3 transformări), Stanciu 9 (3 încercări), Scobercea 6 (2 încercări), Călin II 3 (o încercare), Călin I 2 (transformare) și Ardöi 3 (o încercare)".

Rulmentul – Dinamo Bacău 80-8 (30-8), 15 octombrie 1961.

Iată că și pe atunci se înregistrau scoruri fluvii. Un adevărat galop de sănătate pentru bârlădenii care au înscris numai puțin de 19 eseuri, semnate de: Balcan – 6, Partenie – 4, Stanciu – 3, Paiu – 2, Grandore – 2, V. Călin și Cristea – câte unul fiecare. Restul punctelor au fost înscrise de V. Călin și Paiu, din transformări.

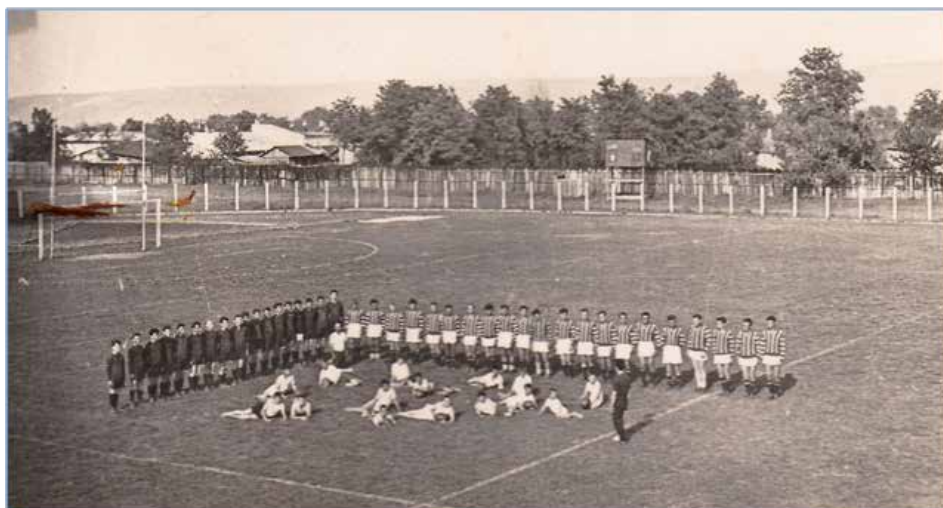
Petrolul Tecuci – Rulmentul 9-6 (0-0), 29 octombrie 1961.

Tecucenii au practicat un joc de intimidare, presărat cu multe durități. Cu toate acestea, Rulmentul a reușit să înscrie două eseuri prin Partenie și Stanciu.

La finele competiției, antrenorul Nicolae Balcan avea să facă următorul bilanț:

„La sfîrșitul campionatului de calificare la rugby, pe anul 1961, echipa noastră, în urma rezultatelor obținute, a ocupat locul II în Seria a III-a cu 38 puncte și un esaveraj de 241. Comportarea echipei în prima parte a campionatului a fost satisfăcătoare, aceasta datorîndu-se, în mare măsură, introducerii în echipă a unor elemente tinere, printre care doi juniori – Spiratos și Cristea. În a doua parte a campionatului, echipa, datorită unei mai bune coeziuni a dat satisfacție cu excepția jocului de la Brăila, unde, afară de condițiile atmosferice (lac pe tot terenul), jucătorii nu au dat randamentul scontat.

Locul II ocupat în seria respectivă nu justifică posibilitățile echipei întrucît jucătorii emiteau pretenții la locul I și eventual un loc în categoria A. Afară de slabele arbitraje de la Brăila și Tecuci, care au influențat direct rezultatele, au mai fost și alte greutăți. Deși conform planului de antrenament meciul de vîrf era cel de la Tecuci, totuși nu s-a putut efectua decît un singur antrenament

La începutul antrenamentului cu Dragoș Țenescu, loturile Rulmentul, Constructorul și juniorii

săptămînal. Aceasta și datorită unui sprijin slab primit de la consiliul orășenesc U.C.F.S.

Pentru conștiinciozitatea cu care au lucrat la antrenamente, pentru modul de viață pe care l-au dus și dragostea față de culorile colectivului, merită toate felicitările jucătorii: Grandore, Popa, Bănceanu, Partenie, Spiratos, Pascal ș.a. Nu același lucru se poate spune despre Paiu. Cu rutina și calitățile ce le posedă el putea da un randament maximum, așa cum ne obișnuise în anii 1958-1959 cînd nu lipsea de la nici un antrenament și cînd, de la meci la meci, era din ce ce în ce mai bun. Inconstanță în joc, din cauza lipsei de la antrenamente, au dovedit Cosma, Cheleș și Ardöi. Pentru anul viitor secția de rugby și-a propus introducerea în joc a unor elemente tinere, lărgirea lotului și începerea pregătirilor încă din luna decembrie a.c.

După cum menționam ceva mai sus, pe 20 august 1961, orele 17, a avut loc întîlnirea dintre bârlădeni și o altă echipă poloneză. De această dată ne-au vizitat rugbiștii de la *Czarny Bytom*, formație ce ocupă locul II, categoria „A”, în campionatul din aceasta țară. Polonezii ne-au învins destul de greu, la diferență de un punct: 14-13.”

Ediția 1962

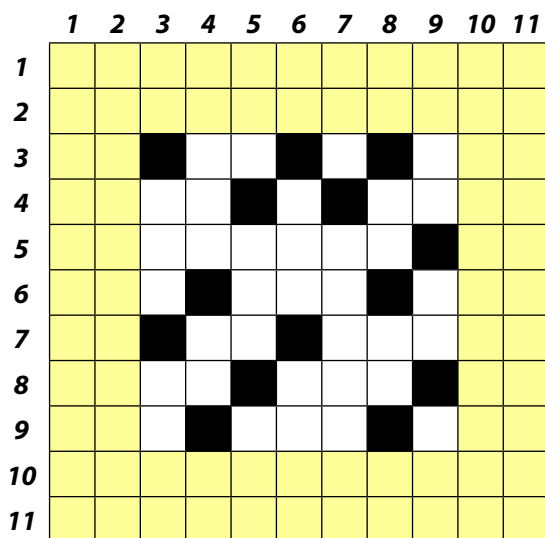
Rulmentul câștigă Seria a II-a a Diviziei „B” impunîndu-se în toate partidele disputate, inclusiv în meciul de baraj pentru promovarea în Divizia „A”. De această dată, la București, bârlădenii au întîlnit pe cei de la *Minerul* Lupeni, în fața cărora s-au impus cu 9-6, eseul victorios fiind înscris de Spiru Spiratos. Bârlădenii au promovat astfel pentru a doua oară în primul eșalon valoric și pentru prima dată sub titulatura de *Rulmentul*, acolo unde avea să rămână decenii de-a rîndul.

*6 mai 1962, Rulmentul – Constructorul 25-5.
În marginea rulmentistă:
Năstruț, Pascal, Cosma și Bănceanu.*

VIZIUNE PRIVIND VIAȚA NOASTRĂ (6)

(fantezie)

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Nămol pe marginii! – Încărcate în barcă! – Inimă de catalan! **4)** Trădător bine cunoscut – Restaurant modest. **5)** Buștean fasonat – Abis! **6)** Atacă la masă – Cățel curățit de coji! – Oficiul pentru Controlul Mărfurilor (siglă). **7)** Număr mic – Blid gol! – A se certa cu cineva. **8)** Cea care sare casa – Urmă de trecere în față – Coji de lemn! **9)** Automobil Clubul Român (siglă) – Treacă de la mine – Șantier arheologic. **10) ... 11) ...**

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Aripă de lăcar! – Cad pe spate! – Plăcut. **4)** Cel ce-ți umple halba – Găsite la cabană! – Doctor marginalizat! **5)** Vechi italian... din Toscana! – Retras din Riad! – Zână de poveste. **6)** Gât gol! – E de dreapta – Tact muzical. **7)** Vechi cântăreț grec – Se referă la aviație (fem.; pl.). **8)** Tras la margini! – Urmează după as – Puse în cadă! – Floare de mină! **9)** A parcurge un text – Sunt în cofă! – Variantă la alegere. **10) ... 11) ...**

Dicționar: OCM, ACR.

P.S.: Pornind din stânga sus și urmând în spirală traseul rasterat, veți descoperi viziunea subsemnatului cu privire la viața noastră (epigrama cu titlul „Cum merge viața (Sondaj)”).

Nelu VASILE,
Turburea, Gorj

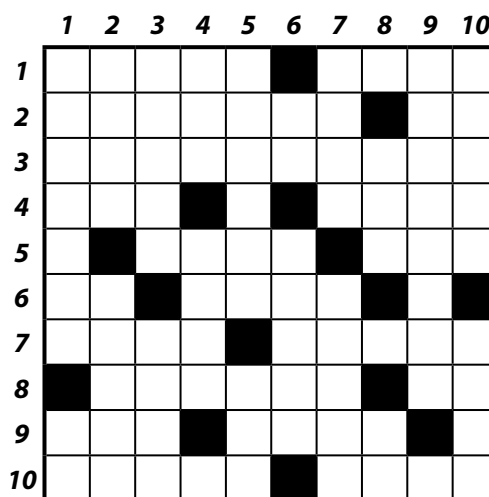
Dezlegări: Viziune privind viața noastră (6): CELBOGATCUM – TARESTESISU – NL – RC – D – TAL – IUDA – E – BIRT – ECARISAT – AA – TAC – ATE – OCM – NR – BD – RAFUI – IADA – RID – LN – ACR – FIE – SIT – NRADETNIANE – IEGREMENUPS (Cum merge viața (Sondaj) / Cel bogat, cu multă minte./ Spune: "Merge înainte!" / Întărește și săracul! / "Înainte... dar ca racul!"). **Copii:** COPII, MAMA, ODRASLA, IN, NOU NASCUTI, ARN, N, AMIC, C, CAON, ITA, AC, ISAC, I, RADA, NEICA, ROXANA, AM, ROD, TITI, A, ELEVI, ARON; **Frații:** GEMENI. **Copii mici:** NĂPĂRSTOCI (păstămăci). **De mamă:** MATERNITATE (tratamente). **Băieți:** VASILE, TOMA, EMILIAN, DAN, ROMEO, ALECU, STAN, CHIRIL, O, N, IOAN, U, RADUT, U, ICA, MIRON, ADAM, SICA, ANDI, I, LEONAS, ISAC, O, SIMION, Z, ILIAS, DARIE. **Fete:** : CLAUDIA, LIA, LAURA, VIOLA, OLGA, SILVIA, PAULINA, INA, O, S, SARA, A, TITA, GETA, I, E, EVA, ELIS, CLARA, IRINA, LETITIA, ANI, E, CARMEN, O, IOANA, LUCIA; **Carte de vizită:** CLAUDIA MANTA, URICANI. **Anagrame încrucișate:** ZICALE – USOR – AMOR – RURALI – RŢILA – ARID – ERA – UTA – IVI – A – INECAT – C – CLADA – INIMA – I – PERUCI – E – USA – EMU – STA – RATA – ALIPIT – EPICEN – ROSI – CACI – ERATIC.

Viața noastră

COPII

ORIZONTAL: 1) Eroii careului... ■...și cea care i-a adus pe lume. **2)** Copil ■ Primele incuri! **3)** Copiii născuți de curând (2 cuv.). **4)** Acidul ribonucleic (abr.) ■ Prieten. **5)** Copilul lui Priam și al Hecubei (mit.) ■ Fetița din dreapta! **6)** Indicator la busolă ■ Liric clujean, autorul poeziilor „Copilul lui Ștefan” și „Copiii săraci” (Emil). **7)** Copila Dochiei, harnică și frumoasă, din poezia lui George Coșbuc ■ Copil mai mare. **8)** Roman de Gala Galaction în care părintele Abel devine profesorul copiilor familiei Ciaur ■ Inimă de mamă! **9)** Copil (fig.) ■ Constantin cel alintat. **10)** Copii de școală ■ Fratele mai mare al lui Moise (leg.). **VERTICAL: 1)** Flăcăul care îl însoțește pe mire în ziua nunții, când pleacă după mireasă (reg.) ■ Apare Relu! **2)** Copilul mamei ■ Rege al României, al doilea fiu al principelui Karl Anton de Hohenzollern-Singmaringen. **3)** Copil ■ Au grijă de copiii altora (reg.). **4)** Luna ianuarie (presc.) ■ Copilul lui Oileus (mit.). **5)** Voce feminină în lirica noastră, autoarea poeziilor „Copilul meu, să nu mă cauți” și „Fata de cincisprezece ani” (Magda) ■ Caii de pe plai dobrogean. **6)** Lucia Stoian ■ Dominican italian (sec. 14). **7)** Joc de cărți ■ Grup de copii. **8)** Constelația „Ursa mică” (abr.) ■ Ionel Rășcanu. **9)** Copiliță. **10)** Copila familiei Vornicelu din povestirea „La Ciohorăni”, de Mihail Sadoveanu ■ Pictor clasic român, autorul tabloului „Frații” (Theodor). **Dicționar:** ARN, CAON, UMI.

Serghei COLOȘENCO

Frații

(Monoverb reflexiv:
4-6)

Copii mici

(Metagramă anagramată: XXXXXXXXAXX - XXXXXXXXOXX)

De mamă

(Monoverb cu incastu
anagramat:
XXXXXXXXXXXX = 11)

TERAPII

BĂIEȚI

ORIZONTAL: Nume și diminutive masculine.

VERTICAL: 1) Vector al cărui modul este egal cu unitatea, în matematică și în fizică ■ Bloc de gheață ce plutește pe o apă. 2) Cinci localități în Norvegia ■ Numele unui oraș pe fluviul Irrawaddy, în vechea Birmanie, vizitat de Marco Polo. 3) Oameni respectabili. 4) Râu de coastă în Irlanda ■ Muza astronomiei, reprezentată cu un glob în mâna stângă și un compas în dreapta, privind cerul. 5) Element de compunere cu sensul „referitor la dispersie”, „dizolvare” ■ Două localități în insula japoneză Honshu ■ „American Mathematical Society” (siglă). 6) Fata de la geam! ■ Cap de copil! ■ Participă direct la cununie (pl.). 7) Nățărau (reg.) ■ Odinioară (abr.). 8) Sunet lipsit de intensitate ■ Nume feminin. 9) Fluviu în Europa Centrală ce se varsă în Marea Baltică ■ Idiom german vorbit de unele populații evreiești. 10) Capătul îngroșat al unui ciomag sau al altor obiecte ■ În această zi. 11) „...1840”, poezie de Grigore Alexandrescu ■ Prieten.

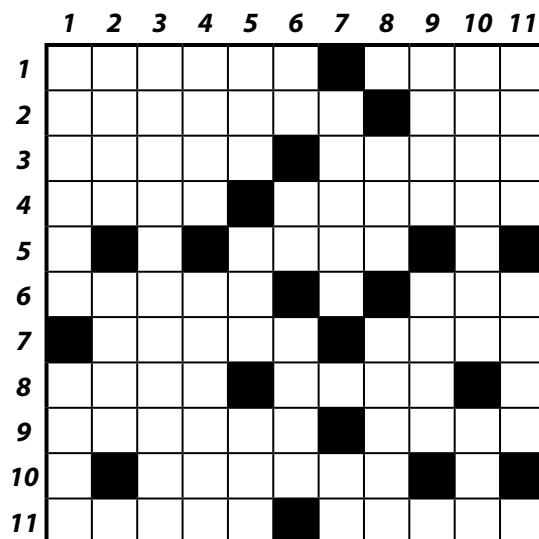
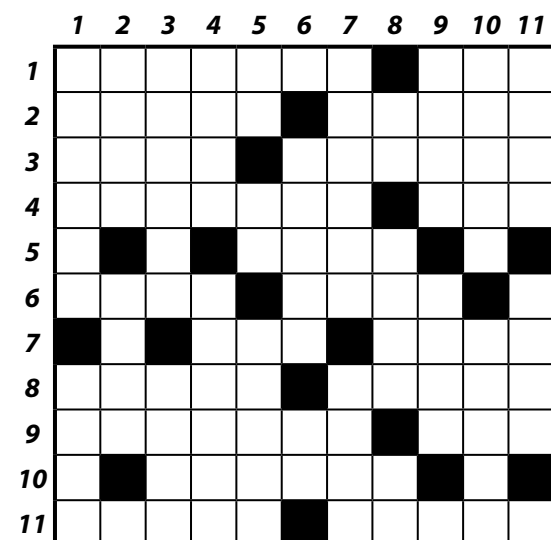
Dictionar: AMOT, AMIE, ILEN, ITO.

FETE

ORIZONTAL: Nume și diminutive feminine.

VERTICAL: 1) Obiect metalic în formă de pară, prevăzut cu o limbă mobilă care, lovindu-se de pereți, scoate sunete caracteristice ■ Substanță vâscoasă, întrebuințată la lipit. 2) Termen de respect pentru o soră mai mare, în Oltenia ■ Zâne din mitologia populară românească. 3) Lună de vară, numită în popor gustar ■ Localitate în Turcia asiatică. 4) Sistem muntos care separă Europa de Asia, supranumit „Pământul comorilor”, lung de circa 2000 km ■ Se referă la aviație. 5) Afirmație ■ Județul Iași (abr.) ■ Centrul unei așezări umane. 6) Putere, vlagă (reg.) ■ Pământ cu apă (reg.). 7) Referitoare la păsări (fem.) ■ Eroină ebreă din Vechiul Testament. 8) Pe el ■ Orașel în partea central vestică a Indiei ■ Negație. 9) A bate ■ A se uni cu cineva. 10) Vine de la Ileana ■ A se îmborsă. 11) „Association Advertsing Agencies” (siglă) ■ Nepot de fiu al lui Booz și Ruth, tatăl regelui David.

Dictionar: LALA, ATCA, IAEL, ATER, ISAI.

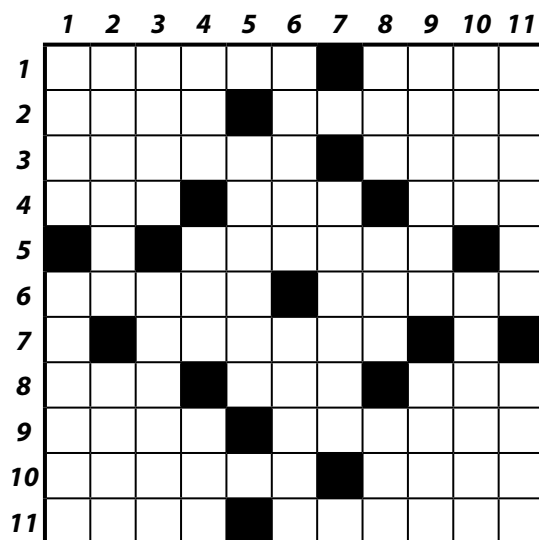

ANAGrame ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1) CIZELA ■ ROȘU. 2) MARO ■ RULĂRI. 3) OLĂRIT ■ RAID. 4) REA ■ TĂU ■ VII. 5) CETINĂ. 6) CALDĂ ■ MÂNII. 7) PURICE. 8) SAU ■ MEU ■ TAS. 9) ARTĂ ■ PILITĂ. 10) ÎNCEPE ■ SORI. 11) CÎCĂ ■ RECITA.

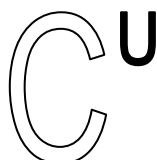
VERTICAL: 1) RAZE ■ CUCERI. 2) RAMOLI ■ PASA. 3) TOCĂ ■ CĂPIȚĂ. 4) RAI ■ IED ■ CAI. 5) NEURAL. 6) REȚEA ■ ANUME. 7) ULCICĂ. 8) RĂU ■ NAI ■ ARI. 9) SATIRI ■ STOP. 10) LOVI ■ SEMIȚI. 11) DRĂCII ■ CITA.

Costel FILIUȚĂ

Carte de vizită

(Triverb: 7, 5; 7)

Mulțumim !

tuturor celor care ne-au fost aproape
pe parcursul anului 2016

★ **9.916** persoane FIZICE ȘI JURIDICE ce au DONAT suma de **242.079** Lei

★ **626** persoane FIZICE ce au DIRECȚIONAT 2% DIN IMPOZITUL PE VENIT CĂTRE
asociația noastră

PERSOANE FIZICE

LITERELE A-B

AANEI ANGELICA ADRIANA, BARLAD
ABABEI ELENA, BARLAD
ABAZA CLEOPATRA, UNTESTI
ANDREI EMILIA, BARLAD
ACAMENITOI MARIN, ROSIESTI
ACATINCAI ANDRADA, MICLESTI
ACHIM MARIA, FALCIU
ADAM CONSTANTIN, BARLAD
ADAM COSTEL, 1 DECEMBRIE
ADAM DESPINA, BANCA
ADAM DUMITRU, BARLAD
ADAM IOAN, ROSIESTI
ADAM ION, BANCA
ADAM MARIA, 1 DECEMBRIE
ADAM MIHAI, 1 DECEMBRIE
ADAM NATALIA, ROSIESTI
ADAM STEFAN, FALCIU
ADAM VALERIA, STOIESESTI
ADOCHITEI GHEORGHE, BANCA
ADOCHITEI ILIE, BANCA
AELENEI CATINCA, MURGENI
AELENEI ELENA, AL VLAHUTA
AELENEI FLORIN, BARLAD
AFTENE ANA, ROSIESTI
AFTENE VASILE, ROSIESTI
AFTODE RUXANDA, TUTOVA
AGACHE CEZARINA, EPURENI
AGACHE ELENA, BARLAD
AGACHE SOLTANA, ROSIESTI
AGACHI IOANA, BARLAD
AGAPE ELENA, BARLAD
AGARICI STEFAN, BARLAD
AGAVRILOAEI ANICA, SULETEA
AGHION TEODORA, VOINESTI
AILENEI MARIANA, BARLAD
AILIOAEI DOINITA, VOINESTI
AILIOAEI ADRIAN, BARLAD
AILIOAEI LILIANA, BARLAD
AIONITOAE ELENA, BARLAD
AIONITOAE VERONEL, BARLAD
ALBU AURICA, FALCIU
ALBU CONSTANTIN, IVESTI
ALBU DUMITRU, IVESTI
ALBU ELENA, PUIESTI
ALBU GEORGETA, BARLAD
ALBU GHEORGHE, BOGDANITA

ALBU ILEANA, IVESTI
ALBU IOAN, IVESTI
ALBU IOANA, BARLAD
ALBU MARIAN, IVESTI
ALBU MIHALACHE, IVESTI
ALBU STAN, BARLAD
ALBU TOADER, IVESTI
ALBU VIOLETA, BARLAD
ALBU ZOITA, IVESTI
ALDEA ILONA-AURELIA, COROIESTI
ALECU VALERICA, VIISOARA
ALEXA CEZARINA, PERIENI
ALEXA ELENA, HALARESTI
ALEXA ILEANA, PERIENI
ALEXA IOANA, PERIENI
ALEXA IONEL, IANA
ALEXA LILIANA, BARLAD
ALEXA MARIA, HALARESTI
ALEXA MARIETA, BARLAD
ALEXA MIHAELA, PERIENI
ALEXA MIHAI, IANA
ALEXA MITRITA, ZORLENI
ALEXA NECULAI, ZORLENI
ALEXANDRACHE COSTACHE, 1 DECEMBRIE
ALEXANDRACHE COSTACHE, BANCA
ALEXANDRACHE FANICA, 1 DECEMBRIE
ALEXANDRACHE VASILE, BANCA
ALEXANDRACHI CARMEN, BARLAD
ALEXANDRESCU ELENA, BARLAD
ALEXANDRESCU MARIA, BARLAD
ALEXANDRESCU SEVASTITA, BARLAD
ALEXANDRU ALINA, POPENI
ALEXANDRU ANETA, POPENI
ALEXANDRU CATINCA, ROSIESTI
ALEXANDRU CONSTANTIN-VIISOARA, BARLAD
ALEXANDRU ELENA, POPENI
ALEXANDRU EUGENIA, BARLAD
ALEXANDRU FINITA, BANCA
ALEXANDRU ILIE, BARLAD
ALEXANDRU IOAN, ROSIESTI
ALEXANDRU IOAN, BANCA
ALEXANDRU ION, SULETEA
ALEXANDRU LILIANA, PERIENI
ALEXANDRU MARIA, PERIENI
ALEXANDRU MIOARA, POPENI
ALEXANDRU MIRONEL, BANCA

ALEXANDRU NECULAI, POPENI
ALEXANDRU NICULITA, SULETEA
ALEXANDRU NINA, BARLAD
ALEXANDRU OCTAVIEAN, BARLAD
ALEXANDRU RUXANDA, POPENI
ALEXANDRU SOLTANA, BANCA
ALEXANDRU SPIRIDON, POPENI
ALEXANDRU TUDORITA, BANCA
ALEXANDRU VICTORIA, BANCA
ALEXANDRU VIRGIL, BANCA
ALEXE VICTORIA, BARLAD
ALIXANDRACHI TITA, 1 DECEMBRIE
ALIXANDRESCU SEVASTITA, BARLAD
ALIXANDRESCU STERIANA, BARLAD
ALUPOAEI ARICLIA, BARLAD
ALUPOAIE IFTODE, BARLAD
ALUPOAIE IFTODE MARIANA, BARLAD
AMARINEI ANICA, POPENI
AMARINEI CATRINA, ZORLENI
AMARINEI IOAN, GRIVITA
AMARINEI MARIA, GRIVITA
AMARINEI MARIEA, POPENI
AMARINEI MARTA, POPENI
AMARINI GHEORGHE, ZORLENI
AMARINI NATALIA, POPENI
AMARIOAREI ION, TUTOVA
AMARITU MARIA, SUSUNI
AMARIUTEI FRASINA, STOIESESTI
AMARIUTEI IOANA, STOIESESTI
AMBROSA DUMITRA, FALCIU
AMBROSA DUMITRACHE, FALCIU
ANANIA COSTICA, PUIESTI
ANANIA GHEORGHE, IEZER
ANANIA GIORGETA, PUIESTI
ANANIA NATALIA, PUIESTI
ANDON FLORIN, GRIVITA
ANDONE COSTANTA, URDESTI
ANDONE GEORGETA, EPURENI
ANDONE GEORGETA, BLAGESTI
ANDONE GEORGETA, SIPENI
ANDONE IONUT, SULETEA
ANDONE JANEL, BANCA
ANDONE JENICA, EPURENI
ANDONE RODICA, BLAGESTI
ANDONE RODICA, BANCA
ANDONE TENTA, BLAGESTI
ANDONE VASILICA MARINELA, BANCA
ANDONI GABRIELA, BOGDANESTI
ANDONIE VASILE, BARLAD

ANDREI ANDONE, MURGENI
ANDREI ANICA, IVESTI
ANDREI ANICA, MURGENI
ANDREI ANIELA-DIANA, TUTOVA
ANDREI DUMITRU, IVESTI
ANDREI GABRIELA, BARLAD
ANDREI IONEL, BADEANA
ANDREI JANA, BARLAD
ANDREI LILIANA, POCHIDIA
ANDREI LIVIA, PUIESTI
ANDREI MARANDA, BARLAD
ANDREI MIRELA, BARLAD
ANDREI PETRU, PUIESTI
ANDREI SANDA, IVESTI
ANDREI SANGUREL, POGONESTI
ANDREI SANGVREL, IVESTI
ANDREI VALENTINA, COROIESTI
ANDREI VASILE, IVESTI
ANDREI VASILICA, SULETEA
ANDRIES IOANA, BARLAD
ANDRIES MARIA, FALCIU
ANDRIOAE EMILIA, CRING
ANDRIOAE IOAN, POGANA
ANDRIS MARIA, EPURENI
ANDROIC LUCIA, BARLAD
ANDRONACHE AUREL, PUIESTI
ANDRONACHE CONSTANTIN, BARLAD
ANDRONACHE CORINA, BARLAD
ANDRONACHE DANIELA, FRUNTISENI
ANDRONACHE TEODORA, VIISOARA
ANDRONACHE VALERICA, BARLAD
ANDRONACHI MITRA, VIISOARA
ANDRONIC RODICA, BARLAD
ANDRONIC VETA, BARLAD
ANEA CATINCA, ROSIESTI
ANEI DAN, BARLAD
ANGELESCU PAULA, BARLAD
ANGHEL ELENA, BARLAD
ANGHEL ENE, FALCIU
ANGHEL IOAN, BOZIA
ANGHEL ION, BARLAD
ANGHEL VETA, ZORLENI
ANGHEL VICTOR, FALCIU
ANGHEL VICTOR, BOZIA
ANGHELACHE GHEORGHE, SULETEA
ANGHELACHE VICTORIA, SULETEA
ANGHELACHE VIRGINICA, SULETEA
ANGHELINIS RODICA, CIOCANI
ANGHELUTA ADELINA, GRAJDENI

ANGHELUTA AUREL, PERIENI
ANGHELUTA CAMELIA, BARLAD
ANGHELUTA CORNELIA, PERIENI
ANGHELUTA EDUARD, BARLAD
ANGHELUTA ELENA, FRUNTISENI
ANGHELUTA GHEORGHE, UNTESTI
ANGHELUTA GICA, PERIENI
ANGHELUTA IOAN, VINDEREI
ANGHELUTA ION, FRUNTISENI
ANGHELUTA MARIA, BARLAD
ANGHELUTA MARIA, FRUNTISENI
ANGHELUTA MARIA, BALABANESTI
ANGHELUTA MARIANA, BARLAD
ANGHELUTA MARIOARA, BARLAD
ANGHELUTA MIHAELA, UNTESTI
ANGHELUTA MIOARA, PERIENI
ANGHELUTA MIRELA, LUNGESTI
ANGHELUTA NADIA, BARLAD
ANGHELUTA VICTORIA, GRAJDENI
ANGHELUTA ZANA, BARLAD
ANITA CONSTANTIN, ZORLENI
ANITEI ARISTIDE, ZORLENI
ANON GEORGETA, AL.VLAHUTA
ANTIPI IOANA, BARLAD
ANTOCE VALERICA, BARLAD
ANTOCHI ANISOARA, BARLAD
ANTOCHI LENUTA, TOMESTI
ANTOCHI MARIA, VIISOARA
ANTOFI ARINA, BARLAD
ANTOFI GHEORGHE, BARLAD
ANTOHE ALEXANDRU, PODU
TURCULUI
ANTOHI COSTICA, PERIENI
ANTOHI DUMITRU, TOMESTI
ANTOHI ELENA, PERIENI
ANTOHI MARIANA, BARLAD
ANTOHI MIHAELA, PERIENI
ANTOHI PARASCHIVA, FALCIU
ANTOHI VASILE, PERIENI
ANTOHI VILI, BARLAD
ANTON ALIN, PERIENI
ANTON CATALINA, PERIENI
ANTON CONSTANTIN, FRUNTISENI
ANTON CRISTINA, FRUNTISENI
ANTON ELENA, BARLAD
ANTON ELENA, BOGDANESTI
ANTON GHEORGHE, BARLAD
ANTON GHEORGHE, FRUNTISENI
ANTON ION, FRUNTISENI
ANTON LIOARA, BARLAD
ANTON MIRCEA, AL.VLAHUTA
ANTON OVIDIU, PERIENI
ANTON PACHITA, ROSIESTI
ANTON RODICA, ZORLENI
ANTON RODICA, PERIENI
ANTON STEFAN, BANCA
ANTON TASIA, PERIENI
ANTON TOADER, PERIENI
ANTON TRAIAN, ROSIESTI
ANTONESCU ANA, ROSIESTI
ANTONESCU IOANA, ROSIESTI
ANTONIC ANICA, ZORLENI
ANTONIC EUGEN, ZORLENI
APARASCHIVEI TEODORA,
VETRISOAIA
APAVALOAI EI CATINCA, FALCIU
APOROGLU ZORNEIA, MURGENI
APOSTOL ALEXANDRINA, TUTOVA
APOSTOL ANGEL, BARLAD
APOSTOL ELENA, IVESTI
APOSTOL ELENA, BANCA
APOSTOL GHEORGHE, BARLAD
APOSTOL GRIGORITA, BARLAD
APOSTOL ILEANA, VASLUI
APOSTOL MARIANA, BANCA
APOSTOL MIHAI, BANCA
APOSTOL VERONICA, HALARESTI
APOSTOL VIOREL, BARLAD

APOSTOLEANU EUGENIA, CIOCANI
APOSTOLEANU GHEORGHE, CIOCANI
APOSTOLEANU JANICA, CIOCANI
APOSTOLEANU MIHAITA, BARLAD
APOSTOLIDEI GABRIELA, BARLAD
APOSTU ALEXANDRU, VIISOARA
APOSTU ANETA, POGONESTI
APOSTU CONSTANTIN, ZORLENI
APOSTU DAN, GRIVITA
APOSTU ELENA, ZORLENI
APOSTU ENE, VIISOARA
APOSTU GABRIELA, FALCIU
APOSTU GHEORGHE, ZORLENI
APOSTU ILEANA, EPURENI
APOSTU ILINCA, VIISOARA
APOSTU IULIAN, BANCA
APOSTU MARANDA, IVESTI
APOSTU MARIA, SULETEA
APOSTU MARIA, BARLAD
APOSTU MARIANA, MANZATESTI
APOSTU PAUL, EPURENI
APOSTU RUXANDA, BANCA
APOSTU STEFAN, VIISOARA
ARAMA LENUTA, TUTOVA
ARBANAS EUGENIA, BARLAD
ARDELEANU IOAN, GRIVITA
ARDELEANU MONICA, SLANIC
MOLDOVA
ARDELEANU NICULINA-ECATERINA,
GRIVITA
AREDELENU TEREZA, SLANIC
MOLDOVA
ARHIP GABI, BARLAD
ARHIR IOANA, VETRISOAIA
ARHIRE EMILIA, EPURENI
ARHIRE FLORICA, CIOCANI
ARHIRE TASIA, EPURENI
ARION CULITA, BARLAD
ARION FLORICA, VINDEREI
ARITON IORDACHE, POGANA
ARITON MARIA, POGANA
ARITON MIHAELA, POGANA
ARITON NELA, VIISOARA
ARITON VASILICA, BARLAD
ARJA ILINCA, BARLAD
ARMANU DUMITRU, ROSIESTI
ARMANU ILEANA, BARLAD
ARMANU IOANA, ROSIESTI
ARMANU LILIANA-NICOLETA, VALEA
LUNGA
ARSANI IOANA, PERIENI
ARSENE AGRIPIA, ROSIESTI
ARSENE ANETA, PERIENI
ARSENE ECATERINA, PERIENI
ARSENE GHEORGHE, PERIENI
ARSENE IOAN, BARLAD
ARSENE IONELA-VALENTINA, PERIENI
ARSENE IULIA, BARLAD
ARSENE LILIANA, BARLAD
ARSENE MARIA, BARLAD
ARSENE NECULAI, BARLAD
ARSENE NECULAI, PERIENI
ARSENE NICOLETA, PERIENI
ARSENE VALENTIN-NELU, PERIENI
ARSENI CONSTANTIN, BANCA
ARSENI MARIOARA, STOIESESTI
ARSENIC VILICA, ROSIESTI
ARTENE ADRIAN, PERIENI
ARTENE BOGDAN, BARLAD
ARTENE CONSTANTA, ROSIESTI
ARTENE CONSTANTIN, PERIENI
ARTENE COSTEL, PERIENI
ARTENE DAVID, BANCA
ARTENE EMILIA, BARLAD
ARTENE EUGENIA, PERIENI
ARTENE GEORGETA, PERIENI
ARTENE GHEORGHE, BANCA
ARTENE GINA, PERIENI

ARTENE IOAN, BARLAD
ARTENE IONEL, PERIENI
ARTENE LENUTA, PERIENI
ARTENE MARIA, BARLAD
ARTENE MARIA, PERIENI
ARTENE MARIANA, PERIENI
ARTENE MIHAI, PERIENI
ARTENE MITRITA, PERIENI
ARTENE NECULAI, PERIENI
ARTENE NICOLAI, PERIENI
ARTENE NICOLETA, GRIVITA
ARTENE PARASCHIVA, BANCA
ARTENE PETRICA, DOCANEASA
ARTENE SIMINA, PERIENI
ARTENE SIMION, PERIENI
ARTENE SIMONA, PERIENI
ARTENE STANA, PERIENI
ARTENE TASIA, PERIENI
ARTENE VALENTIN, PERIENI
ARTENE VALENTINA, PERIENI
ARTENE VASILE, PERIENI
ARTENE VASILICA, PERIENI
ARTENE VIOLETA, PERIENI
ARTENE VIORICA, BARLAD
ARTENE VIORICA, VINDEREI
ARTENI CONSTANTA, BANCA
ARTENI CONSTANTA, GHERMANESTI
ARTENI DANUT, PERIENI
ARTENI LUCRETIA, PERIENI
ARTENI MARIANA, CIOCANI
ARTENI MIHAI, BANCA
ARTENI OTILIA, BANCA
ARTENI RELU, GHERMANESTI
ARTENIE PARASCHIVA, BARLAD
ASTEFANEI COSTEL, BARLAD
AUR MIRCEA, BOGDANESTI
AUR MIRODITA, BARLAD
AURAS MITICA, BACANI
AVADANEI DELEA, BARLAD
AVADANEI MARIA, BARLAD
AVADANII MIHAI, BARLAD
AVANU CASANDRA, IVESTI
AVANU ELENA, IVESTI
AVANU IOANA, IVESTI
AVANU IONICA, IVESTI
AVANU MARIA, UNTESTI
AVRAM ANETA, UNTESTI
AVRAM CORNELIA, POGANA
AVRAM COSTICA, UNTESTI
AVRAM ELENA, BARLAD
AVRAM ELENA, SACELE-BOGDANESTI
AVRAM ELVIRA, CRISTESTI
AVRAM GEORGETA, ROSIESTI
AVRAM GHEORGHE, ROSIESTI
AVRAM ILIANA, POGANA
AVRAM MAGHITA, BARLAD
AVRAM MARANDA, CIOCANI
AVRAM MIHAELA, BARLAD
AVRAM VERONICA, BARLAD
AXINIE MARINICA, IVESTI
AXINIE MARINICA, POGONESTI
AXINIEI CONSTANTA, POGONESTI
AXINTE ANGELICA, POGANA
AXINTE IOAN, POGANA
AXINTE NECULAI, TOMESTI
AXINTE RARITA, BARLAD
AXINTE TRAIAN, ZORLENI
AZAMFIREI DORIN, BARLAD
AZAMFIREI PETRU, BARLAD
AZAMFIREI VASILICA, FRUNTISENI
AZAMFIREI VIOREL, FRUNTISENI
AZAZUP MARCEL, BARLAD
BABACI ALINA, BARLAD
BABACI ION, CIRTIBASI
BABACI MARGARETA, CIRTIBASI
BABACI MARICELA FLORICA,
BOGDANITA
BABACIU MARIA, BARLAD

BABACIU PETRU, AL.VLAHUTA
BABACIU STELA, BARLAD
BABAI MANDITA, BANCA
BABAI VASILE, ROSIESTI
BABITE COSTICA, UNTESTI
BABITE ELENA, UNTESTI
BABITE LAURENTA-NICOLETA,
UNTESTI
BABITE MARIANA, UNTESTI
BABOI DUMITRU, SUSENI
BABOI MARIANA, BARLAD
BABU ELENA, FALCIU
BACAN MARIA, LALESTI
BACIU ANA, IANA
BACIU CONSTANTIN, BARLAD
BACIU COSTEL, ZORLENI
BACIU ELENA, BARLAD
BACIU ILEANA, ZORLENI
BACIU IULIAN, ROSIESTI
BACIU LILIOARA, IANA
BACIU MARIA, BARLAD
BACIU MIHAI, BARLAD
BACIU MIOARA, BARLAD
BACIU VASILE, POGANA
BADANAC ION, ZORLENI
BADANAC VASILICA, ZORLENI
BADARAU CATALIN, BACANI
BADARAU IOAN, GRIVITA
BADARAU LINA, GRIVITA
BADARAU LORENT, GRIVITA
BADARAU NECULAI, UNTESTI
BADARAU VASILE, BARLAD
BADARAU VERONICA, BARLAD
BADARAU ZOITA, GRIVITA
BADEA LIDIA, BARLAD
BADEANU TIBERIU, FINTINELE
BADINA ADRIANA, BARLAD
BADIU HRISTACHE, COROIESTI
BADIU MICA, BARLAD
BADIU RAMONA, BARLAD
BADRAGAN CATALIN, POPENI
BADRAGAN ELENA, GRAJDENI
BADRAGAN GINA, BARLAD
BADRAGAN INA, BARLAD
BADRAGAN IOAN, BARLAD
BADRAGAN MIHAELA, BARLAD
BADRAGAN ZINICA, BARLAD
BADROS NICULINA, UNTESTI
BADULESCU ANCA, DRUJESTI
BADULESCU LACRAMIOARA, BACANI
BADULESCU LILIANA, BACANI
BADULESCU TEODORA, BACANI
BADULET GEORGETA, ZORLENI
BADULET STEFAN, SIMILA
BAEREL LILIANA, IANA
BAEREL VASILE, IANA
BAGDASAR LUMINITA, BARLAD
BAGIA MARIA, CIOCANI
BAGU CEZAR, POPENI
BAGU GHEORGHE, GRIVITA
BAGU GHEORGHE, HALARESTI
BAGU GHEORGHE, PERIENI
BAGU IOAN, VULPASANI
BAGU NECULAI, ZORLENI
BAGU RUSANDA, ZORLENI
BAGU RUXANDA, BARLAD
BAGU VASILE, IANA
BAHNA TRIAN, BARLAD
BAHNARU AUREL, POGANA
BAHNARU AURICA, POGANA
BAHRIM ANA, BARLAD
BAHRIM ANA, MURGENI
BAHRIM CRISTINEL, BACANI
BAHRIM DORINA, SULETEA
BAHRIM FANICA, FALCIU
BAHRIM IOANA, RAIU
BAHRIM NECULAI, SULETEA
BAHRIM SAFTA, MURGENI

BAHRIM STEFAN, SULETEA
BAIAS VASILICA, BARLAD
BAICAN CONSTANTIN, BARLAD
BAICU ADRIANA, BARLAD
BAICU CONSTANTIN, BARLAD
BAICU COSTICA, CIOCANI
BALABAN ADRIAN, BARLAD
BALABAN DAN, BARLAD
BALABAN DENISA, BARLAD
BALABAN DINU, BARLAD
BALABAN GABRIELA, BALABANESTI
BALABAN LUCICA, GRIVITA
BALABAN MITICA, BARLAD
BALABAN NICULINA, BARLAD
BALABAN PETRICA, BARLAD
BALABAN PETRU, BARLAD
BALABANDAN, BARLAD
BALAES VASILE, BARLAD
BALAIS FILIP, BANCA
BALAIS SOFIA, BANCA
BALAIS VASILICA, ZORLENI
BALAN ADRIAN COSTEL, BARLAD
BALAN AURICA, POGANA
BALAN AURICA, BARLAD
BALAN AURICA, MINZATI
BALAN CONSTANTA, POPENI
BALAN CONSTANTIN , POGANA
BALAN CONSTANTINA, IVESTI
BALAN CRISTINA, UNTESTI
BALAN DANIEL, POPENI
BALAN DANIELA, BARLAD
BALAN DORU, VIISOARA
BALAN ECATERINA, BARLAD
BALAN ELENA, BANCA
BALAN ELENA, HALARESTI
BALAN ELENA, ZORLENI
BALAN ELENA, IVESTI
BALAN ELENA, SIRBI
BALAN GEORGE, UNTESTI
BALAN GHEORGHE, IANA
BALAN GRIGORE, EPURENI
BALAN ILEANA, GHERGHESTI
BALAN IOAN, UNTESTI
BALAN IOANA , IVESTI
BALAN ION, ZORLENI
BALAN IONEL, UNTESTI
BALAN LEONIDA, BARLAD
BALAN LILIANA, POGANA
BALAN LILIANA, BARLAD
BALAN LIVIA, BANCA
BALAN MARGHIOALA, BANCA
BALAN MARIA, BARLAD
BALAN MARIAN, IVESTI
BALAN MARIANA, BARLAD
BALAN MIHAI, BARLAD
BALAN MIHALACHE, UNTESTI
BALAN MITRITA, BARLAD
BALAN NATALIA, ZORLENI
BALAN NECULAI, BANCA
BALAN NICOLETA, BARLAD
BALAN ODETA, BARLAD
BALAN PETRONEL, UNTESTI
BALAN PETRU, MINZATI
BALAN RELU, BARLAD
BALAN SEBASTIAN, COROIESTI
BALAN STEFANA, BARLAD
BALAN TOADER, BANCA
BALAN VASALCA, COSTESTI
BALAN VASILE, BARLAD
BALAN VASILE, PERIENI
BALAN ZAHARIA, POPENI
BALANESCU OCTAVIAN, BARLAD
BALAUTA IOAN, VOINESTI
BALICA LADI, IDRICI
BALICA MARICICA, BARLAD
BALICA OVIDIU, BARLAD
BALMUS ELISABETA, FLORENI
BALMUS IORGU, FLORENI

BALTAG ANDREEA, BARLAD
BALTAG GHEORGHE, PERIENI
BALTAG LUCRETIA, BANCA
BALTAG MARICEL, PERIENI
BALTAG MARICICA, PERIENI
BALTAG RENADA, BARLAD
BALTAG VASILE, PERIENI
BALTAG VIOREL, BANCA
BANCEANU CORNELIA, BANCA
BANCEANU DUMITRU, BANCA
BANCEANU ELENA, BANCA
BANCEANU ELENA, BARLAD
BANCEANU GEORGETA, BANCA
BANCEANU IONEL, BARLAD
BANCEANU IORDACHE, BANCA
BANCEANU MITICA, BARLAD
BANCEANU STEFAN, BANCA
BANCEANU STEFAN, GHERMANESTI
BANCEANU ZANFIRA, BARLAD
BANCIANU ELENA, BARLAD
BANCILA EUGEN, UNTESTI
BANCILA FLORIN, PERIENI
BANCILA GEORGETA, BARLAD
BANCILA GHEORGHE, PERIENI
BANCILA GHEORGHE, TOMESTI
BANCILA LENUTA, POGANA
BANCILA MIRCEA, MASCUREI
BANCILA NECULAI, PERIENI
BANCILA NICULINA, BARLAD
BANCILA OVIDIU, PERIENI
BANGAU ALIN, ULEA
BANGAU ARON, UNTESTI
BANGAU FLORINA, UNTESTI
BANICA DOINA, BARLAD
BANICA STELIAN, BARLAD
BANTAS DOINA, BARLAD
BARA GHEORGHE, ZORLENI
BARA GHEORGHE , ZORLENI
BARA JANA, PRIPONESTI
BARA NECULAI, PRIPONESTI
BARABANCIA MARICEL, CIOCANI
BARABANCIA MIHAELA, CIOCANI
BARABOI CATINCA, BARLAD
BARAITARU GHEORGHE, BARLAD
BARAN ACLARA, 1 DECEMBRIE
BARAN FRASINA, STOIESESTI
BARBALATA CONSTANTIN, BARLAD
BARBALATA RADU, BANCA
BARBARASA MARINELA, BADEANA
BARBASCU ANA-MARIA, CRING
BARBASCU ANETA, HALARESTI
BARBASCU AURICA, BARLAD
BARBASCU CONSTANTIN, BARLAD
BARBASCU COSTEL, POGANA
BARBASCU COSTICA, TOMESTI
BARBASCU CRISTINEL-VALENTIN, POGANA
BARBASCU DUMITRU, HALARESTI
BARBASCU ELENA, TOMESTI
BARBASCU GHEORGHE, POGANA
BARBASCU LAMIITA, POGANA
BARBASCU MARIA, POGANA
BARBASCU MARICICA, POGANA
BARBASCU MIHAELA, POGANA
BARBASCU NECULAI, TOMESTI
BARBASCU RUXANDA, POGANA
BARBASCU SANDICA, CRING
BARBASCU TANTA, HALARESTI
BARBASCU VASILE, IANA
BARBASCU VASILE, POGANA
BARBIERU ECATERINA, BARLAD
BARBIERU VIOREL, MALUSTENI
BARBOSANU IONUT, BARLAD
BARBOSANU TASIA, VETRISOAIA
BARBU ADRIAN, POGANA
BARBU AURICA, BARLAD
BARBU CAROLINA, BARLAD
BARBU CATALIN, BOGDANESTI

BARBU COSTEL, POGANA
BARBU DUMITRU, BARLAD
BARBU ELENA, FALCIU
BARBU ELENA, BARLAD
BARBU GEORGETA, PERIENI
BARBU GHEORGHE, POGANA
BARBU GHEORGHE , POGANA
BARBU ILEANA, POGANA
BARBU IOAN, PERIENI
BARBU IOAN, BARLAD
BARBU IOAN, CRIVESTI
BARBU IOANA, BARLAD
BARBU MARIAN, BARLAD
BARBU MARIN, POGANA
BARBU NICULINA, BARLAD
BARBU STAN, PERIENI
BARBUL RODICA, SCHINENI
BARBUNTOIU ANDREI, BARLAD
BARGAU ELENA, PERIENI
BARLADEANU ION, BARLAD
BARNOSCHI STELIAN, VASLUI
BARSAN NICULINA, UNTESTI
BARSAN ROMICA, VOINESTI
BASOC NECULAI, PODU TURCULUI
BASTA MARANDA, CIOCANI
BASTA MARGARETA, BARLAD
BASTEIA MARIA, MURGENI
BASTEIA NICOLETA, MURGENI
BASTEIA SOLTANA, MURGENI
BASTON CHIRA, ZORLENI
BASTON ELENA, BACANI
BASTON VASILE, ZORLENI
BATA ELENA, POIENESTI
BATAR ELENA, BARLAD
BATISTA MARIA, MURGENI
BATOG ALICSANDRINA, DOCANI
BAUMER GETA, BARLAD
BAUNER PETRU, BARLAD
BAZGAN IOAN, TUTOVA
BEGIU FLORIN, MURGENI
BEJAN AURELIEAN, PUIESTI
BEJAN CONSTANTIN, IVESTI
BEJAN COSTICA, BARLAD
BEJAN ELENA, IVESTI
BEJAN ELENA, BARLAD
BEJAN EUGENIA, VETRISOAIA
BEJAN GHEORGHE, IVESTI
BEJAN GHERGHINA, IVESTI
BEJAN ILIANA, IVESTI
BEJAN ILIANA-IVESTI, BARLAD
BEJAN IOAN, IVESTI
BEJAN LIDIA, BARLAD
BEJAN MANDITA, IVESTI
BEJAN MARGARETA, GRIVITA
BEJAN MARIANA, IVESTI
BEJAN MIRELA, BARLAD
BEJAN MIRELA DIANA, VINDEREI
BEJAN ROMEO, GRIVITA
BEJAN STEFANACHE, IVESTI
BEJANARU CATINCA, FRUNTISENI
BEJENARU CATINCA, FRUNTISENI
BEJENARU DUMITRU, ROSIESTI
BEJENARU GETA, BARLAD
BEJENARU LUCIA, BARLAD
BEJENARU NECULAI, FRUNTISENI
BEJENARU SAVA, VETRISOAIA
BEJENARU VRABIE ELENA, AL.VLAHUTA
BEJENARU VRABIE SANDU, AL.VLAHUTA
BELCEANU ADRIANA, BRASOV
BELCEANU LIVIU BOGDAN, BRASOV
BELDIMAN ANETA, BARLAD
BELDIMAN CONSTANTIN, BARLAD
BELDIMAN RODICA, BARLAD
BEN BASAT LILIANA, BARLAD
BENEA EMILIA, BARLAD
BENEA IONEL, BARLAD

BERARU MIHAI, SUSENI
BERESCHI ILEANA, AL.VLAHUTA
BERESCHI NECULAI, AL.VLAHUTA
BERESCU MANOLE, BERESTI
BERLEA AUREL, BANCA
BERLEA ELVIRA, BANCA
BERLEA MARILENA, GHERMANESTI
BERLEA RAMONA, BARLAD
BERLEA VICTOR, BANCA
BERNAD CORNEL, SLANIC MOLDOVA
BERTEA GEORGETA, CIOCANI
BERTEA IOANA, BARLAD
BERTEA PARASCHIVA, CIOCANI
BERTIA CONSTANTIN, BARLAD
BIACA IANCU, FALCIU
BIACA STEFAN, FALCIU
BICHER ELENA, TUTOVA
BICHER IONEL, IVESTI
BICHER MARICICA, IVESTI
BICHER PETRICA, GRIVITA
BICHESCU ILIANA , IVESTI
BICHESCU PARASCHIVA, IVESTI
BICHESCU PARASCHIVA IVESTI, BARLAD
BICHILIE AUREL, TUTOVA
BICHINET AUREL, IANA
BICHINET DUMITRU, HALARESTI
BICHINET LISAVETA, IANA
BICHINET MARIA, HALARESTI
BICHINET MARIA, SILISTEA
BICLEA ANISOARA, IANA
BICLEA CATINCA, BARLAD
BICLEA MARIA, IANA
BICLEA SOLTANA, VIISOARA
BICLEA VASILE, IANA
BICU MARIA, VETRISOAIA
BIGEA MARIA, CIOCANI
BIGHIU ARIAN, BARLAD
BIGHIU GEORGE, BARLAD
BIGHIU IOANA RALUCA, BARLAD
BIGHIU SAFTA, BARLAD
BIGHIU TEODORA, IBANESTI
BIGU ANICA, PERIENI
BIGU AUREL, PERIENI
BIGU COSTEL, BARLAD
BIGU COSTEL, PERIENI
BIGU CRISTINA, PERIENI
BIGU DIOGEN, DRUJESTI
BIGU DOINA, ZORLENI
BIGU ELENA-VIOLETA, BANCA
BIGU EMILIA, BACANI
BIGU GEORGETA, PERIENI
BIGU GEORGIAN, ZORLENI
BIGU GHEORGHE, ZORLENI
BIGU GHEORGHE, DRUJESTI
BIGU GIGH-IULIAN, BACANI
BIGU IRINA, GRIVITA
BIGU LUCICA, ZORLENI
BIGU MARANDA, PERIENI
BIGU MARIA, BARLAD
BIGU ROXANA, BARLAD
BIGU SILVIA, BACANI
BIGU SIMINA, PERIENI
BIGU STEFAN, BARLAD
BIHIU STEFANA, BARLAD
BINCU AURICA, IANA
BINCU IOAN, IANA
BIRCA CATALIN, BARLAD
BIRCA DANIELA, BARLAD
BIRCA MARIA, BARLAD
BIRDA AURICA, ROSIESTI
BIRDA CONSTANTIN, ROSIESTI
BIRDA DOMNICA, ROSIESTI
BIRDA ION, ROSIESTI
BIRLADEANU COSTICA, BARLAD
BIRLADEANU RAMONA, BARLAD
BIRLIGA LILIANA, BANCA
BIRSA CEZARINA, BARLAD

BIRSAN ANICA, UNTESTI
 BIRSAN GRIGORE, VOINESTI
 BIRSAN MIHAI, OBIRSENI
 BIRSAN NICULITA, BARLAD
 BIRSAN ROMICA, VOINESTI
 BIRZOI VOCTORIA, BARLAD
 BIZIM ANICA, POPENI
 BIZIM ARTIMIZIEA, POPENI
 BIZIM COSTEL, ZORLENI
 BIZIM ELENA, POPENI
 BIZIM FANICA, POPENI
 BIZIM GEORGETA, POPENI
 BIZIM IOANA, POPENI
 BIZIM IRINA, POPENI
 BIZIN DOREL, POPENI
 BLAGA DORINA, ZORLENI
 BLAGA ELENA, GRIVITA
 BLAGA GHEORGHE, ZORLENI
 BLAGA IOAN, GRIVITA
 BLAGA MARIA, BACANI
 BLAGA NECULAI, ZORLENI
 BLAGA PETRU, BARLAD
 BLAGA VASILE, BARLAD
 BLAICOVICI IOAN, TUTOVA
 BLAICOVICI OTILIA, TUTOVA
 BLANARIU CONSTANTIN, VIISOARA
 BLANARIU CONSTANTIN, BARLAD
 BLANARU COSTEL, PUIESTI
 BLANARU ELENA, BACANI
 BLANARU MARIA, MALUSTENI
 BLANARU MARIA, VETRISOAIA
 BLANARU MARIA-ELENA, MALUSTENI
 BLANARU NECULAI, CIOCANI
 BLEGU RODICA, BARLAD
 BLEJERU COSTEL, BACANI
 BLEJERU CRISTINEL, BARLAD
 BLEJERU GETA, BACANI
 BLEJERU MIRELA-FANICA, BACANI
 BLEJERU VALERICA, BACANI
 BLEOJU CATALIN, ZORLENI
 BLEOJU ELENA, BARLAD
 BLEOJU FLORICA, BARLAD
 BLEOJU GABI, UNTESTI
 BLEOJU ION, ZORLENI
 BLEOJU MARIA, BARLAD
 BLEOJU TUDORITA, SIMILA
 BLEOJU VICTORIA, IANA
 BLIOJU GEORGETA, IANA
 BLIOJU SILVIA, BARLAD
 BLOH DANUT, BARLAD
 BOACA CARMEN, BACANI
 BOACA MARIANA, BACANI
 BOACA MARICICA, BACANI
 BOB DORINA, BARLAD
 BOB MAXIMILIAN, BARLAD
 BOBARCA VASILE, BANCA
 BOBEA CONSTANTIN, BARLAD
 BOBEI MITRA, GHERMANESTI
 BOBIRCA ARISTITA, BANCA
 BOBIRCA STEFANACHE, BANCA
 BOBIRNEA ANDRIAN, IVESTI
 BOBIRNEA GABRIELA, IVESTI
 BOBOC CALIOPIA, BARLAD
 BOBOC CARMEN, TUTOVA
 BOBOC PETRU, GRIVITA
 BOCA DUMITRU, ZORLENI
 BOCA MARANDA, HREASCA
 BOCA MARIA, ZORLENI
 BOCA PETREA, POPENI
 BOCAN SORIN, BARLAD
 BOCANET JENICA, OBIRSENI
 BOCANET NECULAI, ZORLENI
 BOCANET VIOREL, FRUNTISENI
 BOCMAN ELENA CRISTINA, BARLAD
 BOCMAN GHEORGHE, VIISOARA
 BOCMAN MARIA, BARLAD
 BOCMAN MARIANA, VIISOARA
 BOCMAN REMUS-GEORGE, VIISOARA

BOCMAN SILVIAN-DIMITRIE, VIISOARA
 BODEA SILVICA, BALABANESTI
 BODESCU DUMITRU, BARLAD
 BODESCU MARIA, BARLAD
 BODESCU MARIETTA, BARLAD
 BODROS CULITA, BARLAD
 BOGDAN ISABEL, BARLAD
 BOGESCU ANA, BARLAD
 BOGESCU RODICA, POGANA
 BOGHIU ANA, BARLAD
 BOGHIU ANICA, TUTOVA
 BOGHIU GHEORGHE, CIOCANI
 BOGHIU ILEANA, ZORLENI
 BOGHIU MARIA, BARLAD
 BOGHIU MARIA, CRINGU NOU-CIOCANI
 BOGHIU MIHAI, ZORLENI
 BOGOS ALEXANDRINA, BANCA
 BOGOS ELIZA, ROSIESTI
 BOGOS GINA, VIISOARA
 BOGOS GINA ANISOARA, VIISOARA
 BOGOS MARIANA, BARLAD
 BOGOS NICU, VIISOARA
 BOGOS VALERIAN, BARLAD
 BOGOS ZOITA, CERTESTI
 BOIDACHE ALEXANDRU, BARLAD
 BOIDACHE GEORGETA, POPENI
 BOIDACHE MARIA, BARLAD
 BOIDACHE MARIEA, BARLAD
 BOIDACHE TOADER, BARLAD
 BOITAN MIHAELA, TUTOVA
 BOJNEAGU BEBE, VINDEREI
 BOLBOACA ANA, BARLAD
 BOLEA CORINA, BOGDANITA
 BOLEA DANIELA, PERIENI
 BOLEA GEORGETA, BARLAD
 BOLEA IOAN, BAGDANITA
 BOLEA MIHAI, BARLAD
 BOLEA MIRCEA, BACANI
 BOLEA NECULAI, BARLAD
 BOLEA POLIXENIA, PERIENI
 BOLEA TUDORA, PERIENI
 BOLGAN TINCA, EPURENI
 BOLGAR CATALINA, BARLAD
 BOLGAR LUCIAN, BARLAD
 BOLIA DUMITRU, BARLAD
 BOLOI AUREL, SILISTEA
 BONCAN AURELIA, BUDA
 BONDOLEA MARIA, HREASCA
 BONTEA GEORGIANA, AL.VLAHUTA
 BONTEA OANA, AL.VLAHUTA
 BONTEA OANA, FLORESTI
 BONTEA VASILE, BACANI
 BORCEA MARIANA, BARLAD
 BORCEA TOADER, BARLAD
 BORCEA TOADER, GRIVITA
 BORCILA IONEL, BARLAD
 BORDEIANU ANGELA, BANCA
 BORDEIANU ANICA, BANCA
 BORDEIANU ANTONIA, BANCA
 BORDEIANU AUREL, SATU NOU
 BORDEIANU AURICA, BANCA
 BORDEIANU AXINTE, BANCA
 BORDEIANU CATALINA, BANCA
 BORDEIANU COSTEL, BANCA
 BORDEIANU CRISTINA, BARLAD
 BORDEIANU DANIEL-IULIAN, BANCA
 BORDEIANU DANUT, BANCA
 BORDEIANU DUMITRU, BANCA
 BORDEIANU ELENA, BANCA
 BORDEIANU FLORIN, BARLAD
 BORDEIANU GEORGETA, BARLAD
 BORDEIANU GETA, BANCA
 BORDEIANU GRIGORE, 1 DECEMBRIE
 BORDEIANU ILEANA, BANCA
 BORDEIANU ION, BANCA
 BORDEIANU IONEL, BANCA
 BORDEIANU JENICA, BANCA
 BORDEIANU LUCEL, BANCA

BORDEIANU MANDITA, STOIESESTI
 BORDEIANU MANOLACHE, BANCA
 BORDEIANU MARINELA, STOIESESTI
 BORDEIANU NICOLETA, BANCA
 BORDEIANU NICU, 1 DECEMBRIE
 BORDEIANU OANA, BARLAD
 BORDEIANU POLENA, SATU NOU
 BORDEIANU TOADER, 1 DECEMBRIE
 BORDEIANU VASILICA, BARLAD
 BORDS MARIA, MURGENI
 BORHAN TASIA, IASI
 BORNAZ DIMITRA, BARLAD
 BORNAZ MARICICA, GRIVITA
 BORNAZ TINCA, ZORLENI
 BORODA DOINITA, ZORLENI
 BORODESCU IULIA, GRIVITA
 BOROS ANISOARA, MALUSTENI
 BOROS CAROLINA, BARLAD
 BOROS CORNEL-MIHAI, TUTCANI
 BOROS DUMITRU, BARLAD
 BOROS GIANINA, BARLAD
 BOROS IONUT, BARLAD
 BOROS LUCICA, TUTCANI
 BOROS MILICA, POPENI
 BOROS SAFTA, MALUSTENI
 BOROS STELA, POPENI
 BOROSescu VIORICA, GRIVITA
 BOROS ANISOARA, BARLAD
 BORS COSTEL, POPENI
 BORS DUMITRU, GHIREASCA
 BORS ECATERINA, MALUSTENI
 BORS GHEORGHE, POPENI
 BORS IOANA, IVESTI
 BORS MANDITA, POPENI
 BORS MARGHIOALA, BARLAD
 BORS MARIA, ZORLENI
 BORS MARIA, TUTCANI
 BORS MARIAN, MURGENI
 BORS MARIANA, MURGENI
 BORS NECULAI, TUTOVA
 BORS NECULAI, FLORENI
 BORS NEULAI, TUTOVA
 BORS TINCA, MALUSTENI
 BORZA CATALIN, BARLAD
 BORZA CONSTANTIN, BARLAD
 BORZA IOAN, UNTESTI
 BORZA MARIA LILIANA, BARLAD
 BOSCA ELENA, OBIRSENI
 BOSNEA ARTEMIZA, PERIENI
 BOSNEA AURICA, BARLAD
 BOSNEA LICA, BACANI
 BOSNEA MARCELA, BANCA
 BOSNEA MARIANA, BARLAD
 BOSNEA MARICICA, HALARESTI
 BOSNEA PAUL, BARLAD
 BOSNEA VASILE, GURA IDRICI
 BOSNIA MARIA, BARLAD
 BOSTAN ANGELICA, BARLAD
 BOSTAN ANISOARA, BARLAD
 BOSTAN ELENA, BACANI
 BOSTAN MARIEA, FRUNTISENI
 BOSTAN MARIEA, GRAJDENI
 BOSTAN PARASCHIVA, GRAJDENI
 BOSTAN VASILE, BARLAD
 BOT EUGENIA, RAIU
 BOT EUGENIEA, MURGENI
 BOTAS ION, MALUSTENI
 BOTEZ AURELIA, BARLAD
 BOTEZ AURELIA, CIOCANI
 BOTEZ DUMITRA, BARLAD
 BOTEZ ECATERINA, BARLAD
 BOTEZ ELENA, BARLAD
 BOTEZ ION, BARLAD
 BOTEZ MARCELA, PUIESTI
 BOTEZ SUZETA, BOGDANITA
 BOTEZARTU IOANA, ZORLENI
 BOTEZARTU VALENTINA, MITOC
 BOTEZARU VASILE, GRIVITA

BOTEZATU ADELA, ZORLENI
 BOTEZATU ALEXANDRU, AL.VLAHUTA
 BOTEZATU ALINA, BARLAD
 BOTEZATU ANICA, MORARENI-AL.
 VLAHUȚA
 BOTEZATU AURICA, PUIESTI
 BOTEZATU COSTICA, ZORLENI
 BOTEZATU CRISTINA, ZORLENI
 BOTEZATU ECATERINA, MURGENI
 BOTEZATU ELENA, BARLAD
 BOTEZATU GHEORGHE, BARLAD
 BOTEZATU GHEORGHE, IVESTI
 BOTEZATU IOAN, ZORLENI
 BOTEZATU ION, ZORLENI
 BOTEZATU ION, BARLAD
 BOTEZATU MARIA, AL.VLAHUTA
 BOTEZATU MARIA, GRIVITA
 BOTEZATU NECULAI, TUTOVA
 BOTEZATU NELA, BARLAD
 BOTEZATU NICOLAE, VETRISOAIA
 BOTEZATU OLGUTA, BARLAD
 BOTEZATU PETRACHE, BANCA
 BOTEZATU RADU, BANCA
 BOTEZATU RODICA, POPENI
 BOTEZATU VASILE, ZORLENI
 BOTEZATU VERONICA, VETRISOAIA
 BOTIRLAN GHEORGHE, BACANI
 BOTOMEI FLORIN, IANA
 BOTOROGA IORDACHI, BARLAD
 BOTOROGA RUXANDA, BARLAD
 BOTOROGA TUDORITA, GRIVITA
 BOTOROGA VALERIA, BARLAD
 BOTU EMIL, BARLAD
 BOTU FLORENTINA, UNTESTI
 BOTU GHEORGHE, UNTESTI
 BOTU MILUTA, UNTESTI
 BOTU ROXANA-IONUTA, BISTRITA
 BOUR ANETA, VOINESTI
 BOURAS MARIAN, BARLAD
 BOUROS ANISOARA, POPENI
 BOUROS LAVIN, ZORLENI
 BOUROS PETRUT, ZORLENI
 BOZA MARIA, BARLAD
 BRAESCU GHEORGHE, PERIENI
 BRAESCU IOAN, PERIENI
 BRAESCU ION, BARLAD
 BRAESCU IONEL, PERIENI
 BRAESCU MARIA, PERIENI
 BRAESCU MARIAN-ADRIAN, GRIVITA
 BRAESCU SORINA, SULETEA
 BRAESCU STEFAN, BARLAD
 BRAESCU TINCA, PERIENI
 BRAESCU VASILE, BARLAD
 BRAESCU VASILE, PERIENI
 BRAGADIRU ANICA, BADEANA
 BRAHA PAVEL, MURGENI
 BRAHARU ELENA, BARLAD
 BRAHARU GABRIELA, FRUNTISENI
 BRAHARU GELU, FRUNTISENI
 BRAILA ADELA, BANCA
 BRAILA GEORGETA, BANCA
 BRAN DAN, BACANI
 BRANITESCU IOAN, BARLAD
 BRANZEI MARIA, BANCA
 BRANZEI MIHAI-GEORGE, BANCA
 BRANZEI NELA, BANCA
 BRANZEI TUDOREL, BANCA
 BRANZEI VALERICA, BANCA
 BRASOV STEFANA, MALUSTENI
 BRASOVEANU CAROL, BANCA
 BRASOVEANU CONSTANTIN, BARLAD
 BRASOVEANU PETRA, 1 DECEMBRIE
 BRATU ARGENTINA, POGANA
 BRATU CLAUDIU, POGANA
 BRATU COSTACHE, TOMESTI
 BRATU ELENA, POGANA
 BRATU GHEORGHE, TOMESTI
 BRATU GINA, POGANA

BRAZDA DUMITRU, GIRDESTI
BRAZDIS IONEL, POPENI
BREAZU LENUTA, BARLAD
BREAZU MARIA, STOIESESTI
BREAZU VICTORIA, BARLAD
BREAZU VIOREL, BARLAD
BREBAN VIORICA, UNTESTI
BREHOI ELENA, BARLAD
BREHOIU MITRITA, BARLAD
BREZEANU RUXANDRA-ANCA,
ROSIESTI
BREZULEANU GEORGETA, SATU NOU
BREZULEANU IULIAN, ZORLENI
BREZULEANU LENUTA, BARLAD
BRIGHIU NECULAI, BARLAD
BRINZEI ALECU, BARLAD
BRINZEI CONSTANTA, BANCA
BRINZEI IOANA, 1 DECEMBRIE
BRINZEI MARGARINT, BANCA
BRINZEI NELA, BANCA
BRINZEI TUDOREL, 1 DECEMBRIE
BRINZEI VIORICA, STOIESESTI
BRINZEI VIRGIL, BANCA
BRINZOI ALEXANDRU, FALCIU
BROSTIC CICILIA, BARLAD
BROSTIC CONSTANTIN, POGANA
BROSTIC GHEORGHITA, BARLAD
BROSTIC IOAN, PERIENI
BROSTIC IOANA, PERIENI
BROSTIC MARIA, BARLAD
BROSTIC VASILE, PERIENI
BROSTIUC TATIANA, BARLAD
BROSTIV GHEORGHE, IEZER
BRUMA EUGENIA, CIOCANI
BRUMA MARIEA, BARLAD
BRUMA NECULAI, BARLAD
BUCA ION, CIOCANI
BUCA NIMERA, CIOCANI
BUCATARU DANIEL, PERIENI
BUCATARU FANEL, SIMILA
BUCATARU GELU, CRING
BUCATARU GIGEL, CIOCANI
BUCATARU IOANA, PERIENI
BUCATARU ION, CIOCANI
BUCATARU IONEL, CRING
BUCATARU LENUTA, CIOCANI
BUCATARU MILUTA, AL.VLAHUTA
BUCATARU VICTORIA, CIOCANI
BUCATARU VIOREL, CIOCANI
BUCATARU VIOREL PRIN BUDEANU,
BARLAD
BUCATARU VIRGINIA, MURGENI
BUCIU VASILICA, BARLAD
BUCLEA CONSTANTIN, BARLAD
BUCSAN ARISTITA, BARLAD
BUCUCI MARIUTA, EPURENI
BUCUR ATANASIE, SULETEA
BUCUR CONSTANTIN, PERIENI
BUCUR DANIEL, AL.VLAHUTA
BUCUR FANICA, POCHIDIA
BUCUR ILEANA, COROIESTI
BUCUR IOAN, GRIVITA
BUCUR MARIA, GRIVITA
BUCUR MILICA, GRIVITA
BUCUR NECULAI, ZORLENI
BUCUR OCTAVIAN, BARLAD
BUCUR RENATA, ZORLENI
BUCUR RODICA, BARLAD
BUCUR RUXANDA, PERIENI
BUCUR VASILE, PERIENI
BUCUR VASILE, BARLAD
BUCUR VASILICA, SULETEA
BUCUR VIORICA, AL.VLAHUTA
BUCUR VIRGINIEA, POCHIDIA
BUCURESTEANU ELENA, BARLAD
BUDACA MIHAELA, VINDEREI

BUDACU FANICA, BANCA
BUDACU GELU, DODESTI
BUDACU LIVIU, BARLAD
BUDACU MARICICA, STRAMTURA
MITOC
BUDACU SORINEL, VIISOARA
BUDEANU CONSTANTIN, IANA
BUDEANU ELENA, CIOCANI
BUDEANU GHEORGHE, CIOCANI
BUDEANU ION, CIOCANI
BUDEANU MARIA, CIOCANI
BUDEANU SILVIA, CIOCANI
BUDEANU VASILE, CIOCANI
BUDESCU AURICA, BRADESTI
BUDESCU GABRIELA, BARLAD
BUDESCU IONEL, ZORLENI
BUDESCU MARIA, IVESTI
BUDESCU MIRELA-PERIENI, BARLAD
BUDESCU OCTAV, BARLAD
BUDESCU TOADER, VINDEREI
BUDESCU VASILE, CIOCANI
BUDUI GEANINA, CIOCANI
BUGANU EUSEBIO, BARLAD
BUGANU VASILE, COROIESTI
BUHNILA MIHAELA, PUIESTI
BUHUS CLAUDIU, AL.VLAHUTA
BUHUS DANIEL, BARLAD
BUHUS DUMITRU, AL.VLAHUTA
BUHUS ELENA, AL.VLAHUTA
BUHUS GAFITA, POGANA
BUHUS GEORGETA, BACANI
BUHUS LENUTA, AL.VLAHUTA
BUHUS LIVIU, DRUJESTI
BUHUS MARIA, PERIENI
BUHUS MARIA, SUSENI
BUHUS MARIAN, BACANI
BUHUS MIHAELA, BACANI
BUHUS MIHAI, PERIENI
BUHUS MILICA, BARLAD
BUHUS PETRU, BACANI
BUHUS SIMONA, BACANI
BUICA ILEANA, PERIENI
BUICA MARIANA, BARLAD
BUJANITA CONSTANTIN, ROSIESTI
BUJDER ANA MARIA BEATRICE,
BARLAD
BULAI IONEL, POIENESTI
BULARDA ANICA, EPURENI
BULARDA CRISTINA, BARLAD
BULARDA ELENA, BARLAD
BULARDA NASTASIA, BARLAD
BULARDA SAFTA, BANCA
BULARDA SANDA, SULETEA
BULARDA VASILIA, BARLAD
BULBOACA CIPRIAN-FLORIN, PERIENI
BULBOACA LACRAMIOARA-
PETRONELA, BARLAD
BULDUM DAN ADRIAN, BARLAD
BULDUM MIHAITA, UNTESTI
BULGARU ANETA, BARLAD
BULGARU CARMEN, UNTESTI
BULGARU CEZARINA, 1 DECEMBRIE
BULGARU CONSTANTIN, BARLAD
BULGARU COSTEL, BARLAD
BULGARU ECATERINA, FALCIU
BULGARU ELENA, FALCIU
BULGARU GEORGETA, BARLAD
BULGARU GHEORGHE, UNTESTI
BULGARU GHEORHE, BARLAD
BULGARU ION, SULETEA
BULGARU IORGU, BACANI
BULGARU MARIA, BACANI
BULGARU MARIA, VETRISOAIA
BULGARU RADA, BARLAD
BULGU ELENA, BARLAD
BULIGA IOAN, HALARESTI

BULIGA MARIA, HALARESTI
BULIGA PARASCHIVA, HALARESTI
BULIGA RODICA, IANA
BULISCA ELENA, BARLAD
BULISCA TUDORA, BARLAD
BULUGA CRISTINEL, BARLAD
BUMBAR CATINCA, VINDEREI
BUMBARU DUMITRU, MURGENI
BUMBARU EUGENIA, VINDEREI
BUMBARU IOANA, CIRJA
BUMBARU ION, VINDEREI
BUMBARU SILVIA, BARLAD
BUMBARU TUDOREL, VINDEREI
BUNEA MARIN, BARLAD
BUNEA RODICA, BARLAD
BUNU GEORGETA, BARLAD
BUNU STEFAN, BARLAD
BURCA ADINA, GRIVITA
BURCA ALEXANDRINA, BANCA
BURCA CONSTANTA, BANCA
BURCA CORNELIA, BANCA
BURCA COSTACHE, BANCA
BURCA DUMITRU, BARLAD
BURCA FLORENTINA, BARLAD
BURCA MAGHITA, GRIVITA
BURCA MARGHIOALA, GHERMANESTI
BURCA MARIA, GHERGHESTI
BURCA MARIA, COROIESTI
BURCA MITRITA, GHERMANESTI
BURCA NICOLAE, GHERMANESTI
BURCA STEFANICA, BANCA
BURCIOAGA ANCUTA, POPENI
BURCIOAGA CONSTANTIN, POPENI
BURCIOAGA COSTACHE, POPENI
BURCIOAGA LUCRETIA, POPENI
BURCIOAGA MITRITA, POPENI
BURCIOAGA STELUTA, BARLAD
BURCIOAGA VICTOR, POPENI
BURCIU GHEORGHE, POPENI
BURCIU MARIAN, BARLAD
BURGHELEA ALINA, BOGDANESTI
BURGHELEA ANDREEA, BARLAD
BURGHELEA ECATERIAN, BARLAD
BURGHELEA ELEONORA, BARLAD
BURGHELEA GEORGEL, BARLAD
BURGHELEA ION, BARLAD
BURGHELEA LUCICA, BARLAD
BURGHELEA MARITA, STRAMTURA
MITOC
BURGHELEA MIHAELA, BARLAD
BURGHELEA MIHAI, ULEA
BURGHELEA PETRICA, BARLAD
BURGHELEA SAVASTITA, GRIVITA
BURGHELEA VASILE, ROSIESTI
BURGHELIA MIHAELA, BARLAD
BURHELEA TEODOR, BARLAD
BURLACU ANISOARA, BARLAD
BURLACU MARIA, ZORLENI
BURLACU RODICA, BARLAD
BURLACU TATIANA, COROIESTI
BURSUCANU ANETA, BANCA
BURSUCANU GABI, BARLAD
BURSUCANU GABRIELA, BARLAD
BURSUCANU GIGI, BARLAD
BURSUCANU GINA, BANCA
BURSUCANU ION, BARLAD
BURSUCANU LILI, SULETEA
BURSUCANU LILI-CLAUDIU, SULETEA
BURSUCANU MARIA, BANCA
BURSUCANU MARICICA, BANCA
BURSUCANU RUXANDA, BARLAD
BURSUCANU SAFTICA, GHERMANESTI
BURSUCANU STERIAN, BANCA
BURSUCANU STERIAN, GHERMANESTI
BURSUCANU TINCA, STRAMTURA
MITOC

BURSUCANU VASILICA, BANCA
BURUIANA ALECSANDRU, BARLAD
BURUIANA IFTENE, MOVILENI
BURUIANA NATASA, BARLAD
BUSILA NECULAI, MURGENI
BUSINESS ACCOUNT SRL, BARLAD
BUSUIOC ANETA, BARLAD
BUTA ELISABETA, BANCA
BUTA GELU, BARLAD
BUTA GENA, BLAGESTI
BUTA IOAN, BLAGESTI
BUTA SCARLAT, ZORLENI
BUTCARU IULIAN, UNTESTI
BUTCARU MARIA, MURGENI
BUTCARU MIMI, IVESTI
BUTCARU TOADER, IVESTI
BUTNARU AURELIAN, PERIENI
BUTNARU CATALIN, UNTESTI
BUTNARU DIANA, PERIENI
BUTNARU DUMITRA, FALCIU
BUTNARU ELENA, PERIENI
BUTNARU ELISABETA, RAIU
BUTNARU EMILIEA, BARLAD
BUTNARU FLORIN, IANA
BUTNARU GABRIELA, MURGENI
BUTNARU GHEORGHE, UNTESTI
BUTNARU GHERGHINA, BARLAD
BUTNARU IONEL, PERIENI
BUTNARU LENUTA, BARLAD
BUTNARU MIOARA, PERIENI
BUTNARU MITRITA, SIMILA
BUTNARU NICOLETA, BARLAD
BUTNARU NICULINA, PERIENI
BUTNARU EMILIEA, BARLAD
BUTNARU RELU, FALCIU
BUTNARU VALERIA, BACANI
BUTNARU VERGILA, BARLAD
BUTUC TOADER, SULETEA
BUTUCAN ANA, BARLAD
BUTUCAN IORDACHE, BARLAD
BUTUNOI CATALINA, POGANA
BUTUNOI DANUTA, ZORLENI
BUTUNOI EMIL MARIAN, POPENI
BUTUNOI GEORGETA, ZORLENI
BUTUNOI MARIA, ZORLENI
BUTUNOI MARICEL, POGANA
BUTUNOI MIHAI, ZORLENI
BUTUNOI MIRELA, ZORLENI
BUTUNOI NECULAI, ZORLENI
BUTUNOI NICULINA, ZORLENI
BUTUNOI VICTOR, ZORLENI
BUZA MADALINA MIHAELA, BARLAD
BUZAMAT CONSTANTIN, HALARESTI
BUZAMAT COSTICA, BARLAD
BUZAMAT DUMITRU, TOMESTI
BUZAMAT ELENA, HALARESTI
BUZAMAT GABRIELA, PERIENI
BUZAMAT GEORGETA, VADURILE
BUZAMAT GHEORGHE, IANA
BUZAMAT MARIA, PERIENI
BUZAMAT MARIA, BARLAD
BUZAMAT MARIANA, POGANA
BUZAMAT MITRITA, HALARESTI
BUZAMAT PAULINA, HALARESTI
BUZAMAT RAMONA, PERIENI
BUZAMAT MARIANA, ZORLENI
BUZATU ELENA, BACANI
BUZATU IONEL, IANA
BUZELAN AURICA, BARLAD
BUZELAN COSTICA, BARLAD
BUZELAN ELENA, VOINESTI
BUZINCU ANICA, SULETEA
BUZINCU ILIE, SULETEA
BUZNEA MARIANA, VETRISOAIA
BUZOI ELENA, IVESTI
BUZOI STEFAN, IVESTI

Album istorico-documentar pentru posteritate...

Consiliul Director

Stelian Filip (consilier)

Nicolaie MIHAI (Președinte)

Veruța Tănase (consilier)

Mircea Fitcal (consilier)

Liviu Adrian Râncu (consilier)

Comisia de Cenzori

Elena Cocioabă

Maria Munteanu
(Președinte)

Virginia Iftimie